ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560

DSI ไตรสาร

กรมสอบสวนคดีพิเศษ
กระทรวงยุติธรรม

ผู้หญิงไทยในบาห์เรน ปัญหาที่รอคอยการแก้ไข

DSI เร่งขับเคลื่อนความโปร่งใส ต้านการทุจริต

การนำภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

DSI : Department Of Special Investigation

คดีไหน ถึงเป็นคดีพิเศษ?

1. ความผิดทางอาญาตามที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

ก คดีความผิดอาญาที่มีความซับซ้อน ต้องใช้วิธีการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ

ข คดีความผิดอาญาที่มีผลกระทบรุนแรงต่อ
- ความสงบและศีลธรรม
- ความมั่นคง (ของประเทศ)
- เศรษฐกิจ (ของประเทศ)
- ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ค คดีความผิดอาญาที่มี ความผิดข้ามชาติหรือองค์กรอาชญากรรม

ง คดีความผิดอาญาที่มี ผู้ทรงอิทธิพล เป็นตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุน

จ คดีความผิดอาญาที่มี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่เป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ต้องหา

1. ความผิดอาญาอื่นตามที่คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 (ของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่)

EDITOR'S TALK
บก.ทักทาย

วารสาร "DSI ไตรสาร" ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนมกราคม – มีนาคม 2560

ช่วงนี้อากาศยังคงความร้อนนะคะ อุณหภูมิยังอยู่ในเกณฑ์ที่ควรระมัดระวังสุขภาพและโรคลมแดด สำหรับประเทศไทย กลุ่มคนที่พบว่าเป็นโรคลมแดดส่วนใหญ่คือผู้ที่ต้องปฏิบัติงานท่ามกลางแสงแดด ซึ่งในผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงและอยู่ในวัยทำงานก็เป็นโรคนี้ได้นะคะ เพราะหากอยู่ในที่ที่อากาศร้อนจัด แม้แค่เพียงไม่กี่นาทีก็สามารถทำให้เกิดโรคลมแดดได้ ด้วยความห่วงใยจากกองบรรณาธิการถึงคุณผู้อ่านทุกท่านค่ะ

เรื่องราวต่าง ๆ ในวารสารยังคงเข้มข้นไปด้วยการทำงาน และกิจกรรมต่าง ๆ สลับหมุนเวียนกันไป ในส่วนของบทความ นำเสนอการนำภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ การบุกรุกพื้นที่ป่าในประเทศไทย เป็นการเข้าไปทำประโยชน์หรือยึดถือครอบครองพื้นที่ที่มีการสงวน หวงห้าม ซึ่งเป็นเขตที่กันออกเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ ในการสอบสวนคดีพิเศษด้านปัญหาการบุกรุกที่ดิน ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์จะประกอบไปด้วยภาพถ่ายทางอากาศจำนวนหลายปี พ.ศ. ที่มีการบินถ่ายบันทึกภาพ และรูปแปลงพื้นที่คดีเพื่อเป็นขอบเขตในการอ่านแปลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในการดูการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจะต้องมีข้อมูลภาพถ่ายอากาศจำนวนหลายปีเพื่อจะแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าพื้นที่คดีนั้นแต่เดิมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างไร โดยจะใช้ข้อมูลอย่างน้อยประมาณ 3 ปี เพื่อดูการเปลี่ยนหรืออาจจะมากกว่านั้นในกรณีพื้นที่คดีมีข้อมูลครอบคลุม ติดตามอ่านได้ในบทความเรื่อง "นำเสนอการนำภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ" นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวที่น่าสนใจอื่น ๆ เช่น "ผู้หญิงไทยในบาห์เรน ปัญหาที่รอคอยการแก้ไข" บรรยากาศที่เอื้ออำนวยประกอบการคาดว่าจะหารายได้สูงกับการลงทุนประมาณ 11,375 บาท เพื่ออยู่ในประเทศบาห์เรน 3 เดือน (แรก) เป็นเหตุให้ผู้หญิงไทยใฝ่ฝันที่จะทำมาหากินในประเทศบาห์เรน ส่วนมากแล้วจะรู้แบบเทา ๆ (ก้ำกึ่ง) หรือบางคนอาจจะไม่รู้เลยว่าอาจจะมีการขายบริการทางเพศด้วย แต่จากข้อมูลที่ได้พบว่าผู้หญิงไทยที่ไปทำงานนั้นเข้าใจว่าถ้าเป็นการขายบริการที่ตนเองเป็นผู้กำหนด โดยสมัครใจ ยินยอม เป็นไปตามเงื่อนไขของตนก็พอจะรับได้ แต่ในความเป็นจริงเป็นอย่างไร จริงเท็จแค่ไหน ติดตามอ่านได้ในฉบับค่ะ

หากท่านผู้อ่านมีข้อเสนอแนะใด ๆ เกี่ยวกับวารสารกรมสอบสวนคดีพิเศษสามารถส่งมาได้ที่ กองบรรณาธิการวารสาร DSI ไตรสาร ส่วนช่วยอำนวยการและประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง อาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 กองบรรณาธิการยินดีที่จะรับข้อเสนอแนะจากท่านเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดการ ทำวารสาร DSI ไตรสาร ให้ดียิ่งขึ้น และขอขอบคุณทุกข้อเสนอแนะและการแสดงความคิดเห็นของทุก ๆ ท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

กองบรรณาธิการ

กิจกรรมถาม-ตอบ ลุ้นรางวัลประจำไตรสาร ฉบับที่ 2/2560

คำถาม : ประชาชนชาวไทยถือพาสปอร์ต เข้าประเทศบาห์เรนได้โดยไม่ต้องใช้วีซ่า สามารถอยู่ในประเทศบาห์เรนได้กี่วัน?

ส่งลุ้นรางวัลได้ที่ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ ส่วนช่วยอำนวยการและประชาสัมพันธ์ 128 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

ผู้โชคดีจากการจับรางวัล จะได้รับรางวัลเป็น ริสแบนด์ "ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป"

จำนวน 20 รางวัล

Content
สารบัญ

บก.ทักทาย	1
สารบัญ	2
ประมวลภาพกิจกรรม	3
DSI เร่งขับเคลื่อนความโปร่งใสต้านการทุจริต	25
การนำภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ	30
การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีความผิดฐานบุกรุกที่ดินของรัฐ	35
ผู้หญิงไทยในบาห์เรน ปัญหาที่รอคอยการแก้ไข	41
พยานหลักฐานใหม่กับการสอบสวนซ้ำ	47
คดีหลายเรื่องต่อเนื่องเกี่ยวพันต้องพิจารณาเหตุลักษณะคดี	52
การให้ผู้ต้องหา(ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหา) ทำสัญญาประกันตัว	55
มาตรการพิเศษในคดีทรัพย์สินทางปัญญา : วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง	61
การดำเนินคดีพิเศษเกี่ยวกับการลักลอบขนเงินตรา	66
รู้ทันประกันภัยไม่ถูกโกง	70
การสร้างสมดุลชีวิตและงานให้กับพนักงานในองค์กร (work life balance)	75
ฮีตเวฟ : คลื่นความร้อนที่ควรระวัง	79
รู้จัก “โรคประหม่าทั่วลต่อหน้าสังคม”	84

DSI ACTIVITY

DSI ร่วมลงนามถวายพระพร รัชกาลที่ 10

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 1 มกราคม 2560 นายสุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม พร้อมด้วยนายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ ปลัดกระทรวงยุติธรรม นายธวัชชัย ไทยเขียว รองปลัดกระทรวงยุติธรรม พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตลอดจนคณะผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ร่วมลงนามถวายพระพร สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ณ พระบรมมหาราชวัง

ผู้บริหาร DSI มอบของที่ระลึกแสดงความขอบคุณ กรรมการคดีพิเศษในโอกาสครบวาระการดำรงตำแหน่ง

เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันตำรวจตรี สุริยา สิงหกมล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันตำรวจตรี วรณัน ศรีล้ำ ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษ และนางสาวอรุณศรี วิชชาวุธ ผู้อำนวยการส่วนงานคณะกรรมการคดีพิเศษ พร้อมคณะร่วมมอบของที่ระลึกเพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณแด่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคดีพิเศษวาระปี พ.ศ. 2559 จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ครบกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีตามกฎหมาย ได้แก่

(1) นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
(2) นายธวัชชัย ยงกิตติกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงินการธนาคาร
(3) นายประมนต์ สุธีวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(4) พลตำรวจโท ธีรจิตร์ อุตมะ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอบสวนคดีอาญา
(5) พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ตลอดระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งดังกล่าว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคดีพิเศษทุกท่านได้ให้ความกรุณาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละและทุ่มเทความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีบทบาทในการให้ความเห็น กำหนดข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ รวมทั้งติดตามประเมินผล เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ อำนวยประโยชน์ต่อประเทศชาติและสร้างความเชื่อมั่นให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นที่ยอมรับของประชาชน

DSI ร่วมแสดงความยินดี นสพ.มติชน ในโอกาสก้าวเข้าสู่ปีที่ 40

เมื่อวันจันทร์ที่ 9 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันตำรวจโท กรวัชร์ ปานประภากร ผู้บัญชาการสำนักปฏิบัติการคดีพิเศษภาค พร้อมด้วยข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและร่วมบริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ "แบ่งปันความรู้" เนื่องในโอกาสการก้าวเข้าสู่ปีที่ 40 หนังสือพิมพ์มติชน โดยมี นายขรรค์ชัย บุนปาน ประธานกรรมการบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้รับมอบ ณ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ถนนเทศบาลนฤมาล แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

อธิบดี DSI ให้การต้อนรับ เจ้าหน้าที่ AFP ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ และมอบอุปกรณ์ ตรวจข้อมูลพยานหลักฐานฯ

เมื่อวันพุธที่ 11 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันตำรวจโท ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์ ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ให้การต้อนรับและขอบคุณนายดาเรน บอย เจ้าหน้าที่ประสานงานอาวุโส สำนักงานตำรวจสหพันธ์รัฐออสเตรเลีย (Australian Federa Police - AFP) ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ และส่งมอบอุปกรณ์นิติวิทยาศาสตร์และอุปกรณ์ตรวจข้อมูลโทรศัพท์มือถือ ACESO แก่เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ทั้งนี้ สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบกรมสอบสวนคดีพิเศษ จะนำอุปกรณ์ดังกล่าว ไปใช้ประโยชน์ในการตรวจวิเคราะห์ข้อมูลพยานหลักฐานฯ ตามภารกิจต่อไป

DSI ร่วมแสดงความยินดี TPBS ก้าวเข้าสู่ปีที่ 10

เมื่อวันจันทร์ที่ 16 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโท ประวุธ วงศ์สีนิล ผู้บัญชาการสำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและร่วมบริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เนื่องในโอกาสการก้าวเข้าสู่ปีที่ 10 ขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยมี นายกฤษดา เรืองอารีย์รัชต์ ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับมอบ ณ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

DSI ลงพื้นที่คลองด่าน ตรวจสอบผู้บุกรุก ยึดครองทำลายทางสาธารณะประโยชน์

ระหว่างวันที่ 18 - 21 มกราคม 2560 กรมสอบสวนคดีพิเศษได้อนุมัติให้สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม เดินทางไปปฏิบัติราชการเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง กรณีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองด่านร้องขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษตรวจสอบและดำเนินคดีกับผู้บุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ทำลายทางสาธารณะประโยชน์ ลำคลอง ลำลาง ขุดดิน ถมดินโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งปิดกั้นเส้นทางสัญจรทางน้ำ ทำให้น้ำเน่าเสียและเกิดความเสียหายทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่หมู่ 3 ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

พันตำรวจโท ประวุธ วงศ์สีนิล ผู้บัญชาการสำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม จึงได้มอบหมายให้ ร้อยตำรวจเอก ปิยะ รักสกุล รองผู้บัญชาการสำนักฯ และคณะลงพื้นที่เกิดเหตุ จากการตรวจสอบและสนธิกำลังร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดทำแผนที่เกิดเหตุด้วยอากาศยานไร้คนขับ (UAV) พบว่าสภาพภูมิประเทศทางกายภาพเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเดิมพื้นที่เกิดเหตุจำนวน 2,300 ไร่เศษนั้น สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นบ่อปลาสลิดขนาดเล็ก ต่อมาเมื่อผู้ประกอบการรายใหญ่เข้ามาซื้อที่ดินเกือบทั้งหมดและให้ผู้อื่นเช่าที่ดิน เพื่อเลี้ยงปลาน้ำจืดส่งออกต่างประเทศ ได้มีการเชื่อมบ่อ ขยายบ่อ และสร้างคันดินขนาดใหญ่ ทำให้ทางสาธารณะประโยชน์หลายเส้นหายไป ลำคลองหลายจุดถูกปิดกั้น ส่งผลให้น้ำไม่ระบาย ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนซึ่งจะได้ทำการขยายผลต่อไป

DSI ขยายผลรถหรูจดประกอบเลี่ยงภาษี ทำรัฐเสียหาย

ตามที่ กระทรวงยุติธรรมได้มีนโยบายให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการเชิงรุกในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปราบปรามกลุ่มขบวนการกระทำความผิดลักลอบหนีภาษีศุลกากรที่ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐ นั้น

กรมสอบสวนคดีพิเศษได้สืบสวนสอบสวนพบว่า มีกลุ่มขบวนการลักลอบนำรถยนต์เก่าใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรและอ้างว่าเป็นรถจดประกอบถูกต้อง สร้างความเสียหายให้กับประชาชนผู้บริโภคและส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ของรัฐ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเข้าข่ายความผิดฐานลักลอบนำของต้องห้าม ต้องกำกัดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต และความผิดฐานปลอมเอกสาร ใช้เอกสารปลอมแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน รวมทั้งเข้าข่ายความผิดฐานฟอกเงิน จึงได้รับเป็นคดีพิเศษที่ 91/2560 เพื่อสอบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 19 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันตำรวจตรี สุริยา สิงหกมล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในฐานะที่กำกับดูแลคดีอาชญากรรมพิเศษ ได้มอบหมายให้ นายปิยะศิริ วัฒนวรางกูร รองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 1 และคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ 91/2560 เข้าดำเนินการตรวจค้นสถานที่เป้าหมายจำนวน 2 แห่ง ตามอนุมัติของศาลจังหวัดมีนบุรี (หมายศาลจังหวัดมีนบุรีที่ ค 20/2560 และ ค 21/2560 ลงวันที่ 18 มกราคม 2560) ดังนี้

1. เลขที่ 370 ถนนฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทเจ เอ็มดับบลิว มอเตอร์ จำกัด อยู่ในเขตประกอบการค้าเสรีนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง จดทะเบียนจัดตั้งประกอบกิจการนำเข้าและจำหน่ายรถยนต์เก่า และในทางสืบสวนพบว่า สถานที่ดังกล่าวใช้เป็นที่ประกอบกิจการของบริษัทนำเข้าอะไหล่รถยนต์อีกบริษัทหนึ่งซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ ผลการตรวจค้น พบเอกสารประเภทใบขนส่งและนำเข้าอุปกรณ์ ส่วนควบของรถยนต์หลายประเภทย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบัน คอมพิวเตอร์ที่เก็บข้อมูลการสั่งสินค้าจากต่างประเทศและส่งจำหน่ายให้กับลูกค้า นอกจากนี้ ขณะตรวจค้นพบรถยนต์มูลค่าสูงและจักรยนต์ฮาร์เลย์เดวิสัน จำนวน 12 คัน จะทำการตรวจสอบต่อไป

2. บ้านเลขที่ 186/392 ซอยรามคำแหง 190/1 ถนนรามคำแหง แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ เป็นสถานที่พักอาศัยของ นายมานะ สมบูรณ์ทรัพย์ เจ้าของและกรรมการผู้จัดการของบริษัทข้างต้น ผลการตรวจค้น พบสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ กรมธรรม์ประกันชีวิต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เอกสารเกี่ยวกับรถยนต์จดประกอบ จำนวนมาก โดยคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ยึดไว้เป็นของกลางและจะได้รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดต่อไป

ผบ.ตำรวจปราบปรามยาเสพติดญี่ปุ่นและคณะ เข้าเยี่ยมคารวะและร่วมหารือกับอธิบดี DSI ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อวันอังคารที่ 24 มกราคม 2560 ณ กรมสอบสวนคดีพิเศษ นายมิตซูฮิโระ โอฮาระ (Mr. Mitsuhiro Ohara) ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดและอาวุธปืน สำนักงานตำรวจแห่งชาติญี่ปุ่น และคณะนายตำรวจญี่ปุ่น ได้เข้าพบ พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อเยี่ยมคารวะและหารือข้อราชการ เนื่องในโอกาสที่ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดและอาวุธปืนเดินทางมาเยือนประเทศไทย ในการนี้ นายมิตซูฮิโระ โอฮาระ ได้หารือกับพันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และ พันตำรวจโท ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์ ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ในประเด็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลการข่าวเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมระหว่างประเทศที่กระทำผิดกฎหมายยาเสพติด และการดำเนินงานร่วมกันในลักษณะของชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจร่วม (joint taskforce) ซึ่งทั้งสองฝ่ายตกลงในหลักการที่จะประสานงานร่วมกันในระดับเจ้าหน้าที่ต่อไป

DSI ร่วมแสดงความยินดีกับ ททบ.5 ครบรอบ 59 ปี

เมื่อวันพุธที่ 25 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พันเอก พินิจ ตั้งสกุล ผู้บัญชาการสำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา พร้อมด้วยข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและร่วมบริจาคเงินสมทบทุน “เพื่อช่วยเหลือทหารที่ปกป้องอธิปไตย” เนื่องในโอกาส ครบรอบ 59 ปี แห่งการก่อตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ททบ.5) โดยมี พลเอก ราชรักษ์ เรียนพืชน์ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เป็นผู้รับมอบ ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

DSI ฝึกอบรมให้ความรู้ DSI Maps & DSI Maps Extend ให้กับข้าราชการและประชาชนจังหวัดลำปาง

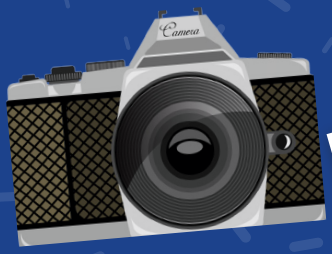

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 26 มกราคม 2560 สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม กรมสอบสวนคดีพิเศษและศูนย์ช่วยเหลือลูกหนี้และประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจังหวัดลำปาง จัดฝึกอบรม DSI Maps & DSI Maps Extend ให้กับข้าราชการ และประชาชน จังหวัดลำปาง จำนวน 83 คน โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นประธานเปิดการอบรม เป็นจังหวัดที่ 48

อธิบดี DSI แสดงเจตจำนงและมอบนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีแก่บุคลากร กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อวันศุกร์ที่ 27 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นประธานเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการมอบนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีเพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในองค์การ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 และได้แสดงเจตจำนงต่อบุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปราม การทุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม หลังจากนั้น พันตำรวจเอก ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้บรรยาย เรื่อง แนวทางการดำเนินการเพื่อการประเมินคุณธรรมความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้บัญชาการสำนัก ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตรวจราชการกรม รองผู้บัญชาการสำนัก ผู้อำนวยการกอง กลุ่ม และศูนย์ ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการคดี ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ และคณะทำงานพัฒนาค่านิยมองค์การตามคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ 1247/2559 ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2559 รวมทั้งสิ้น 82 คน ณ โรงแรมทีเค พาเลซ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

DSI รับเกียรติร่วมเปิดกิจกรรม Big Cleaning Day สนง.เขตหลักสี่

เมื่อวันอังคารที่ 31 มกราคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ นางสุวิมล สายสุวรรณ รองผู้บัญชาการสำนักบริหารกลาง เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมเป็นเกียรติในพิธีเปิดกิจกรรม “Big Cleaning Day เมืองกรุงเทพสะอาดด้วยพลังประชาชน” ของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ณ บริเวณลานอเนกประสงค์ ทางเข้าศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

DSI ให้สัมภาษณ์ นิตยสาร “The BigChilli” เผยจากนี้ประเทศไทย จะไม่ใช่สวรรค์สำหรับอาชญากรข้ามชาติอีกต่อไป.....

Feature

Time’s up for foreign criminals who think Thailand’s a soft touch

Thanks to greater international cooperation, it’s much easier for the Department of Special Investigation (DSI) to detect crime and obtain evidence, so watch out those foreigners involved in crimes ranging from passport forgery, call centre scams, credit card fraud and illicit drugs to the sexual exploitation of children and even murder

***Maximilian Wechsler** talks to Director of Bureau of Foreign Affairs and Transnational Crime*

Transnational focus

“Working closely with foreign law enforcement agencies allows us to detect criminal activities and movements in Thailand much more easily”

BFATC BACKGROUND

“Thailand was regarded as a safe haven for foreign criminals and fugitives. BUT those days are over.”

พันตำรวจโท ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์ ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ให้สัมภาษณ์กับนิตยสารรายเดือนต่างประเทศ “Big Chilli” ฉบับเดือนมกราคม 2560 ซึ่งเป็นนิตยสารที่นิยมอย่างมากในกลุ่มนักการทูตและชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทย

ในการนี้ พันตำรวจโท ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์ ได้ให้สัมภาษณ์ในประเด็น บทบาทหน้าที่และภารกิจในภาพรวมของกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการปลอมแปลงหนังสือเดินทาง ซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ อีกทั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษยังมุ่งเน้นเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพในการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมีการทำงานแบบบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกจากนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษยังมีการร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เครื่องมือทางเทคโนโลยี และองค์ความรู้อีกด้วย

ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถติดตามอ่านและดาวน์โหลดบทสัมภาษณ์ ได้ที่ https://issuu.com/thebigchilli/docs/the_bigchilli_jan_2017

Feature

BACKGROUND OF PAISITH SUNGKHAHAPONG

Education
1980: Certificate of English as a Foreign Language (UK)
1984: Diploma in Art (UK)
1998: Bachelor’s Degree in Law
1995: Master’s Degree in International Relation

Training
1989: Police Training: Royal Police Academy
1997: Immigration Control: Japanese International
1998 Diploma: Federal Bureau of Investigation Academy (US)
2000: Supervisory Criminal Investigator Course: International Law Enforcement Academy

Past Experience
1989 -1990: Office of Police Secretary
1990-1991: Inspector General Office, Royal Thai Police
1991-1996: Immigration Bureau
1996-2002: Interpol Bangkok: Royal Thai Police (rank Pol Lt-Col)
2003-2011: Chief of Foreign Affairs Division, Department of Special Investigation (DSI), Ministry of Justice
2011-2013: Senior Investigator supervising the Anti-Human Trafficking Centre (AHTC), DSI
2013-2015: Director, AHTC, DSI
2015-Present: Director of Bureau of Foreign Affairs and Transnational Crime, DSI

Honour Award
2009: Good Performance Government Official of Ministry of Justice

Mr Paisith is married with two children

HORRIFIC CASES HANDLED BY THE ROYAL THAI POLICE

DIRECTOR Paisith stressed that not all crimes committed in Thailand by foreigners fall under the purview of the BFATC or DSI. This year, for example, some particularly gruesome cases involving foreigners have come to light.

November this year saw the arrest of an Israeli man who reportedly dismembered a fellow countryman and cemented the pieces inside a wall of his house. In September three English-speaking foreigners – two allegedly Americans and a Brit - were arrested at a house where the dismembered body of another foreigner was found in the freezer. Another case involved a Spanish suspect who police believe abducted and tortured a foreign man in order to obtain ransom money. He too apparently dismembered his victim and discarded the parts in the Chao Phraya River. He was arrested in Cambodia and handed to the Thai police.

Despite their high profiles, none of the three cases was investigated by the DSI but by the RTP since they had adequate resources to do the job.

Asked whether crimes committed by foreigners in Thailand are increasing or going down, he answered, “This is a good question, and one I can’t answer offhand. We would have to look at the whole statistics. But I can tell you that it is now easier for us to detect crimes and obtain evidence, in large part because people often capture crimes being committed on their mobile phone cameras. Then too, CCTV is being installed at more and more locations. This makes it much easier to locate foreigners in Thailand than, say, 10 years ago. As well, the Immigration Bureau photographs everyone when they present their passport upon arrival and departure.”

International cooperation

“We cooperate closely with a number of embassies in Thailand, most of which have a police attaché or liaison assigned to their mission. We sometimes get requests from embassies to locate a fugitive or someone with an arrest warrant out for them. In such a case we often work with the Immigration Bureau and the police. When we apprehend the wanted person we notify the authorities concerned for further action.

“Foreign police liaisons in Thailand have set have up an organisation called Foreign Anti-Narcotics and Crime Community (FANC) which now includes 24 countries. We signed a memorandum of understanding (MoUs) with FANC as soon as the organisation was founded. We also have MoUs with individual countries and the Australian Federal Police, as well as the UK’s National Crime Agency. We will soon sign MoUs with the US Homeland Security Investigations and the Australian Border Force.

“Working closely with foreign law enforcement agencies allows us to detect criminal activities and movements in Thailand much more easily. This is made possible by new technology, some of which is pretty amazing.

“We also work closely with the RTP. We don’t see the police as competition; they are more like brothers. Sometimes we have joint social or sporting events. If we find that an investigation we are conducting doesn’t fit the Special Case category we refer it to the police. Likewise, if the RTP is involved in something that is fit with our responsibilities they refer it to us.

“We have a Special Case Committee, chaired by the Prime Minister, which includes representatives from various agencies concerned. At present we are working on four Special Cases and about 15 preliminary investigations that may develop into Special Cases.”

Director Paisith explained that we can conduct basic surveillance like following a pedestrian or a vehicle. “However, if we want to conduct electronic surveillance then we have to submit a request to the court for a warrant and we have to present evidence to the judge why this is needed.

“The military works with us in some situations, for example assisting in arrests. When we do a big operation, especially in the provinces, we need the support from the military as well as the local authorities and the law allows us to make the request.”

Director Paisith said increasing globalisation and international travel have led to a corresponding increase in transnational crimes. “The criminals can now travel from country to country very easily. That’s why we work so closely with foreign law enforcement agencies. Foreigners who come here to commit crimes, including high-tech or white collar crimes, or hide out from foreign law enforcement organisations, are very likely to find themselves taking up residence in a Thai prison,” he concluded.

a possible criminal activity. We will then start a preliminary investigation, and if we find sufficient cause we will open up a Special Case. The second is initiating an investigation ourselves. This happens when intelligence generated within the DSI indicates something unlawful is going on. We then send our people to investigate and open up the case,” said Director Paisith.

22 TheBigChilli

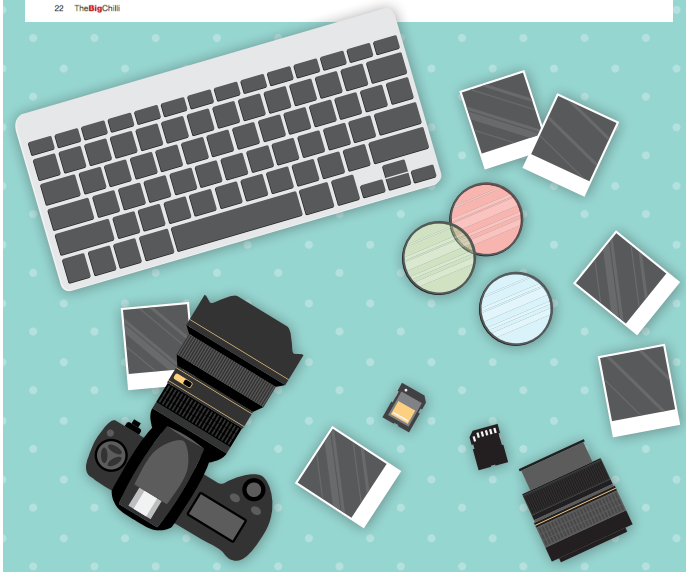

DSI สัมมนาโครงการเสริมสร้างความร่วมมือกับสำนักงานอัยการสูงสุด ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 2 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการเสริมสร้างความร่วมมือกับสำนักงานอัยการสูงสุด ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 โครงการดังกล่าวจัดให้มีการอภิปรายเรื่อง “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559” โดย ดร.ชัชชม อรรฆภิญญ์ รองอธิบดีอัยการ สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด และเรื่อง “ปัญหาข้อขัดข้องแนวทางปฏิบัติและการแก้ไขปัญหาในปีที่ผ่านมาของความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา”โดย นายธีรัช ลิมปยารยะ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด ดำเนินรายการโดย นายมนูญพันธ์ รัตนเจริญ ผู้อำนวยการส่วนประสานความร่วมมือระหว่างประเทศและการข่าว ณ โรงแรมรามาการ์เด้น กรุงเทพมหานคร

DSI ประชุมร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศเพื่อป้องกันปราบปรามสื่อลามกและล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา

พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และพันตำรวจเอก ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และพันตำรวจโท ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์ ผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ได้มอบหมายให้ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ เข้าร่วมประชุมหารือแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมลักษณะสื่อลามกอนาจารเด็ก และล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ตามคำเชิญของกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ ประเทศสหรัฐอเมริกา (Homeland Security Investigations - HSI) โดยได้ข้อสรุป คือ การทำงานร่วมกันในเชิงรุก อันนำไปสู่การทำงานลักษณะบูรณาการระหว่างประเทศ เพื่อการปราบปรามอาชญากรรมลักษณะสื่อลามกเด็ก โดยใช้สื่อออนไลน์ และการท่องเที่ยว

เพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก โดยประเทศไทยเป็นประเทศเสี่ยงที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรมลักษณะดังกล่าว ซึ่งในรูปแบบของการทำงานในสหรัฐอเมริกา คือการทำงานเชิงรุกในแบบบูรณาการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (task force team) และมีเครือข่ายการทำงานหลายประเทศทั่วโลก อันจะนำไปสู่ความร่วมมือด้านการป้องกันปราบปรามคดีลักษณะดังกล่าวอย่างใกล้ชิด และมีความสัมพันธ์กับกรมสอบสวนคดีพิเศษแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้เข้าเยี่ยมชมหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ หน่วยสืบสวนอาชญากรรมเกี่ยวกับการละเมิดทางเพศเด็ก ของกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ (Homeland Security Investigations - Cyber Crime Center - U.S. Immigration and Customs Enforcement), สำนักงานสอบสวนกลาง (Federal Bureau of investigation - FBI), ศูนย์ข้อมูลเด็กหายและเด็กถูกละเมิด (National Center for Missing and Exploited Children - NCMEC) ระหว่างวันที่ 3 – 10 กุมภาพันธ์ 2560 ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา

DSI ประชุมร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศเพื่อป้องกันปราบปรามสื่อลามกและล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อวันอังคารที่ 7 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ นางวรภัทรา ภมรศิริ ผู้อำนวยการส่วนประสานราชการและบริหารทั่วไป สำนักบริหารกลาง เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษร่วมแสดงความยินดีและร่วมบริจาคเงินสมทบทุนมูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เนื่องในโอกาสครบรอบ 14 ปี แห่งการก่อตั้งหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ โดยมีนายวุฒิ นนทฤทธิ์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ เป็นผู้รับมอบ ณ โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา ลาดพร้าว ถนนวิภาวดี-รังสิต กรุงเทพมหานคร

DSI อบรมเข้มหลักสูตรพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

เมื่อวันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อให้พนักงานสวบสวนคดีพิเศษมีทักษะและความเชี่ยวชาญในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551) ได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม สิทธิมนุษยชน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2560 ณ โรงแรมอมารี ดอนเมือง แอร์พอร์ต กรุงเทพมหานคร

.....ผช. ทูตฝ่ายตำรวจสวิตเซอร์แลนด์ พบ DSI เพื่อขอบคุณในความร่วมมือ

เมื่อวันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 นายญาณ แคธเนอร์ (Jan Kaethner) ผู้ช่วยทูตฝ่ายตำรวจ สถานเอกอัครราชทูตสวิตเซอร์แลนด์ ประจำประเทศไทย เข้าพบรองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาคตะวันออก เพื่อขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการติดตามจับกุมผู้ต้องหา ตามคำร้องขอของสวิตเซอร์แลนด์ ณ อาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ

อธิบดี DSI ร่วมพิธีวันสถาปนา กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ครบรอบ 25 ปี.....

เมื่อวันอังคารที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้รับเกียรติเข้าร่วมพิธีวันสถาปนากองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ครบรอบ 25 ปี โดย พลตำรวจเอก เฉลิมเกียรติ ศรีวรขาน รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พร้อมด้วย พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ร่วมเป็นประธานในพิธีดังกล่าว โดยมีการวางพวงมาลาอนุสาวรีย์วีรชนผู้กล้า เพื่อสดุดีวีรกรรม และความเป็นสิริมงคลเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน นอกจากนี้ พลตำรวจโท สมหมาย กองวิสัยสุข ได้มอบเข็มเชิดชูเกียรติให้กับอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ณ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

DSI รับเกียรติเป็นวิทยากรหลักสูตร Asia Region Law Enforcement Management Program.....

รุ่นที่ 42 ที่ประเทศเวียดนาม

เมื่อระหว่างวันที่ 15 - 17 กุมภาพันธ์ 2560 ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย หัวข้อ การสืบสวนอาชญากรรมข้ามชาติ ในหลักสูตร Asia Region Law Enforcement Management Program รุ่นที่ 42 (ARLEMP42) ณ RMIT university กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม การอบรมดังกล่าว จัดโดย ตำรวจสหพันธรัฐออสเตรเลีย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเนเธอร์แลนด์ UNODC และ RMIT university ประเทศออสเตรเลีย เป็นโครงการอบรมอย่างต่อเนื่อง มีผู้เข้ารับการอบรมจากประเทศในทวีปเอเชีย ยุโรป และออสเตรเลีย รุ่นละประมาณ 22 ประเทศ จำนวนรุ่นละประมาณ 25 คน ซึ่ง ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ผ่านการอบรมรุ่นที่ 33 และได้รับรางวัล Excellent Award จากการอบรมดังกล่าว เมื่อปี พ.ศ. 2557 จากการบรรยายดังกล่าว ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมทราบถึงภารกิจด้านอาชญากรรมข้ามชาติของกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) และเพิ่มกรอบความร่วมมือด้านอาชญากรรมข้ามชาติกับประเทศในภูมิภาคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

.....คณะเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่อต้านการทุจริตเนปาล เข้าศึกษาดูงานที่ดีเอสไอ

คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการสืบสวนการใช้อำนาจโดยมิชอบ (Commission of the Investigation of Abuse of Authority- CIAA) เข้ารับฟังการบรรยายสรุปและศึกษาดูงานกรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมร่วมหารือกับพันตำรวจตรี วรณัน ศรีล้ำ ผู้อำนวยการศูนย์บริหารคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ในประเด็นการสืบสวนสอบสวนกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการประสานงานระหว่างกรมสอบสวนคดีพิเศษกับสำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อปราบปรามการทุจริต

.....DSI ร่วมแสดงความยินดีกับ กอ.รมน. เนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี

เมื่อวันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโท ถิรพล พิณเมืองงาม ผู้บัญชาการสำนักคดีความมั่นคง เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและมอบแจกันดอกไม้ เนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร โดยมี พลโท ณัฐ อินทรเจริญ รองเลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรท่านที่ 2 เป็นผู้รับมอบ ณ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

การร่วมประชุมสัมมนา โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีความผิดตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556.....

ตามที่สำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการสูงสุด ได้ขอให้กรมสอบสวนคดีพิเศษส่งผู้แทนไปร่วมการประชุมสัมมนา โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีความผิด ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญกรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 ระหว่างวันที่ 22 - 24 กุมภาพันธ์ 2560 ณ โรงแรมแกรนด์แปซิฟิก อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี นั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มอบหมายให้ พันตำรวจโท คมวิชช์ พัฒนรัฐ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันและปราบปราม 1 รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ ไปร่วมการสัมมนาดังกล่าว โดยการประชุมสัมมนาดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยจะมีการพัฒนาการทำงานร่วมกันระหว่าง สำนักงานอัยการสูงสุด, กรมสอบสวนคดีพิเศษ,สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, กรมการปกครอง, คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.), คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) อย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น ซึ่งในการประชุมสัมมนานี้ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้กล่าวชื่นชมและขอบคุณกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ได้เคยให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจค้น ร่วมกันจับกุมองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติชาวต่างชาติที่พัทยาจนเป็นผลสำเร็จเรียบร้อยและเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานร่วมกันโดยใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้

DSI ประชุมร่วมหน่วยงานฯ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะบุคลากร .....ในการตรวจสอบวัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ผิดกฎหมาย

เมื่อวันศุกร์ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2560 ร้อยตำรวจเอก ปิยะ รักสกุล รองผู้บัญชาการสำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม/ผู้อำนวยการศูนย์คดีคุ้มครองผู้บริโภค ร่วมกับกรมวิชาการเกษตร, สมาคมอารักขาพืชไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายวัตถุอันตรายทางการเกษตร ได้ร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากรในสังกัด เช่น การตรวจสอบสินค้าปลอมด้วยเทคนิคการกระตุ้นสารด้วยพลังงาน Fourier Transform Infrared (FTIR) รวมทั้ง การกำหนดมาตรการในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายสินค้าประเภทวัตถุอันตรายทางการเกษตรโดยผิดกฎหมาย เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร

คณะมูลนิธิ Operation Underground Railroad (O.U.R) เข้าพบดีเอสไอ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์ร่วมกัน .....

เมื่อวันเสาร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้พันตำรวจเอก อัครพล บุณโยปัษฎัมภ์ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการค้ามนุษย์และคดียาเสพติด พันตำรวจโท คมวิชช์ พัฒนรัฐ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ และทีมงานศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้การต้อนรับคณะทำงาน คณะผู้บริจาคจากมูลนิธิ Operation Underground Railroad (O.U.R) ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามและแก้ไขปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กและกระบวนการค้ามนุษย์ในประเทศไทย โดยจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมเพิ่มทักษะและความรู้ด้านการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การฝึกทางยุทธวิธี การร่วมประชุมสัมมนา และการสนับสนุนงานด้านการสืบสวนเพื่อนำไปสู่การดำเนินคดีด้านค้ามนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 1 อาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ

DSI ร่วมสัมมนาการศึกษารูปแบบและวิวัฒนาการของการท่องเที่ยวฯ และการปฏิบัติการที่เป็นเลิศของสามประเทศในกลุ่มอาเซียน.....

เมื่อวันจันทร์ที่ 6 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และนายณพล วรประทีป เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติการ เข้าร่วมการสัมมนาโต๊ะกลม เรื่อง การศึกษารูปแบบและวิวัฒนาการของการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กและการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของสามประเทศในกลุ่มอาเซียน ณ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) การสัมมนาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษารูปแบบและวิวัฒนาการของการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็กและการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศในเชิงประจักษ์ในการต่อต้านการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวของประเทศในกลุ่มอาเซียน ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบผลการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องต่อไป การสัมมนาครั้งนี้จัดโดย TIJ มีผู้บรรยาย ได้แก่ พันตำรวจโท ด็อกเตอร์ นรินทร์ เพชรทอง จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และ พันตำรวจโท อภิชาติ หัตถสิน จาก บช.ภ.5 โดยมี ด็อกเตอร์ สิตา สัมฤทธิ์ จาก TIJ เป็นผู้ดำเนินรายการ ผู้เข้าร่วมการสัมมนาครั้งนี้มีจำนวน 16 คน จากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและองค์กรไม่แสวงผลกำไรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สอท. เบลเยี่ยมฯ สอท.แคนาดาฯ หน่วยงานปราบปรามอาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Agency - NCA) สอท. สหราชอาณาจักรฯ สอท. เยอรมนี สอท. สหรัฐอเมริกา UNICEF มูลนิธิ ECPAT International มูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก (FACE) และโรงเรียนนายร้อยตำรวจ การสัมมนาครั้งนี้เป็นการปูพื้นฐานให้แก่โครงการ “ลงมือทำ : เพื่อการต่อต้านการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก” ที่ ร้อยตำรวจเอก เขมชาติฯ ได้รับการคัดเลือกจาก TIJ ให้เป็นผู้จัดการโครงการซึ่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษอนุมัติหลักการให้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว ภายใต้งบประมาณของ TIJ ด้วยแล้ว

.....DSI ร่วมประชุมมาตรการ การจ่ายเงินคุ้มครองพยานในคดีค้ามนุษย์ ครั้งที่ 2

เมื่อวันอังคารที่ 7 มีนาคม 2560 พันตำรวจโท คมวิชช์ พัฒนรัฐ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันและปราบปราม 1 รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ เข้าร่วมประชุมเพื่อกำหนดมาตรการการจ่ายเงินคุ้มครองพยานในคดีค้ามนุษย์ ครั้งที่ 2/2560 ตามข้อสั่งการของพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ให้หาแนวทางแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองพยาน ซึ่งจัดโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

DSI ได้รับเกียรติจาก อสส. ให้ความรู้แก่พนักงานอัยการ...

ด้วยสำนักงานคดีค้ามนุษย์ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้จัดโครงการฝึกอบรมหลักสูตรพื้นฐานการดำเนินคดีค้ามนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำเนินคดีค้ามนุษย์ของพนักงานอัยการให้มีประสิทธิภาพ สามารถพิจารณาสั่งสำนวนได้อย่างครบถ้วน รวดเร็ว เป็นธรรม แก่อัยการผู้ช่วย จำนวน 180 คน เมื่อระหว่างวันที่ 8 - 10 มีนาคม 2560 ณ โรงแรมเซ็นทาราศูนย์ราชการและคอนเวนชั่นเซ็นเตอร์ ในการนี้ สำนักงานคดีค้ามนุษย์ ได้เชิญ พันตำรวจโท คมวิชช์ พัฒนรัฐ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันและปราบปราม 1 รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ เป็นวิทยากรในหัวข้อ “การสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานในคดีค้ามนุษย์” ซึ่งทำให้อัยการผู้ช่วยที่เข้ารับการอบรม ได้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ของกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดียิ่งขึ้น

DSI ปอศ. กรมศุลฯ ร่วมทำลายของกลาง ในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ประจำปี 2560 จัดโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (ปอศ.) กรมศุลกากร ร่วมทำลายของกลางในคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ประจำปี 2560 จัดโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา ณ กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2560 พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคงและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ประธานคณะอนุกรรมการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เป็นประธานในพิธีทำลายของกลางคดีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่คดีถึงที่สุดแล้ว โดยมี พันตำรวจเอก ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้แทนจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ, ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, ผู้แทนจากกรมศุลกากร, ผู้แทนกรมทรัพย์สินทางปัญญา, สื่อมวลชน, ผู้แทนเจ้าของสิทธิฯ, เจ้าหน้าที่สถานทูต, ฯลฯ ร่วมเป็นสักขีพยาน และได้รับความร่วมมือจากกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) กองทัพบก ทั้งนี้ ของกลางที่นำมาทำลายทั้งหมด เป็นของกลางที่คดีถึงที่สุดแล้วกว่า 2,600 คดี จำนวนของกลางกว่า 3 ล้าน 6 แสนชิ้น น้ำหนักรวม 300 ตัน มูลค่ารวมกว่า 1,700 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วย อะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์ เสื้อผ้า กระเป๋า เข็มขัด รองเท้า นาฬิกา โทรศัพท์มือถือ แผ่นซีดี ดีวีดี แว่นตา ยา และเครื่องสำอาง วิธีการทำลายของกลางโดยการการบด ตัด ทุบ และเผา ทำให้สิ้นสภาพไม่สามารถนำกลับมาใช้งานได้อีก

ศูนย์ปฏิบัติการร่วมฯ ยังคงปฏิบัติหน้าที่รอบวัดพระธรรมกาย ตามมาตรา 44

ศูนย์ปฏิบัติการร่วม คดีพิเศษที่ 27/2559 กรณีวัดพระธรรมกาย ยังคงปฏิบัติหน้าที่รอบวัดพระธรรมกายตามมาตรา 44 โดยมีหน่วยแพทย์เคลื่อนที่จากกองพันเสนารักษ์ที่ 13 กองพลทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศกองทัพบก จะปฏิบัติหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในพื้นที่รอบวัดพระธรรมกาย และพื้นที่ใกล้เคียง โดยจัดตั้งเต๊นท์ให้บริการทางการแพทย์ บริเวณประตู 1 วัดพระธรรมกาย และลงเยี่ยมเยียนให้การรักษาประชาชนในพื้นที่รอบวัดพระธรรมกาย กำกับดูแลโดย พันโท นายแพทย์ เนาวพงษ์ พงษ์เจริญชัย ผู้บังคับกองพันเสนารักษ์ที่ 13 กองพลทหารปืนใหญ่ ต่อสู้อากาศยาน

DSI ร่วมแสดงความยินดีกับกรมคุมประพฤติ ในโอกาสครบรอบ 25 ปี

เมื่อวันพุธที่ 15 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ นางอัจฉรา ปรียาจิตต์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและมอบแจกันดอกไม้ เนื่องในโอกาสครบรอบ 25 ปี กรมคุมประพฤติ โดยมี พันตำรวจเอก ณรัชต์ เศวตนั่นท์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ นายประสาร มหาลี้ตระกูล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และนางอัญชลี พัฒนสาร รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นผู้รับมอบ ณ ชั้น 4 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

DSI ร่วมเป็นเกียรติในงานวันอาสาสมัครคุมประพฤติ

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 16 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโทหญิง พรทิพย์ ล.วีระพรรค ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมเป็นเกียรติในโครงการเชิดชูเกียรติอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม (วันอาสาสมัครคุมประพฤติ) โดยมี นายถาวร พรหมมีชัย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานในพิธี ณ ห้องบอลรูม ชั้น 4 โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การประชุมทวิภาคีเกี่ยวกับการบริหารจัดการรายกรณี ส่งกลับและคืนสู่สังคมผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไทย - เมียนมา ครั้งที่ 19 (The 19th Case Management Meeting : CMM)

ระหว่างวันที่ 15 - 19 มีนาคม 2560 ณ เมืองมัณฑะเลย์ สาธารณรัฐสหภาพเมียนมา

ตามที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เชิญกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้พิจารณาส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมทวิภาคีไทย-เมียนมา ระหว่างวันที่ 15 - 16 มีนาคม 2560 ณ เมืองมัณฑะเลย์ สาธารณรัฐสหภาพเมียนมา โดยมี นายไมตรี อินทุสุต ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นของมนุษย์ เป็นหัวหน้าคณะฯ นั้น กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มอบหมายให้ พันตำรวจเอก อัครพล บุณโยปัษฎัมภ์ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการค้ามนุษย์และคดียาเสพติด เข้าร่วมการประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงแรงงาน และผู้แทนสถานสงเคราะห์ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เข้าร่วมด้วย โดยการประชุม CMM เป็นกิจกรรมหนึ่งภายใต้กรอบความร่วมมือตามบันทึกข้อตกลง (MOU) ไทย - เมียนมา ในการต่อต้านค้ามนุษย์ โดยลงนามครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2552 ที่กรุงเนปิดอร์ เมียนมา ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการลงนามในแผนปฏิบัติการร่วมกันตาม SOP ซึ่งทั้งสองประเทศได้มีการตกลงในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคลากร เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียหายได้รับการคุ้มครอง รับรู้ และเข้าถึงสิทธิ์ เสริมสร้างกลไกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และติดตามประเมินผลการทำงานของทั้งสองประเทศ เพื่อให้การช่วยเหลือส่งกลับ และคืนสู่สังคมของผู้เสียหายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

DSI ร่วมแสดงความยินดีกับ นสพ.แนวหน้า ในโอกาสครบรอบ 37 ปี

เมื่อวันพุธที่ 22 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโท มนตรี บุณยโยธิน ผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 2 เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและมอบแจกันดอกไม้ เนื่องในโอกาสครบรอบ 37 ปี หนังสือพิมพ์แนวหน้า โดยมี คุณผรณเดช พูนศิริวงศ์ กรรมการผู้จัดการหนังสือพิมพ์แนวหน้า เป็นผู้รับมอบ ณ สำนักงานหนังสือพิมพ์แนวหน้า ถนนวิภาวดี - รังสิต เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

DSI ร่วมบริจาคสมทบทุนมูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก ในโอกาสครบรอบ 47 ปี ช่อง 3

เมื่อวันศุกร์ที่ 24 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโท ศันสนะ แก้วทับทิม รองผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ 3 และเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ร่วมแสดงความยินดีและร่วมบริจาคเงินสมทบทุนกองทุนอาคารเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษามหาราชินี (ศูนย์การแพทย์เฉพาะทาง) ในมูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก เนื่องในโอกาสครบรอบ 47 ปี แห่งการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 โดยมี คุณประชุม มาลีนนท์ รองประธานกรรมการ บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน) และคุณสุรินทร์ กฤตยาพงศ์พันธุ์ รักษาการกรรมการผู้จัดการ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นผู้รับมอบ ณ อาคารมาลีนนท์ ทาวเวอร์ ถนนพระราม 4 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

DSI ร่วมประชุมหารือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งที่ 2

สืบเนื่องจากการประชุมหารือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งที่ 1 (The First Regional Police Training Conference on Transnational Crime) เดือนกันยายน 2559 ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 27 - 28 มีนาคม 2560 ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ และนายณพล วรประทีป เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติการและข้าราชการสำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ ได้เข้าร่วมการประชุมหารือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ครั้งที่ 2 (The Second Regional Police Training Conference on Transnational Crime) ณ โรงแรมอริสตั้น ถนนสุขุมวิท 24 กรุงเทพมหานคร การประชุมครั้งนี้จัดโดยมูลนิธิฮานส์ไซเดล (Hanns Seidel Foundation) ของประเทศเยอรมนี โดยมีจุดประสงค์เพื่อหารือเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาและออกแบบหลักสูตรการฝึกอบรมต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติแก่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายในภูมิภาคอาเซียนให้มีมาตรฐาน และเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ยุทธศาสตร์และแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในการจัดการฝึกอบรมเพื่อสนองตอบต่อภัยคุกคามและอาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบัน การประชุมดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมการประชุม 45 คน ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายจาก 7 ประเทศ ได้แก่ ไทย กัมพูชา เวียดนาม เมียนมา อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ และเยอรมนี สำหรับผู้แทนจากประเทศไทย ได้แก่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

DSI ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ หัวข้อ การเสริมสร้างศักยภาพงานสืบสวนเกี่ยวกับภาพอนาจารผู้เยาว์ ในมิติของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและประกันสังคม

เมื่อวันพุธที่ 29 มีนาคม 2560 ร้อยตำรวจเอก เขมชาติ ประกายหงษ์มณี รองผู้บัญชาการสำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ นาวาตรี วิวัฒน์ สุนทรจารุ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการ รักษาการแทนผู้อำนวยการส่วนคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ 2 นางญาณินี เกียรติไพบูลย์ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการพิเศษ นายสมพัฒน์ จักสมศักดิ์ นายณพล วรประทีป เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติการ และนายอิทธิพงศ์ ดนัยวรรณ นักวิเทศสัมพันธ์ เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ หัวข้อ การเสริมสร้างศักยภาพงานสืบสวนเกี่ยวกับภาพอนาจารผู้เยาว์ ในมิติของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและประกันสังคม ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ การประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าวเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างศูนย์เพื่อความเป็นเลิศด้านนโยบายสาธารณะและธรรมาภิบาล ม.ธรรมศาสตร์ (German-Southeast Asian Center for Excellence of Public Policy and Good Governance - CPG) และมูลนิธิฮันส์ไซเดล (Hanns Seidel Foundation - HSF) โดยมีจุดประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการต่อต้านและปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็กในประเทศไทย การประชุมมีผู้ร่วมประชุมทั้งหมด 30 คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายไทยและต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เยอรมนี กลุ่มประเทศนอร์ดิก UNODC องค์กรภาคประชาสังคมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของการปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

ในการนี้ ร้อยตำรวจเอก เขมชาติฯ ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับการพัฒนางานสืบสวนคดีสื่อลามกอนาจารเด็กและการล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยใช้องคาพยพต่าง ๆ ของกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและภาคเอกชน รวมถึงการจัดตั้งคณะทำงานถาวรด้านการปราบปรามอาชญากรรมต่อเด็กเพื่อให้งานด้านการช่วยเหลือเด็กเป็นไปอย่างยั่งยืน

DSI ร่วมเป็นเกียรติพิธีเปิดร้านทอฝัน By พม.

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มอบหมายให้ พันตำรวจโทหญิง พรทิพย์ ล.วีระพรรค ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ เป็นผู้แทนกรมสอบสวนพิเศษ ร่วมเป็นเกียรติ ในพิธีเปิดร้านทอฝัน By พม. โดยมีพลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานในพิธี ณ ชั้น 1 โซน Dazzle ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ

DSI แสดงความยินดีกับข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี 2559.....

เมื่อวันศุกร์ที่ 31 มีนาคม 2560 พันตำรวจตรี นิติ สัมฤทธิ์เดชขจร ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ และพันตำรวจตรีหญิง สมพิศ อาชาทองสุข ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการคดี สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ ได้รับมอบเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติ ข้าราชการดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2559 เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน วันที่ 1 เมษายน 2560 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

คณะข้าราชการ DSI เป็นผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ร่วมพิธีวางพานประดับพุ่มดอกไม้ถวายสักการะรัชกาลที่ 3.....

เมื่อวันศุกร์ที่ 31 มีนาคม 2560 พันตำรวจเอก ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ นำคณะข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นผู้แทนกระทรวงยุติธรรม เข้าร่วมพิธีวางพานประดับพุ่มดอกไม้ ถวายราชสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องในวันที่ระลึกพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวพระมหาเจษฎาราชเจ้า พุทธศักราช 2560 ณ พระบรมราชานุสาวรีย์ ลานพลับพลามหาเจษฎาบดินทร์ วัดราชนัดดาราม กรุงเทพมหานคร

DSI ร่วมอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ที่เดินทางมากราบสักการะพระบรมศพ

เมื่อระหว่างวันที่ 6 - 19 มกราคม 2560 กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ร่วมอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่เดินทางมากกราบพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดีจักรีนฤบดินทรสยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร โดยการจัดหาอาหาร อาหารว่าง น้ำดื่มสะอาด น้ำหวาน ฯลฯ ซึ่งมีประชาชนทยอยมาใช้บริการจำนวนมาก ณ จุดบริการประชาชน บริเวณประตู 1 ฝั่งพระแม่ธรณี อาคารศาลฎีกา (เดิม)

DSI เร่งขับเคลื่อน
ความโปร่งใส ต้านการทุจริต

DSI เร่งขับเคลื่อน ความโปร่งใส ต้านการทุจริต

ตามนโยบายรัฐบาลของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดไว้ใน ข้อ 10 เรื่องการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยมีมติให้ทุกหน่วยงานของรัฐเข้าร่วมการประเมินระดับคุณธรรมและความโปร่งใส ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้ปรับใช้เป็นห้วงเวลาเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) โดยกำหนดวิสัยทัศน์ให้ ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติ ต้านทุจริต (Zero Tolerance and Clean Thailand) เพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อต้านทุจริต ยกระดับธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน และปฏิรูปกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งระบบให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล ผ่านยุทธศาสตร์ 6 ด้าน ได้แก่ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต และยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทย (CPI) เพื่อให้ประเทศไทยมีค่าดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Percepting Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ 50 และเป็นที่ยอมรับจากทั้งภายในและนอกประเทศ

กรมสอบสวนคดีพิเศษ นำโดย พันตำรวจเอก ไพสิฐ วงศ์เมือง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในยุทธศาสตร์ชาติ ในการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ จึงจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้มีมาตรการพัฒนาปรับปรุงองค์กรเพื่อรองรับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment - ITA) แล้วจึงจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจดำเนินการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานรัฐอื่นๆ

ผลจากการประเมินปรากฏว่าระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยภาพรวมได้คะแนนเท่ากับร้อยละ 86.14 ซึ่งเป็นอันดับที่ 9 ในระดับกรม จากจำนวน 148 กรม ถือว่าเป็นองค์กรที่มีคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อเทียบกับเมื่อปี 2558 ซึ่งได้อันดับที่ 118 โดยได้คะแนน ร้อยละ 75.47 ทั้งยังเป็นอันดับที่ 1 จาก 11 หน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม โดยมีระดับคะแนนที่เพิ่มสูงขึ้นจากปี 2558 อย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในด้านความโปร่งใสความพร้อมรับผิด ความปลอดจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน วัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กรและคุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปี 2558

ผลคะแนน ITA ปี 2558 = 75.47		ระดับผลการประเมิน
ดัชนี	คะแนนดัชนี (ร้อยละ)	
ความโปร่งใส	74.71	สูง
ความพร้อมรับผิด	85.14	สูงมาก
ความปลอดจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน	86.07	สูงมาก
วัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร	67.01	สูง
คุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน	61.45	สูง

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปี 2559

ผลคะแนน ITA ปี 2559 = 86.14		ระดับผลการประเมิน
ดัชนี	คะแนนดัชนี (ร้อยละ)	
ความโปร่งใส	85.40	สูงมาก
ความพร้อมรับผิด	83.50	สูงมาก
ความปลอดจากการทุจริตในการปฏิบัติงาน	95.25	สูงมาก
วัฒนธรรมคุณธรรมในองค์กร	82.03	สูงมาก
คุณธรรมการทำงานในหน่วยงาน	82.34	สูงมาก

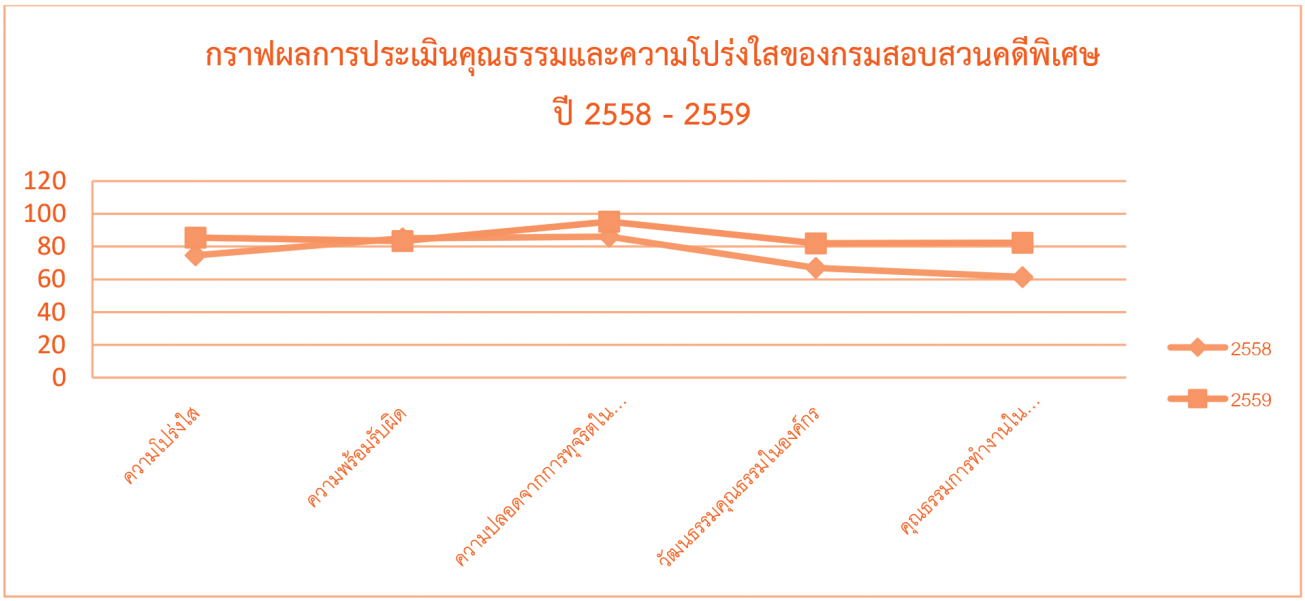

ล่าสุด พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ ได้มอบเกียรติบัตรชมเชยเพื่อเชิดชูเกียรติกรมสอบสวนคดีพิเศษเนื่องจากผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ระดับสูงมาก นำมาซึ่งความภาคภูมิใจและเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ข้าราชการเจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษให้มุ่งมั่นนำหลักการมีคุณธรรม ความโปร่งใสเพื่อปฏิบัติพัฒนางานตอบสนองการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ยึดเจตนารมณ์ ปรับปรุงพัฒนาเพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรให้เกิดความโปร่งใสสามารถตอบคำถามของสังคมต่อไป

กรมสอบสวนคดีพิเศษยังคงจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของผู้ปฏิบัติงานและองค์กรภายใต้นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี ตามหลักการที่ว่า “บุคลากรดีเอสไอ ไร้ทุจริต” และ “ดีเอสไอ ใสสะอาด” ที่มุ่งสนองตอบนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงยุติธรรมในการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ และเพื่อปลุกจิตสำนึก สร้างค่านิยมในการยึดมั่น และร่วมมือกันปฏิบัติตามนโยบายการบริหารองค์การตามหลักธรรมาภิบาลให้แก่บุคลากรของกรมสอบสวนคดีพิเศษ รวมทั้งเสริมสร้างภาพลักษณ์ของผู้ปฏิบัติงานในการยึดมั่น ดำรงตน ตามค่านิยมที่สำคัญ 3 ประการ คือ เกียรติศักดิ์ เชี่ยวชาญ ซื่อสัตย์ อีกด้วย

โครงการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
(Integrity and Transparency Assessment – ITA)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ (คตช.)
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(สำนักงาน ป.ป.ท.)

ขอมอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้แก่

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

เพื่อเชิดชูเกียรติที่หน่วยงานได้รับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐระดับสูงมาก โดยขอให้ยึดมั่นนำหลักการมีคุณธรรมและความโปร่งใสมาปฏิบัติและพัฒนางาน เพื่อตอบสนองการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการต่อต้านการทุจริตแห่งชาติ

การนำ “ภาพถ่ายทางอากาศ” มาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

การนำ "ภาพถ่ายทางอากาศ" มาใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

ร้อยตำรวจเอก วิษณุ ฉิมตระกูล[1]

การบุกรุกพื้นที่ป่าในประเทศไทยนั้นเป็นการเข้าไปทำประโยชน์หรือยึดถือครอบครองพื้นที่ที่มีการสงวน หวงห้าม ซึ่งเป็นเขตที่กันออกเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ โดยการบุกรุกในประเทศไทยนั้น มีการบุกรุกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. บุกรุกโดยไม่มีเอกสารสิทธิหรือบุกรุกมือเปล่า เช่น การบุกรุกแผ้วถางป่าเพื่อทำการเกษตร ฯลฯ 2. การบุกรุกโดยมีเอกสารสิทธิ เช่น การก่นสร้างอาคารบริเวณพื้นที่ภูเขาเพื่อกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พังงา เป็นต้น ซึ่งในส่วนการบุกรุกแบบมีเอกสิทธินั้นส่วนมากแล้วจะเป็นการทุจริตโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐร่วมกับนายทุน ที่ทำการออกเอกสิทธิปลอมขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่รัฐและกลุ่มนายทุน โดยในกลุ่มพื้นที่ที่ดินที่เป็นการบุกรุกส่วนมากแล้วนั้นเป็นพื้นที่ที่ไม่สามารถที่จะออกเอกสารสิทธิได้เลย เช่น เป็นพื้นที่ที่อยู่บนภูเขา เป็นพื้นที่ที่เคยเป็นทะเลมาก่อนแต่ปัจจุบันมีการทับถมของตะกอนทำให้เกิดเป็นที่งอกเกิดใหม่ขึ้นมา เป็นต้น แล้วมีการนำพื้นที่ดังกล่าวไปขอออกเอกสารสิทธิ โดยอ้างเอกสารใบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) นั้นเกิดขึ้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 5 ให้ผู้ที่ได้ครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินอยู่ก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ (ก่อนวันที่ 1 ธันวาคม 2497) โดยไม่มีหนังสือสำคัญแสดงสิทธิ์ที่ดิน แจ้งครอบครองที่ดินต่อนายอำเภอท้องที่ภายในร้อยแปดสิบวันนับตั้งวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา สารบบของเอกสารสำคัญของที่ดิน เช่น น.ส.3, น.ส.3 ก., น.ส.4 จ. เอกสารเหล่านี้เกิดจาก ส.ค.1 เมื่อครั้งอดีตที่ได้แจ้งการครอบครองและแจ้งการทำประโยชน์ที่ดินไว้ ดังนั้น เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริงในเชิงพื้นที่นั้นการกลับไปย้อนดูอดีตของพื้นที่คดีนั้นถือเป็นใจความสำคัญว่าพื้นที่คดีนั้นว่า ป่ามาก่อนคน หรือ คนมาก่อนป่า โดยในขั้นตอนการพิสูจน์นั้นหลักฐานที่เป็นวิทยาศาสตร์ที่หลงเหลือและเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ คือ ภาพถ่ายทางอากาศ ซึ่งมีการบันทึกข้อมูลเชิงพื้นที่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และในส่วนของการวิเคราะห์กระบวนการขั้นตอนทุกอย่างจะถูกจัดการข้อมูลในระบบภูมิสารสนเทศศาสตร์ (Geo-informatics) ที่จำเป็นต้องมีผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านภูมิสารสนเทศ (Geo-informatics : GIS) การรับรู้จากระยะไกล (Remote sensing : RS) ระบบพิกัดบอกตำแหน่ง (Global Positioning System : GPS) และความรู้ทางด้านธรณีวิทยา อุทกวิทยา - เกษตร ฯลฯ ซึ่งการนำองค์ความรู้จากหลายด้านมาใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจในการอ่านแปล ตีความวิเคราะห์ภาพถ่าย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับในกระบวนการยุติธรรมเพื่อพิจารณาในการตัดสินคดีความ

ในการพิสูจน์การเอกสารสิทธิโดยมิชอบนั้นเป็นการนำภาพถ่ายทางอากาศมาทำการอ่านแปลตีความโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการดูการทำประโยชน์ที่ดินพื้นที่คดีว่ามีการใช้ประโยชน์ที่ดินจริงตามที่แจ้งในสารระบบ ส.ค.1 ตรงตามที่แจ้งหรือไม่ ทิศทั้งสี่ทิศของแปลงมีความสัมผัสกับพื้นที่จริงหรือไม่ และอดีตพื้นที่คดีนั้นมีการใช้ประโยชน์หรือไม่ ซึ่งจะให้ทราบถึงข้อเท็จจริงของอดีตพื้นที่คดีนั้นว่าเมื่อครั้งอดีตนั้นเป็นอย่างไร

ภาพถ่ายทางอากาศและการนำประยุกต์ใช้งาน

ภาพถ่ายทางอากาศ (Aerial Photographs) หมายถึง รูปที่ได้จาการใช้กล้องถ่ายภาพทางอากาศติดตั้งกับเครื่องบิน แล้วทำการถ่ายรูปสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏบนภูมิประเทศเบื้องล่างหรือพื้นที่ศึกษา ส่วนใหญ่แล้วภาพถ่ายทางอากาศจะถ่ายในช่วงคลื่นตามองเห็น (Visible wavelength) 0.4 – 0.7 ไมโครเมตร โดยสามารถนำภาพถ่ายทางอากาศไปทำแผนที่ภูมิประเทศ แผนที่ธรณีวิทยา แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน การวางผังเมือง เป็นต้น

[1] ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

ในการนำภาพถ่ายทางอากาศไปใช้ประโยชน์ในด้านการสอบสวนคดีพิเศษนั้น เป็นการกลับย้อนไปในอดีตเพื่อดูการใช้ประโยชน์ที่ดินและการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่คดีนั้น มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นอย่างไร ในการที่จะนำภาพถ่ายทางอากาศมาใช้ประโยชน์นั้น สิ่งที่สำคัญในการนำภาพเพื่อไปซ้อนทับกันหลาย ๆ ปี เพื่อที่จะดูการเปลี่ยนแปลงเชิงพื้นที่นั้น ภาพถ่ายทางอากาศจะต้องมีค่าพิกัดบอกตำแหน่งทางด้านภูมิศาสตร์ที่ถูกต้อง เพื่อจะทำให้ทราบถึงว่าภาพถ่ายทางอากาศอยู่ที่ส่วนใดของโลก ในการปรับแก้ภาพเพื่อให้ภาพถ่ายทางอากาศมีค่าพิกัดที่ถูกต้อง โดยการปรับแก้ภาพนี้จะใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ในการให้ค่าพิกัดให้กับภาพตามหลักการสำรวจรังวัดด้วยภาพถ่าย หรือ โฟโตแกรมเมตรี (Photogrametry) นั้น ในขั้นตอนการปรับแก้ภาพถ่ายทางอากาศจะทำการนำภาพที่เรียกว่า ฟิล์มไดอาพอซิตีฟ (Diapositive film) เป็นภาพที่อัดบนวัสดุพิเศษมาทำการ Scan ให้เป็นภาพดิจิทัล (Digital image) เพื่อให้คอมพิวเตอร์นำไปประมวลผลได้ ในการปรับแก้ภาพถ่ายทางอากาศนั้นเป็นการปรับแก้ความคลาดเคลื่อนทางตำแหน่งหรือความบิดเบี้ยว อันเนื่องจากการหักเหของแสง ความแน่นอนที่ไม่เท่ากันในชั้นบรรยากาศ ความผิดเพี้ยนของเลนส์ ความโค้งของผิวโลก การยืดหดของฟิล์ม ซึ่งสามารถที่ขจัดความคลาดเคลื่อนของภาพถ่ายทางอากาศโดยการเลือกจุดบังคับ คือ จุดที่เห็นในภาพ และจุดที่ทราบค่าพิกัดบนพื้นดิน ด้วยสมการพหุนามเป็นตัวปรับแก้ภาพถ่ายทางอากาศ เพื่อจะได้ข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศในรูปแบบของข้อมูลดิจิทัลในระบบข้อมูลด้าน GIS

ข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

ในการสอบสวนคดีพิเศษด้านปัญหาการบุกรุกที่ดินนั้น ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นจะประกอบไปด้วยภาพถ่ายทางอากาศจำนวนหลายปีพ.ศ. ที่มีการบินถ่ายบันทึกภาพ และรูปแปลงพื้นที่คดีเพื่อเป็นขอบเขตในการอ่านแปลการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ภาพถ่ายทางอากาศ

ในการดูการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินนั้น ต้องมีข้อมูลภาพถ่ายอากาศจำนวนหลายปีเพื่อจะแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าพื้นที่คดีนั้นแต่เดิมมีการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างไร โดยจะใช้ข้อมูลอย่างน้อยประมาณ 3 ปี เพื่อดูการเปลี่ยน หรืออาจจะมากกว่านั้นในกรณีพื้นที่คดีมีข้อมูลครอบคลุม โดยในประเทศไทยมีโครงการถ่ายภาพอากาศของประเทศไทย ดังนี้

ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่ถ่ายภาพ	มาตราส่วน	บริเวณที่ถ่ายภาพ
1. โครงการ WWS	2495-2499	1:40,000 - 1:60,000	ทุกภาค ยกเว้นภาคใต้ (ถ่ายตอนเหนือจังหวัดชุมพร)
2. โครงการ (VAP-61) (ภาพขาว-ดำ)	2509-2513	1:50,000	ทุกภาค
3. โครงการ (น.ส. 3) (ภาพขาวดำ)	2515-2522	1:15,000	ทุกภาค
4. โครงการกรมที่ดินกิจการร่วมค้า (ภาพขาว-ดำ)	2529-2544	1:6,000, 1:15,000, 1:50,000	ทุกภาค
5. โครงการกรมแผนที่ทหาร NIMA (ภาพขาว-ดำ)	2539-2543	1:50,000	ทุกภาค
6. โครงการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ภาพสี)	2545-2546	1:25,000	ทุกภาค

ตารางที่ 1 ตารางอธิบายโครงการถ่ายภาพทางอากาศของประเทศไทย

รูปแปลงที่ดิน

ข้อมูลรูปแปลงที่ดินถือว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งที่จะต้องมีในการตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดิน เนื่องจากจะเป็นการตรวจสอบว่าเอกสารสิทธิ์นั้นมีการออกถูกต้องตามการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือไม่ และสิ่งที่ต้องมีความแน่นอน คือ ตำแหน่งรูปแปลงที่ดินจะทำให้รู้ว่าพื้นที่ศึกษาของคดีอยู่ที่ใด โดยในตรวจสอบนั้นสามารถที่จะหาตำแหน่งรูปแปลงที่ดินได้จากระวางที่ดิน จากกรมที่ดินได้

เมื่อข้อมูลรูปแปลงที่ดินและข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศมีความเรียบร้อย ในขั้นตอนต่อไป คือ การอ่านแปล ในส่วนการอ่านแปลนั้น คือ การจัดกลุ่มจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Classification) ตามการจัดกลุ่มหมวดหมู่การใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน ในระดับการจัดจำแนกนั้นขึ้นอยู่กับผู้ที่ทำการอ่านแปลนั้นต้องมีคุณสมบัติของผู้แปลคร่าว ๆ ดังนี้

* เป็นผู้มีความรู้ภูมิหลัง คือ ต้องมีความรู้ทางด้านภูมิศาสตร์ ด้านธรณีวิทยา ด้านเกษตร และแขนงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
* เป็นผู้ที่มีสายตาดี สายตาไม่สั้นหรือยาวเกินไป และสายตาทั้งคู่สามารถมองเห็นภาพสามมิติ หรือรับรู้มิติทางความสูงของภาพถ่ายได้
* เป็นผู้ที่มีการตัดสินใจที่ดี คือ มีความมั่นใจในการตัดสินใจลงไปว่าสิ่งที่ทำการอ่านแปลนั้นจัดอยู่ในการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบใดที่เหมาะสมและถูกต้องมากที่สุด
* เป็นผู้มีประสบการณ์ ในการอ่านแปลต้องมีในส่วนนี้มากที่สุด เพราะเกิดจากการฝึกฝน เอาใจใส่ ช่างสังเกตจดจำ และพยายามค้นคว้าเพื่อให้เกิดความชำนาญ

เมื่อทำการอ่านแปลเสร็จเรียบร้อยจะเป็นขั้นตอนการสรุปการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยจัดทำแผนที่ตามหลักการทำแผนที่ (Principals of Cartography) และครบองค์ประกอบของการทำแผนที่ เพื่อเป็นการจำลองการใช้ประโยชน์พื้นที่จริงที่ผ่านการอ่านแปลตีความ แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินให้ง่ายต่อความเข้าใจ ดังภาพที่ 1 และภาพที่ 2

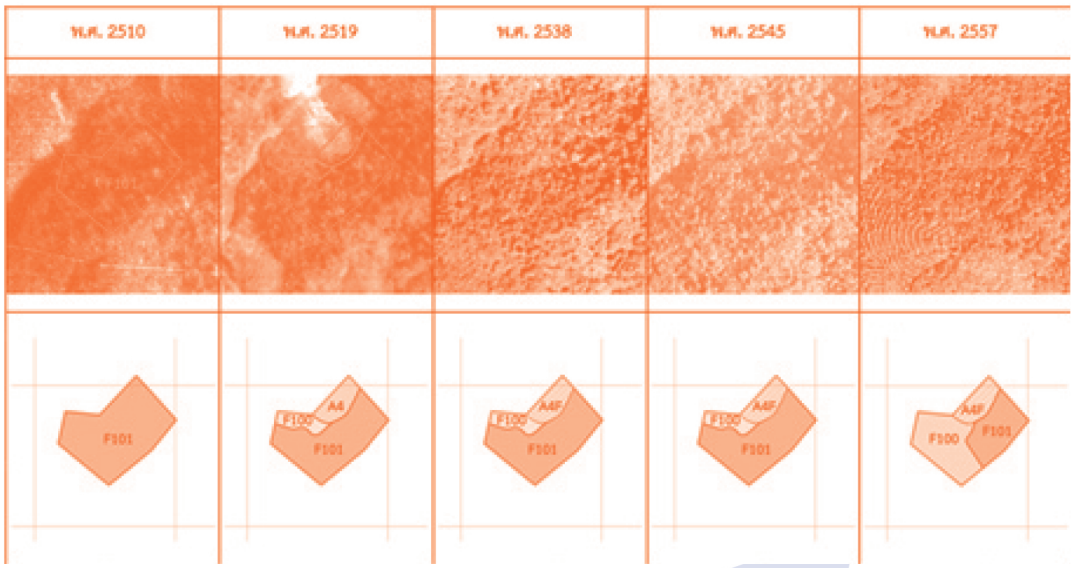

ภาพที่ 1 แผนที่สรุปการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน

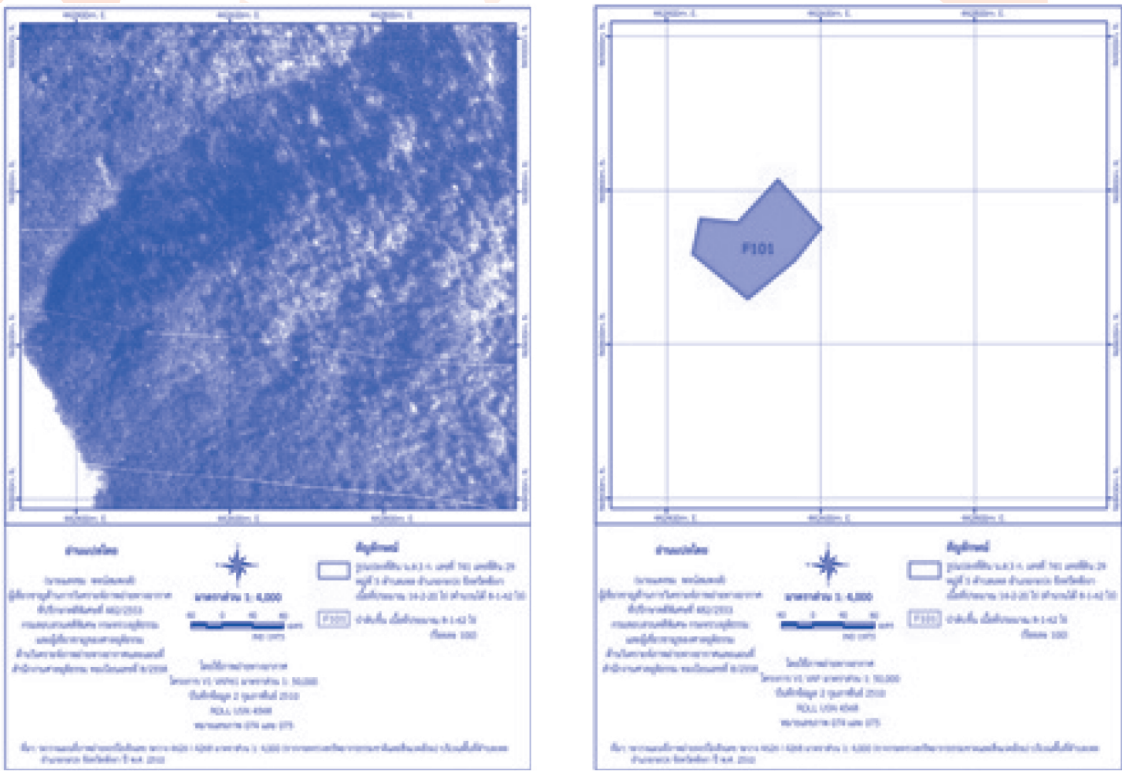

ภาพที่ 2 แผนที่จำลองการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากกระบวนการการอ่านแปลภาพถ่ายทางอากาศนั้นจะเห็นได้ชัดว่า ภาพถ่ายทางอากาศมีความสำคัญอย่างมากในการตรวจสอบเอกสารสำคัญของที่ดิน เป็นข้อมูลที่บ่งชัดถึงข้อมูลเชิงพื้นที่ว่าเมื่อครั้งอดีตพื้นที่คดีนั้นมีการใช้ประโยชน์หรือไม่ หรือถ้ามีการใช้ประโยชน์ มีการใช้ประโยชน์เป็นอย่างไร เช่นพื้นที่คดีที่มีการออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบ ได้มีการจดแจ้งตาม ส.ค.2 ว่ามีการใช้ประโยชน์ดินเป็นสวนมะพร้าว ดังนั้นถ้าเอกสารสิทธินี้ออกถูกต้องจริง ในภาพถ่ายทางอากาศพื้นที่คดีนั้นจะต้องเป็นสวนมะพร้าวในข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศปีที่ใกล้เคียง พ.ศ. 2497 ซึ่งคดีในส่วนใหญ่แล้วนั้นจะเป็นการนำ ส.ค.2 จากที่อื่นนำมาทับพื้นที่ที่มีมูลค่ามากกว่า กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ ส.ค.1 บิน และพื้นที่คดีนั้นเมื่อครั้งอดีตยังคงเป็นป่าไม้ที่สมบูรณ์ ซึ่งเป็นเขตที่หวงห้ามในการออกเอกสารสิทธิอยู่แล้ว จึงทำให้ข้อมูลจากภาพถ่ายทางอากาศเป็นข้อมูลที่สำคัญในการพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิที่ดินเพื่อคืนพื้นที่ป่าซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญกลับคืนให้ประเทศไทยได้มีพื้นที่ป่าไว้เป็นแหล่งต้นน้ำ แหล่งอาหาร และสัตว์มากมาย เพื่อการอนุรักษ์ไว้เพื่อปุถุชนคนรุ่นหลังต่อไป

การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน
ในคดีความผิดฐานบุกรุกที่ดินของรัฐ

การสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ในคดีความผิดฐานบุกรุกที่ดินของรัฐ

พันตำรวจโท พันเลิศ ตั้งศรีไพโรจน์[1]

เนื่องจากความผิดตามกฎหมายว่าด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ เป็นคดีพิเศษตามบัญชีท้าย พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 (33) (34) (36) ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติม ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 (ฉบับที่ 2) และในระหว่างที่ผู้เขียนทำงานที่กรมสอบสวนคดีพิเศษผู้เขียนได้ร่วมเป็นคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษทำการสอบสวนคดีตามกฎหมายว่าด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหลายคดี และในระหว่างที่ปฏิบัติราชการอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อีกทั้งจากการตรวจสำนวนในการเสนออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เพื่อพิจารณามีความเห็นตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 34 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 145 พบว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีการดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติเป็นจำนวนมาก และคาดว่าต่อไปในอนาคตกรมสอบสวนคดีพิเศษอาจต้องรับคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษอีกจำนวนหลายคดี ประกอบกับผู้เขียนเห็นว่าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษหลายท่าน อาจจะไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอบสวนคดีความผิดดังกล่าว จึงอยากจะถ่ายทอดความรู้ที่มีให้แก่ผู้อ่านที่สนใจทุกท่าน เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อทางกรมสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่ทุกท่านต่อไป ในอนาคตหากบทความดังกล่าวมีความผิดพลาดประการใดผู้เขียนขอน้อมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ แต่ถ้าหากบทความนี้มีประโยชน์ต่อท่าน ผู้เขียนขออุทิศความดีแด่บิดามารดาตลอดจนครูบาอาจารย์และผู้บังคับบัญชาในกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ได้ร่วมตรวจพิจารณาและร่วมทำคดีกับผู้เขียนทุกท่าน แต่ถ้าท่านผู้อ่านท่านใดอ่านแล้วเห็นว่าบทความของผู้เขียนมีประโยชน์ต่อท่าน และต้องการจะให้ผู้เขียนเขียนบทความเกี่ยวกับงานสอบสวนในคดีใดหรือคดีพิเศษใด เพื่อจักได้เป็นประโยชน์ต่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษตลอดจนผู้ที่สนใจทุกท่าน ขอให้ท่านกรุณาแจ้งให้ผู้เขียนทราบ หากผู้เขียนจะพยายามถ่ายทอดความรู้เท่าที่มีนำเสนอแด่ท่านผู้อ่านทุกท่าน โดยผู้เขียนขอเสนอบทความดังนี้

ขั้นตอนการสอบสวนผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา พยานและการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีเกี่ยวกับกฎหมายดังกล่าวมี ดังนี้

1. การพิจารณาว่าเป็นคดีพิเศษหรือไม่ ก่อนที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวน

1.1. คดีที่เกิดเป็นความผิดอาญา หรือแพ่ง หรือไม่เป็น ถ้าเป็นความผิดอาญาเป็นความผิดซึ่งอยู่ในอำนาจการสอบสวนตามพระราชบัญญัติ การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 21, 23/1, 44 หรือไม่

1.2 คดีที่เกิดอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนหรือไม่ โดยดูจากข้อ 1.1 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18, 19, 20

1.3 คดีที่เกิดอยู่ในอายุความร้องทุกข์หรือไม่ โดยดูจากประมวลกฎหมายอาญามาตรา 95, 96

1.4 ผู้มาแจ้งความร้องทุกข์มีอำนาจร้องทุกข์เป็นคดีพิเศษหรือไม่ โดยดูจากประกาศคณะกรรมการคดีพิเศษเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอและเสนอให้ คณะกรรมการคดีพิเศษมีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ แต่ถ้าเป็นคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 21 (1), 23/1 วรรคแรก แต่ในมาตรา 23/1 วรรคสอง อยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

[1] ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดีความเห็นแย้ง กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

1.5 คดีที่เกิดอยู่ในอำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานฝ่ายอื่น สหวิชาชีพ หรือพนักงานอัยการร่วมสอบสวนหรือไม่ เช่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 20, 133 ทวิ, 134/1 - 134/4 พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 32 เป็นต้น

2. การบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา - ผู้ต้องหา - พยาน

2.1 การบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา - พยาน จะต้องใช้หลักกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) (7) (8), 120, 121 วรรคสอง, 126, 129, 130, 131, 131/1, 132, 133, 133 ทวิ, 133 ตรี, 139 และ พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 มาตรา 32 เป็นต้น

ประเด็นการตั้งคำถามในการสอบปากคำให้ครบถ้วนตามประเด็นแห่งคดี จะใช้หลักเทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H ได้แก่ Who What Where When Why และ How

Who หมายถึง คดีนี้ผู้ใดเป็นผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา และผู้ใดเป็นพยานบุคคลในคดี พนักงานสอบสวนจะต้องสอบสวนให้ได้ความว่า คดีนี้ผู้ใดเป็นผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา หรือพยานบุคคลในคดี ตลอดจนชื่อตัว นามสกุล อายุ ที่อยู่ ชาติ และบังคับ เป็นต้น

What หมายถึง คดีนี้มีการกระทำความผิดอาญาอะไรเกิดขึ้น พนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนถึงการกระทำทั้งหลายที่ผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ และพยานบุคคลอ้างว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดข้อหาใด ตลอดจนข้อเท็จจริงและรายละเอียดซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่พนักงานสอบสวนตลอดจนผู้ที่อ่านสำนวนหรือตรวจสำนวนจะเข้าใจข้อเท็จจริงได้ดีว่า คดีนี้เป็นคดีอาญา หรือคดีแพ่ง หรือไม่ปรากฏว่าเป็นความผิดทางอาญาหรือทางแพ่งแต่อย่างใด

Where หมายถึง สถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดนั้น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบว่าพนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนหรือไม่ พนักงานอัยการที่รับสำนวนมีอำนาจฟ้องหรือไม่ และศาลจะได้พิจารณาว่ามีอำนาจพิจารณาคดีนี้หรือไม่

When หมายถึง มีรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาที่เกิดเหตุว่าเกิดขึ้นเมื่อใด เช่น กลางวันหรือกลางคืนเพื่อที่พนักงานสอบสวนจะได้พิจารณาว่า การกระทำดังกล่าวอยู่ความผิดที่มีบทฉกรรจ์ขึ้นหรือไม่ อยู่ในอายุความฟ้องคดีหรือไม่ การกระทำความผิดดังกล่าวมีกี่กรรม เช่น ลักทรัพย์ในเวลากลางวันจะมีบทลงโทษน้อยกว่าลักทรัพย์ในเวลากลางคืน มีอำนาจสอบสวนหรือไม่ พนักงานอัยการที่รับสำนวนจะได้ฟ้องถูกข้อหา และศาลจะได้พิจารณาว่าพนักงานอัยการฟ้องถูกข้อหาหรือไม่

Why หมายถึง ทำไมถึงเกิดเหตุการณ์ในคดีนี้ขึ้น เพราะนอกจากพนักงานสอบสวนจะต้องสอบสวนผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ และพยานบุคคล เพื่อตอบคำถาม Who What Where และ When ดังกล่าวข้างต้น แล้วพนักงานสอบสวนควรจะสอบสวนถึงเหตุผลทำไมถึงเกิดเหตุการณ์ในคดีนี้ เพราะจะเกี่ยวข้องกับการที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ตลอดจนศาล จะได้พิจารณาถึงประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ลักษณะ 1 บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป ได้แก่ หมวด 3 โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย หมวด 4 ความรับผิดในทางอาญา ตลอดจนพิจารณาว่าผู้ต้องหากระทำความผิดในบทฉกรรจ์หรือไม่ เช่น ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นต้น โดย Why จะเป็นตัวเชื่อมโยงถึง คำถาม Who What Where และ When เพื่อทำให้ทราบว่าพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ตลอดจนศาลได้ทราบว่าคดีนี้ผู้ต้องหามีเจตนากระทำความผิดหรือไม่ หรือเป็นการกระทำโดยไม่เจตนา หรือกระทำโดยประมาท และการกระทำของผู้ต้องหาได้กระทำไปโดยความจำเป็น เป็นการป้องกันตัว หรือบันดาลโทสะ เป็นต้น

How หมายถึง คดีนี้เกิดขึ้นอย่างไร โดยพนักงานสอบสวนจะต้องกำหนดแนวทางการสอบสวนว่าคดีนี้มีสาระสำคัญแยกเป็นกี่ประเด็น ประเด็นใหญ่ ๆ มีอะไรบ้าง ในประเด็นหลักมีประเด็นย่อย ๆ มีตัวอย่าง มีเหตุผล เพื่อสนับสนุนประเด็นหลักอย่างไรบ้าง โดยจะต้องเชื่อมโยงคำถามของ Who What Where When และ Why แล้วสรุปให้ได้ว่า มีการกระทำที่ผู้กล่าวหาและผู้กล่าวโทษกล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด โดยมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่จะทำให้ เมื่อพนักงานสอบสวนทำการแจ้งข้อหาผู้ต้องหาจะเข้าใจข้อหาได้ดี หากสามารถอ้างมาตราในกฎหมายหรือข้อหาหรือฐานความผิดในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดด้วยก็จะดี

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพนักงานสอบสวนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อสอบสวนผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ ตลอดจนผู้ต้องหาโดยยึดตามหลัก 5W 1H โดยต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยง ต่อเนื่อง และสอดคล้องในแต่ละข้อของ 5W 1H เพื่อไม่ให้บุคคลที่ถูกสอบสวน ตลอดจนผู้บังคับบัญชา พนักงานอัยการ และศาล เมื่อดูคำให้การดังกล่าวแล้วเกิดความสับสน หรือตีความหมายในคำให้การผิดไปจากข้อเท็จจริง โดยการสอบสวนนั้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133, 133 ทวิ, 134/4 บังคับให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีถามปากคำ ซึ่งก็คือพนักงานสอบสวนจะต้องตั้งคำถามให้ ผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา และพยานบุคคล ทีละคำถามแล้วให้ตอบ จะไม่ใช้วิธีที่พนักงานสอบสวนจะให้ผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา และพยานบุคคลเล่าเรื่องให้ฟังแล้ว พนักงานสอบสวนทำการจดบันทึกลงในคำให้การแบบร้อยแก้ว แล้วให้ผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา และพยานบุคคลลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การจะกลายเป็นการสอบสวนไม่ชอบขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133, 133 ทวิ, 134/4 ซึ่งมีผลทำให้การสอบสวนไม่ชอบ ซึ่งมีคำพิพากษาฎีกาที่ 5252/2545, 4834/2546 ได้พิพากษาสรุปได้ว่า “การสอบสวนที่ไม่ชอบถือว่าไม่มีการสอบสวนในคดีนั้น และมีผลทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องไปด้วย”

1) แนวคำถามในการสอบสวนพยานบุคคลที่เป็นผู้กล่าวหา ผู้กล่าวโทษ พยานบุคคล มีดังนี้

1.1. มีภูมิลำเนาและพักอาศัยอยู่ที่ใด (โดยเฉพาะที่พักอาศัยจริง) สถานที่ทำงานอยู่ที่ใด นอกจากสถานที่ดังกล่าวแล้วสามารถติดต่อได้ที่ใดอีกหรือไม่ (ถ้ามีให้ระบุ) รวมทั้งให้ระบุการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น โทรศัพท์หมายเลข หรือทางสื่ออิเล็คโทรนิคอื่น ๆ ประวัติการศึกษา เพื่อที่จะทราบว่าคำให้การน่าเชื่อถือเพียงใด ประวัติครอบครัว รายได้ ฐานะความเป็นอยู่ บุคคลที่ใกล้ชิดหรือสามารถติดต่อกับบุคคลดังกล่าวได้ เป็นต้น (พยายามเก็บรายละเอียดให้มากเท่าที่ทำได้เพื่อจะใช้ในการติดตามบุคคลดังกล่าวมาเป็นพยานในชั้นสอบสวนเพิ่มเติม หรือในชั้นศาลในภายหลัง)

1.2. เกี่ยวข้องกับคดีนี้อย่างไร (ในฐานะผู้เสียหาย ผู้กล่าวโทษ พยานที่เห็นเหตุการณ์ หรือพยานบอกเล่า เป็นต้น)

1.3 ทราบหรือรู้เห็นเหตุการณ์ในคดีนี้อย่างไร (หากพนักงานสอบสวนไม่มีคำถามย่อย ๆ ให้บุคคลดังกล่าวเล่าเหตุการณ์ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ แล้วบันทึกคำให้การดังกล่าวโดยย่อ ๆ หรือพอสังเขปแบบร้อยแก้ว)

1.4. มีผู้ใดทราบ ร่วมรู้เห็นเหตุการณ์ หรือมีพยานหลักฐานอื่นอีกหรือไม่ (เป็นคำถามเพื่อที่จะทราบว่ามีพยานบุคคลพยานวัตถุและพยานเอกสารในคดีนี้อะไรบ้าง เพื่อที่จะได้นำมารวบรวมไว้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน)

1.5. คำถามอื่น ๆ เพื่อให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น เหตุเกิดที่ใด เมื่อใด ผู้ที่ร่วมกระทำความผิดในคดีนี้มีกี่คนเป็นใคร อยู่ที่ใด ตำหนิรูปพรรณตลอดจนถิ่นที่อยู่ อยู่ที่ใด ที่เกิดเหตุเป็นอย่างไร มีแสงสว่างในที่เกิดเหตุหรือไม่ เห็นที่เกิดเหตุชัดเจนหรือไม่ และคำถามดังต่อไปนี้

(1) เกี่ยวกับการตรวจสอบ วัดขนาด ชนิด จำนวนของกลาง และพื้นที่ที่เกิดเหตุ เช่น ถ้าบุกรุกพื้นที่จำนวนเท่าใดไร่ ไม้แปรรูป จำนวนแผ่น เป็นต้น

(2) เกี่ยวกับจุดพิกัดที่เกิดเหตุ ถ้ามีการระบุว่าใช้เครื่องมือตรวจสอบให้สอบถามว่าใช้เครื่องมือใด ผลการวัดค่าเป็นอย่างไร อยู่ในเขตที่ดินสาธารณะ ป่าไม้หรือป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าประเภทใด อย่างไร

(3) สถานที่เกิดเหตุ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด อยู่ในเขตที่ดินสาธารณะ ป่าไม้ หรือเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือป่าประเภทใด อย่างไร

2) แนวคำถามในการบันทึกคำให้การผู้ต้องหา

2.1 ไม่ต้องบันทึกการแจ้งสิทธิตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 7/1 หรือจะบันทึกก็ได้ เนื่องจากมีคำพิพากษาฎีกาที่ 2015/2547 พิพากษาสรุปได้ว่า “ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับให้ต้องระบุไว้ในบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน อันจะเป็นเหตุให้การสอบสวนไม่ชอบและไม่อาจรับฟังบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นพยานหลักฐานได้” แต่พนักงานสอบสวนจะต้องมีการแจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบก่อนเริ่มทำการบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา มิฉะนั้นจะเป็นการสอบสวนไม่ชอบทันที

2.2 การแจ้งข้อหาจะต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134 โดยข้อหาที่แจ้งจะต้องมีข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่จะทำให้ผู้ต้องหาจะเข้าใจข้อหาได้ดีและอ้างมาตราในกฎหมายหรือข้อหาหรือฐานความผิดในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดให้ผู้ต้องหาทราบ

2.3 กรณีมีผู้ร่วมถามปากคำหรือร่วมฟังการสอบปากคำผู้ต้องหา ให้บันทึกรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล สถานภาพที่อยู่ ของผู้เข้าร่วมไว้ในคำให้การโดยละเอียดชัดเจนเพียงพอที่จะสามารถติดตามตัวในภายหลังได้

3) ในการสอบสวนพยานผู้ชำนาญการพิเศษหรือแพทย์ผู้ตรวจชันสูตรบาดแผลหรือศพ ซึ่งได้ออกรายงานผลการตรวจไว้แล้วไม่จำเป็นต้องสอบปากคำอีก เว้นแต่มีประเด็นที่ต้องสอบสวนนอกเหนือจากรายงานผลการตรวจหรือมีประเด็นอื่นที่ยังไม่สิ้นสงสัย

3. การทำแผนที่และถ่ายรูปสถานที่เกิดเหตุ

พนักงานสอบสวนควรต้องออกไปตรวจที่เกิดเหตุพร้อมถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานชั้นหนึ่งก่อน โดยให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ พยานบุคคล พยานผู้เชี่ยวชาญ ชี้แสดงแนวเขต หากมีการหลักฐานหรือมีการก่อสร้างรุกล้ำที่ดินสาธารณะ เขตป่าไม้ประเภทใด ป่าสงวนแห่งชาติ ก็ให้ถ่ายภาพไว้ด้วย การถ่ายภาพต้องปรากฏจุดหลักซึ่งยากแก่การรื้อถอนและให้ปรากฏระยะห่างด้วยการใช้ไม้วัดระยะวางทาบ

การตรวจสถานที่เกิดเหตุหากสามารถติดต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานในเขตท้องที่เกิดเหตุหรือจากส่วนกลางมาร่วมตรวจสอบด้วยก็ให้ออกไปตรวจร่วมกันในทันที หากไม่สามารถตรวจในขณะนั้นให้ทำหนังสือแจ้งขอความร่วมมือแล้วขอผลการตรวจมาประกอบสำนวนคดี

จัดทำแผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่เกิดเหตุและถ่ายรูปสถานที่เกิดเหตุ ผู้ต้องหา และของกลางในที่เกิดเหตุประกอบสำนวน

ลงจุดเกิดเหตุในภาพถ่ายแผนที่ทหาร มาตราส่วน 1 : 50,000 โดยใช้เครื่อง GPS หาค่าพิกัด (ถ้ามี) พร้อมกับให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านภาพถ่ายพร้อมกับคำอธิบายถึงร่องรอยการบุกรุกที่ดินสาธารณะ เขตป่าไม้ประเภทใด เขตป่าสงวนแห่งชาติจำนวนเนื้อที่เท่าใด มีร่องรอยการบุกรุกหรือมีการทำประโยชน์อย่างไร จำนวนประมาณกี่ไร่ อยู่ในเขตที่ดินสาธารณะจำนวนกี่ไร่ เขตป่าไม้ประเภทใดจำนวนกี่ไร่ เขตป่าสงวนแหงชาติจำนวนกี่ไร่ เขต ส.ป.ก. 4 - 01 จำนวนกี่ไร่ ลงจุดเกิดเหตุในแผนที่ท้ายกฎกระทรวงในกรณีเป็นป่าสงวนแห่งชาติ (ถ้ามี) จัดทำบัญชีของกลาง (ถ้ามี) จัดทำบัญชีไม้ของกลาง (ถ้ามี) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ.2530 พร้อมบัญชี (ถ้ามี) พระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ.2530 พร้อมบัญชี (ถ้ามี)

รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเมื่อมีความคืบหน้าของคดีเป็นระยะพร้อมกับเสนอสำนวนให้ตรวจ เพื่อที่ผู้บังคับบัญชาจะได้พิจารณาสั่งสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นที่ขาดตกบกพร่อง

4. การนำผลการตรวจของผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสถานที่เกิดเหตุ หรือตรวจหลักฐาน

ทางวิทยาศาสตร์หรือตรวจพยานวัตถุ พยานเอกสารมาประกอบสำนวนการสอบสวน เนื่องจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 243 บัญญัติให้ผู้เชี่ยวชาญอาจทำความเห็นเป็นหนังสือก็ได้แต่ต้องส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนเพื่อพนักงานอัยการจะได้ยื่นส่งต่อศาลโดยผู้เชี่ยวชาญอาจต้องมาเบิกความประกอบ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือคู่ความไม่ติดใจซักถามผู้เชี่ยวชาญ

5. การเรียงลำดับเอกสาร

การให้หมายเลขเอกสารในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด การลงชื่อในสำนวนการสอบสวน และการรวบรวมสำนวนการสอบสวน

6. การสรุปรายงานการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นทางคดี

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย, 140, 141, 142 ว่ามีความเห็นตามท้องสำนวนการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ส่งไปพร้อมสำนวนการสอบสวนยังพนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจสั่งคดี

บทส่งท้าย เมื่อพนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนจนถึงขั้นสรุปสำนวนการสอบสวน มีความเห็นทางคดีแล้ว สิ่งที่พนักงานสอบสวนทุกคนจะต้องพึงยึดถือหลักในการดำเนินคดีอาญา สรุปได้ดังนี้ว่า พนักงานสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความยุติธรรม และเป็นการรักษาผลประโยชน์ของรัฐ ในการทำงานของพนักงานสอบสวนจะต้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนสิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นด้วย พนักงานสอบสวนพึงให้ความคุ้มครองและการปฏิบัติที่เหมาะสมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ สอดคล้องกับสิทธิมนุษยชนในกระบวนยุติธรรมทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 8, 108/1, 134 โดยสรุปการคุ้มครองสิทธิ มีดังนี้ ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

ผู้หญิงไทยในบาห์เรน
ปัญหาที่รอคอยการแก้ไข

ผู้หญิงไทยในบาห์เรน
ปัญหาที่รอคอยการแก้ไข

พันตำรวจเอก ดร.อัครพล บุณโยปัษฎัมภ์[1]

ประเทศบาห์เรนเป็นประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกกลางที่นับถือศาสนาอิสลาม และมีความเจริญ ความเป็นอยู่ที่คล้ายกับประเทศที่เจริญแล้วในทุกมิติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกลุ่มประเทศบริเวณรอบ ๆ อ่าวเปอร์เซีย (Persian Gulf) โดยเฉพาะมีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ที่เชื่อมต่อประเทศซาอุดิอาระเบียกับประเทศบาห์เรนโดยตรง

ที่ตั้งประเทศบาห์เรนในตะวันออกกลาง

แผนที่ประเทศบาห์เรน

สำหรับชาวซาอุดิอาระเบียและชาวตะวันออกกลางนั้นเห็นประเทศบาห์เรนเหมือนกับเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญโดยช่วงวันหยุดหรือเทศกาลที่จะไปเที่ยวพักผ่อนและกลับได้อย่างสะดวก นอกจากนี้แล้ว วิถีชีวิตความเป็นอยู่ สถานที่ท่องเที่ยว ที่มีลักษณะความลงตัวทางวัฒนธรรมและการเป็นเมืองท่องเที่ยวได้อย่างน่าประทับใจ โดยเฉพาะยามค่ำคืน ที่มีสถานบริการร้านอาหาร Pub Bar สถานประกอบการนวดและสปา (Massage and Spa) ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานบริการในจังหวัดท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมีผู้เข้ามาใช้บริการที่เป็นผู้ชายเป็นจำนวนมาก จึงเป็นเหตุให้มีผู้หญิงทุกประเภทเข้ามาเสนอบริการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ โดยเฉพาะการบริการทางเพศ ที่พอจะรู้กันว่ามีผู้หญิงไทยที่คาดหวังว่าจะกอบโกยรายได้ (ที่เชื่อว่าได้มาง่าย ๆ) โดยใช้ช่องทางที่ได้รับการติดต่อ ไม่ว่าจะมาจากกลุ่มเพื่อน คนรู้จัก สื่อสังคมออนไลน์ หรือกลุ่มนายหน้าชักชวนให้หลงเชื่อด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อมาทำงานหารายได้ยังประเทศบาห์เรน ประกอบกับประเทศบาห์เรน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศไทย ทั้งในระดับส่วนบุคคล ความชื่นชอบอัธยาศัย ความมีจิตไมตรีที่ดีของคนไทย และในระดับรัฐบาลต่อรัฐบาล โดยที่ประเทศบาห์เรน ได้ให้ประชาชนชาวไทยที่ถือไทยพาสปอร์ต เข้ามาในประเทศบาห์เรนได้โดยไม่ต้องมีวีซ่า

[1] ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีการค้ามนุษย์และคดียาเสพติด กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

สามารถอยู่ได้ 14 วัน จึงเป็นเหตุที่ทำให้ผู้หญิงไทยสามารถเข้าประเทศบาห์เรนได้โดยง่าย เมื่อครบกำหนดก็จะออกไปยังประเทศใกล้ ๆ แล้วกลับเข้ามาใหม่ หรือสามารถขอต่อได้ก่อนหมด 14 วันแรก โดยขอต่อครั้งแรกได้ 14 วัน มีค่าธรรมเนียม 25 ดีน่า ครั้งที่ 2 อีก 30 วัน มีค่าธรรมเนียม 50 ดีน่า และครั้งที่ 3 เป็นเวลา 30 วัน มีค่าธรรมเนียม อีก 50 ดีน่า รวมไม่เกิน 3 เดือน (1 ดีน่าประมาณ 91 บาท) ฉะนั้นเป็นเหตุผลจูงใจที่สำคัญที่ทำให้ผู้หญิงไทยเข้ามาประเทศบาห์เรนและอยู่ได้ถึง 90 วัน กับการลงทุนที่ต้องขอต่อวีซ่า รวมประมาณ 125 ดีน่า หรือประมาณ 11,375 บาท ซึ่งในปี 2558 มีผู้หญิงไทยที่อยู่ในประเทศบาห์เรนประมาณ 7,000 คน (ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ฑูตในประเทศบาห์เรน)

เข้าพบอัยการเมืองมานามา ประเทศบาห์เรน
ที่รับผิดชอบงานการค้ามนุษย์

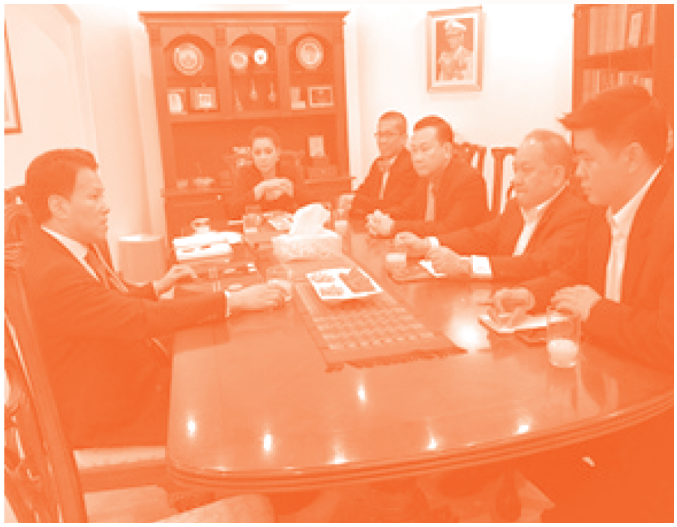

ปรึกษาหารือกับเอกอัครราชฑูตไทยเกี่ยวกับสถานการณ์ผู้หญิงไทยในประเทศบาห์เรน

บรรยากาศที่เอื้ออำนวยประกอบการคาดว่าจะหารายได้สูงกับการลงทุนประมาณ 11,375 บาท เพื่ออยู่ในประเทศบาห์เรน 3 เดือน (แรก) เป็นเหตุให้ผู้หญิงไทยใฝ่ฝันที่จะทำมาหากินในประเทศบาห์เรน ส่วนมากแล้วจะรู้แบบเทา ๆ (ก้ำกึ่ง) หรือบางคนอาจจะไม่รู้เลยว่าอาจจะมีการขายบริการทางเพศด้วย แต่จากข้อมูลที่ได้พบว่าผู้หญิงไทยที่ไปทำงานนั้นเข้าใจว่าถ้าเป็นการขายบริการที่ตนเองเป็นผู้กำหนด โดยสมัครใจ ยินยอม เป็นไปตามเงื่อนไขของตนก็พอจะรับได้ แต่ในความเป็นจริงเมื่ออยู่ในมือมัจจุราชแม่แทค (แม่เล้าหรือผู้ควบคุม) แห่งบาห์เรนแล้ว ก็ต้องตกอยู่ในสภาพที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ไม่ว่าจะถูกบังคับให้รับแขกที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งวิธีการที่พิสดาร แปลกแหวกแนว การจำกัดเสรีภาพในการอยู่อาศัย พักผ่อนหลับนอนต้องคอยบริการแขกตลอด 24 ชั่วโมงเมื่อมีลูกค้าต้องการ หรือการถูกยึดพาสปอร์ต การถูกขู่ทำร้ายเมื่อไม่ทำตาม การบังคับโดยการใช้กำลัง หรือการบังคับให้ซื้อสินค้าที่แม่แทคนำมาขายในราคาที่สูงกว่าปกติ การกักขังให้อยู่ในห้องไปไหนไม่ได้ การทำงานที่ได้เงินมาแล้วไม่ได้รับเงินเลยเพราะต้องใช้หนี้ที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่อยู่อาศัย ค่าไฟฟ้า ค่าประปา ฯลฯ ที่เป็นการกล่าวอ้างจากแม่แทค จนไม่เหลือเงินเป็นของตนเองในแต่ละเดือน จึงอยู่ในสภาพที่จำยอม กล้ำกลืนฝืนทน ไร้ซึ่งความหวัง มีชีวิตอยู่ไปวัน ๆ ทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส

สถานการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นจริง จากประสบการณ์จริงของผู้เขียนที่ได้มีโอกาสไปเห็นสภาพสถานบริการในยามค่ำคืน หน่วยงานราชการ เอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานการค้ามนุษย์ในประเทศบาห์เรน พบกับเจ้าหน้าที่ระดับสูง และระดับปฏิบัติ ทั้งกระทรวงแรงงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง หน่วยป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ หน่วยงานกำกับดูแลตลาดแรงงานของบาห์เรน (Labour Market Regulatory Authority-LMRA) และเจ้าหน้าที่ทางการฑูตของประเทศไทย ฯลฯ เมื่อต้นเดือนเมษายน 2559 ต้องขอขอบคุณกระทรวงการต่างประเทศที่ได้เชิญกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประเมินสถานการณ์และแสวงหาทางในการบรรเทาปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศบาห์เรน และที่สำคัญได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้หญิงไทยหลาย ๆ คน ที่อยู่ในสภาพดังที่กล่าวมาแล้ว และร้องขอความช่วยเหลือมายังสถานฑูตไทยในประเทศบาห์เรน ให้ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจบาห์เรน สามารถที่จะช่วยเหลือกลุ่มผู้หญิงไทยออกมาจากเงื้อมมือแม่แทคมัจจุราชแห่งบาห์เรนได้ และได้รับการดำเนินการช่วยเหลือจากสถานเอกอัครราชฑูตไทยในบาห์เรนประสานงานจนกระทั่งนำตัวกลุ่มผู้หญิงดังกล่าวกลับมาผืนแผ่นดินไทยได้ โดยปรากฏว่าในช่วงปลายเดือนเมษายนถึงต้นเดือนพฤษภาคม 2559 มีผู้หญิงไทยที่ได้รับความช่วยเหลือกลับมายังประเทศไทยรวมจำนวน 14 ราย ได้มีการคัดแยกเหยื่อจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่าเข้าข่ายการค้ามนุษย์ 13 ราย โดยในขณะนี้กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ ได้เข้าดำเนินการรับผิดชอบพร้อมที่จะใช้ขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมายเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงให้ได้ถึงกลุ่มขบวนการที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศไทยและในประเทศบาห์เรน ที่จะเป็นการขจัดปัดเป่าปัญหาการค้ามนุษย์ที่ได้กระทำต่อผู้หญิงไทยในการนำพา หน่วงเหนี่ยวกักขังรับไว้ และใช้วิธีการข่มขู่ กำลังบังคับ หลอกลวง หรือแล้วแต่กรณี เป็นต้น เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากกลุ่มผู้หญิงดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี ประกอบกับ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ศูนย์ต่อต้านการค้ามนุษย์ ได้ร่วมปฏิบัติการตั้งแต่ต้นและจะได้ใช้กระบวนการทางกฎหมายอย่างเต็มที่เพื่อป้องกันปราบปราม สืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทุกรายอย่างเด็ดขาด ประกอบการป้องกัน การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการประสานงานอย่างเป็นระบบ ที่จะทำให้ผู้หญิงไทยที่ยังคงคิดจะไปทำงานที่ประเทศบาห์เรน ได้เห็นถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการมิให้มีการกระทำที่สุ่มเสี่ยงหรือเข้าข่ายการค้ามุษย์เกิดขึ้น ที่จะแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไทยและภาครัฐทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสำคัญในปัญหานี้อย่างจริงจังและมีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่อง

เยี่ยมชมหน่วยงานกำกับดูแลตลาดแรงงานของบาห์เรน

ประชุมร่วมกับปลัดกระทรวงแรงงาน
ของประเทศบาห์เรน

พบและร่วมประชุมกับ Osama Bin Abdullah Al Absi
ประธานคณะกรรมการต่อต้านการค้ามนุษย์และคณะ

พบและร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ
หัวหน้าตำรวจ Crime Detection and Forensic
Evidence Directorate และหน่วยต่อต้าน
การค้ามนุษย์บาห์เรน

ทั้งนี้ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะลดปัญหาการหลอกลวงผู้หญิงไทยที่สุ่มเสียงต่อการค้ามนุษย์ในประเทศบาห์เรน คือ กลุ่มผู้เสียหายหรือผู้ที่น่าจะตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์เองจะต้องไม่เข้าไปอยู่ในกับดักหรือวัฏจักรและสิ่งที่คาดหวังเกินความเป็นจริง ควรจะต้องรู้ข้อมูลในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะในเรื่องของรายได้ที่ค่อนข้างสูงเชิญชวนให้เข้าไปทำงานในประเทศบาห์เรน นอกจากนี้แล้ว เมื่อกลุ่มผู้หญิงดังกล่าวที่ถูกกระทำ แล้วน่าจะตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์นั้นจะต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยบังคับใช้กฎหมายของภาครัฐอย่างเต็มที่ ซึ่งต้องขอขอบคุณหน่วย NGO (Goodness) ที่เข้าไปสัมผัสและร่วมช่วยเหลือเหยื่อโดยการสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจน่าเชื่อถือและอบอุ่น เป็นผลให้ผู้เสียหายหรือเหยื่อนั้นให้ความร่วมมือในการให้ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้หญิงเหล่านั้นเอง จะเห็นได้ว่ายังมีผู้หญิงไทยอีกเป็นจำนวนมากที่ยังตกอยู่ในสภาพที่ต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ บางรายก็สามารถหาช่องทางหลบหนีและได้รับความช่วยเหลือ แต่เชื่อว่ามีอีกเป็นจำนวนไม่น้อยที่ยังคงหลงเหลืออยู่ และรอคอยความช่วยเหลือ ฉะนั้น เพื่อให้สถานการณ์ของผู้หญิงไทยไม่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้อีก จึงมีความจำเป็นต้องใช้กระบวนการทางกฎหมายที่เข้มแข็งจริงจัง ประกอบกับความร่วมมือของผู้เสียหายและการประสานกับทุกภาคส่วนทั้งในประเทศไทยและประเทศบาห์เรนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สภาพการบังคับและการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้หญิงไทยที่เข้าไปทำงานในประเทศบาห์เรนหมดไปหรือให้เหลือน้อยที่สุด อันเป็นไปตามนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

พยานหลักฐานใหม่
กับการสอบสวนซ้ำ

พยานหลักฐานใหม่ กับการสอบสวนซ้ำ

พันตำรวจโทหญิง พรทิพย์ ล.วีระพรรค[1]

สุภาษิตกฎหมายในภาษาลาติน ที่ว่า Ne bis in idem มีความหมายนัยเดียวกับคำในภาษาอังกฤษว่า Not twice for the same หรือ Double jeopardy หมายถึงการที่บุคคลจะไม่ถูกดำเนินคดีซ้ำสองในความผิดเดียวกัน หลักดังกล่าวมีบัญญัติไว้ในกฎหมายหลายฉบับ อาทิ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 ซึ่งบัญญัติว่า สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปดังต่อไปนี้ (4) เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง หรือ มาตรา 147 บัญญัติว่า เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ห้ามมิให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในเรื่องเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้

ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะหลักที่คุ้มครองมิให้บุคคลต้องเดือดร้อนซ้ำสองจากการกระทำเดียว ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 147 ซึ่งอยู่ในชั้นการสอบสวน กล่าวคือ เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ห้ามมิให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในเรื่องเดียวกันนั้นอีกเว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้

เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ผลของคำสั่งดังกล่าวก็คือห้ามมิให้มีการสอบสวนบุคคลนั้นในเรื่องหรือการกระทำเดียวกันนั้นอีก ไม่ว่าจะเป็นความผิดฐานเดียวกันหรือไม่ เว้นแต่ถ้ามีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งจะทำให้สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้แล้ว ก็สามารถทำการสอบสวนใหม่ได้ อย่างไรก็ดี แม้จะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีก็ตาม คำสั่งดังกล่าวก็ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะฟ้องคดีด้วยตนเองตามบทบัญญัติมาตรา 34 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

---

[1] ผู้บัญชาการสำนักพัฒนา และสนับสนุนคดีพิเศษ

การก่อให้เกิดอำนาจการสอบสวนขึ้นใหม่ จะต้องประกอบด้วยเงื่อนไขทั้งสามประการอันได้แก่

1. คดีนั้นต้องมีการสอบสวนเสร็จสิ้นและมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว

2. ต้องมีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งหมายถึง พยานบุคคล เอกสาร หรือวัตถุ ที่สามารถจะใช้พิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาได้

3. พยานหลักฐานใหม่ดังกล่าวจะต้องมีความสำคัญแก่คดี คือเป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นใหม่ โดยมิได้ทราบมาก่อนว่ามีหลักฐานเช่นนั้น และจะต้องเป็นหลักฐานที่จะชี้ได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิด ซึ่งน่าจะเพียงพอทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้

การเปิดโอกาสให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวน สามารถทำการสอบสวนผู้ต้องหาซ้ำในเรื่องเดียวกันนั้นได้อีก ถ้าปรากฏพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ อาจเป็นเพราะว่าในขณะที่ทำการสอบสวนนั้นไม่ปรากฏพยานหลักฐานสำคัญ เช่น ประจักษ์พยานที่รู้เห็นเหตุการณ์การกระทำผิด จนต่อมาการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ภายหลังประจักษ์พยานดังกล่าวปรากฏตัวและได้เข้าให้ข้อมูลสำคัญต่อพนักงานสอบสวนเช่นนี้ พนักงานสอบสวนก็สามารถทำการสอบสวนใหม่ได้ เพราะลำพังแต่พยานหลักฐานสำคัญที่เจ้าพนักงานไม่สามารถรวบรวมให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในการสอบสวนครั้งแรก ไม่สมควรเป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดต้องรอดพ้นจากการถูกลงโทษทางอาญาไปได้โดยสิ้นเชิง ในเมื่อปรากฏหลักฐานในภายหลังว่าผู้ต้องหากระทำความผิดจริง

แต่หากเป็นพยานที่เคยปรากฏอยู่แล้วในขณะที่มีการสอบสวน แต่พนักงานสอบสวนมิได้ทำการสอบสวนไว้ หรืออยู่ในวิสัยที่พนักงานสอบสวนจะรวบรวมพยานหลักฐานชิ้นใดได้ในขณะนั้น แต่พนักงานสอบสวนคงสอบสวนมาบางส่วน หรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานมาทั้งหมด หากภายหลังเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจที่จะนำพยานหลักฐานที่เหลือ หรือที่ควรสอบสวนไว้แต่เดิมมาถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ได้ ดังนั้นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีจะต้องเป็นพยานหลักฐานเกี่ยวกับประเด็นแห่งคดี มีน้ำหนักเพียงพอที่จะพิสูจน์การกระทำผิดของผู้ต้องหาได้ และน่าจะทำให้ศาลฟังลงโทษผู้ต้องหาในความผิดที่กล่าวหานั้นได้ ลำพังพยานบอกเล่า หรือไม่ใช่พยานที่เกี่ยวกับประเด็นแห่งคดีแม้จะเป็นพยานหลักฐานใหม่ ก็ไม่ทำให้มีการสอบสวนใหม่ขึ้นมาได้ อย่างไรก็ดี มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งมีบทบัญญัติในทำนองเดียวกันกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 147 ซึ่งให้ศาลสามารถทำการพิจารณาคดีใหม่ได้หากมีพยานหลักฐานใหม่ คือ พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. 2526 มาตรา 5 ซึ่งบัญญัติว่า คดีใดที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บุคคลใดต้องรับโทษอาญาในคดีนั้นแล้ว อาจมีการร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาพิพากษาใหม่ได้ เมื่อปรากฏว่า มีพยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดีซึ่งถ้าได้นำมาสืบในคดีอันถึงที่สุดนั้น จะแสดงว่าบุคคลผู้ต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นไม่ได้กระทำความผิด จึงมีประเด็นที่น่าจะพิจารณาว่า ความหมายของคำว่า “พยานหลักฐานใหม่” ในกฎหมายทั้งสองฉบับ อย่างไรจะถือเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่สำคัญพอที่จะรื้อฟื้นคดี หรือพอที่จะทำการสอบสวนใหม่นั้น ผู้เขียนเห็นว่า การพิจารณาความหมายของพยานหลักฐานใหม่นั้น น่าจะมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ทั้งสองฉบับ กล่าวคือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 147 เป็นการให้โอกาสพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนสามารถทำการสอบสวนผู้ต้องหาซ้ำ เมื่อมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีที่น่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ แม้ว่าจะได้เคยมีการสอบสวนและมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาไปก่อนหน้านี้แล้ว ทั้งนี้เพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวต้องรอดพ้นจากการถูกลงโทษทางอาญาซึ่งเป็นการใช้กฎหมาย

ลักษณะที่เป็นผลร้ายแก่บุคคล จึงจำเป็นต้องตีความเรื่องพยานหลักฐานอย่างเคร่งครัด ว่าต้องเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ไม่เคยปรากฏในสำนวนเดิมหรือมีอยู่แล้วในขณะที่ทำการสอบสวน ประกอบกับจะต้องเป็นพยานหลักฐานที่มีความสำคัญหรือมีน้ำหนักมั่นคงเพียงพอที่น่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ ส่วนพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. 2526 มาตรา 5 เป็นบทบัญญัติ ในลักษณะที่เป็นคุณแก่จำเลย ที่เปิดโอกาสให้จำเลยสามารถนำพยานหลักฐานเข้าพิสูจน์ว่าเขามิได้เป็นผู้กระทำความผิดอีกครั้ง แม้ว่าจะได้เคยมีคำพิพากษาที่ถึงที่สุดไปแล้ว การตีความจึงน่าจะต้องตีความอย่างกว้างกว่าเพราะป้องกันมิให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษ หากศาลพิจารณาภายหลังแล้วปรากฏว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดจริง บุคคลนั้นก็จะพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ไม่ต้องรับโทษ และได้รับการทดแทนเยียวยาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การวินิจฉัยว่าอะไรเป็นพยานหลักฐานใหม่หรือไม่นั้น มักไม่ค่อยปรากฏตัวอย่างให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมพอที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ทั้งเป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจ ตลอดจนการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวจะต้องดำเนินการอย่างละเอียดรอบคอบเพราะจะมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบการอำนวยความยุติธรรมทางอาญาของรัฐ ดังนั้นการที่พนักงานสอบสวนจะพิจารณาทำการสอบสวนซ้ำหลังจากที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว จะต้องชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่หรือไม่ เหตุใดจึงไม่ปรากฏในการสอบสวนครั้งแรก และเป็นพยานที่มีความสำคัญอย่างไร เพียงพอที่ศาลจะลงโทษผู้ต้องหาหรือไม่ ซึ่งอาจต้องพิจารณาจากหลักกฎหมายในส่วนที่ว่าด้วยพยานหลักฐาน นอกจากนี้อาจจะต้องหารือกับพนักงานอัยการด้วย เพราะหากอัยการเห็นว่าเป็นคดีที่เคยมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีนั้นแล้ว และไม่ปรากฏว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดีซึ่งน่าจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ อัยการก็จะไม่รับสำนวนหรือสั่งยุติการดำเนินคดีเพราะเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนแล้ว

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(11) ที่บัญญัติว่า “การสอบสวน” หมายถึงการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษ พอจะกล่าวได้ว่ากิจกรรมที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเพื่อพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องลงโทษนั้น จะประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ๆ สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก การรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดี และประการที่สอง เป็นการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่น การออกหมายเรียกและหมายอาญา การจับ การค้น การควบคุม การปล่อยตัวชั่วคราว เป็นต้น ซึ่งในกิจกรรมทั้งสองประการเป็นการใช้อำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด เพราะการดำเนินการบางอย่างในขั้นตอนของการสอบสวนอาจมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปรบกวนหรือล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพบางประการของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม แต่อย่างไรก็ดีจะต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนควบคู่ไปด้วยเสมอ ดังนั้น หลักการห้ามดำเนินคดีซ้ำสองในความผิดเดียวกันจึงเป็นหลักที่พนักงานสอบสวนจะต้องตระหนักอย่างยิ่ง หากจำเป็นจะต้องพิจารณาเรื่องการสอบสวนซ้ำ ต้องคำนึงถึงการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและชั่งน้ำหนักความสำคัญของพยานหลักฐานใหม่ที่ได้มาว่าสำคัญเพียงพอที่ศาลจะรับฟังลงโทษผู้ต้องหาได้หรือไม่ด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฉบับอ้างอิง ตัวบท คำอธิบายย่อและเอกสารอ้างอิง เรียงมาตรา. พิมพ์ครั้งที่ 9,กรุงเทพฯ :วิญญูชน,2553.
2. ชัยเกษม นิติสิริ, ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 2 สอบสวน. พิมพ์ครั้งที่ 3,กรุงเทพฯ: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา,2554.
3. อัยการนิเทศ 2525 เล่ม 45 ฉบับที่ 5 หน้า 599

คดีหลายเรื่องต่อเนื่องเกี่ยวพัน ต้องพิจารณาเหตุลักษณะคดี

ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) - (จ) หรือไม่

คดีหลายเรื่องต่อเนื่องเกี่ยวพันต้องพิจารณาเหตุลักษณะคดี ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก)-(จ) หรือไม่

เรียบเรียงโดย พันตรี จรัล แสงหิรัญ[1]

คดีอาญาที่จะทำการสืบสวนสอบสวนเป็นคดีพิเศษ หากเป็นการดำเนินคดีตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หรือที่พวกเราเรียกว่าติดปากว่า “คดีตามช่องหนึ่ง” นั้น แต่เดิมยึดถือหลักเกณฑ์การพิจารณารายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามประกาศ กคพ. เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547, (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2548 ซึ่งยึดถือรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามจำนวนผู้เสียหาย หรือมูลค่าความเสียหายเป็นเกณฑ์กำหนด

ปัจจุบันยึดเกณฑ์ตามประกาศ กคพ. (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2554 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2555 กล่าวคือ จะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 เฉพาะความผิดซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศ และอธิบดีมีคำสั่งให้ทำการสอบสวน

ส่วนคดีความผิดทางอาญาอื่นนอกจาก (1) หรือที่เรียกว่าติดปากว่า “คดีตามช่องสอง” นั้น ก็ต้องใช้มติคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของ กคพ. ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ โดยถือเป็นดุลยพินิจ เป็นการเฉพาะ ที่ผ่านมา กคพ. ยึดถือแนวทางการวินิจฉัยลักษณะของการกระทำความผิดโดยเทียบเคียง นำเอาลักษณะของการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) มาเป็นเกณฑ์ช่วยพิจารณาด้วย ซึ่งประเด็นนี้ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด

แต่เรื่องที่จะพูดถึงนี้ เป็นกรณีที่เป็นคดีพิเศษแล้ว ไม่ว่าจะเป็นคดีตามช่องหนึ่งหรือช่องสอง หากมีคดีที่มีการกระทำความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันกับคดีพิเศษ ตามมาตรา 21 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ซึ่งให้อำนาจพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจสืบสวนสอบสวนสำหรับความผิดบทอื่นหรือเรื่องอื่นด้วย และให้ถือว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีพิเศษ ประเด็นที่อาจสงสัยตามมาว่า คดีที่มีการกระทำความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันกับคดีพิเศษนั้นจะต้องใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อดำเนินคดีในความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกัน โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกันกับคดีพิเศษเดิม หรือไม่อย่างไร

ความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันนั้น ไม่มีกฎหมายใดนิยามไว้โดยแจ้งชัด แต่ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาจำนวนหลายคดี โดยวางแนวไว้ว่าคดีความผิดเกี่ยวพันกันนั้น อาจพิจารณาจากปัจจัยหลายประการ เช่น จากตัวทรัพย์ของกลางที่ใช้ในการกระทำความผิดในแต่ละคดี ซึ่งอาจเป็นทรัพย์ของกลางที่มี ชนิด แบบ หรือมีลักษณะเหมือนกัน คล้ายกัน หรืออย่างเดียวกัน หรือพิจารณาจากตัวผู้กระทำผิดในแต่ละคดีซึ่งเป็นผู้ต้องหารายเดียวกัน หรือกลุ่มบุคคลกลุ่มเดียวกันก็ได้ เทียบเคียงจากคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3298/2532, 3584/2532 และ 2455/2550

---

[1] ผู้อำนวยการส่วนที่ปรึกษากฎหมาย 3 รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนคดีความเห็นแย้ง กองกฎหมาย กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

ทั้งนี้ ผู้เขียนได้เคยตอบข้อหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวนี้ และพบว่าคณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหลาย ๆ ท่าน ยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนต่อกรณีเรื่องนี้ กล่าวคือ คณะพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบยังไปยึดติดกับหลักเกณฑ์การพิจารณารายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามประกาศ กคพ. เรื่องกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 โดยยังคงให้ความสำคัญในการพิจารณาเพื่อดำเนินคดีในกรณีเป็นเรื่องต่อเนื่องเกี่ยวพันว่า ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) ด้วย

จึงขออนุญาตนำมาพูดคุยเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยผู้เขียนเห็นว่า คดีพิเศษประธานนั้น ได้ผ่านหลักเกณฑ์การพิจารณาให้เป็นคดีพิเศษมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นคดีพิเศษตามช่องหนึ่งหรือช่องสอง ซึ่งจะทำให้คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสืบสวนสอบสวนในคดีพิเศษเรื่องนั้น ๆ มีอำนาจตาม ป.วิ.อาญา ตลอดจนอำนาจตาม พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 หากต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีการกระทำความผิดที่เป็นเรื่องต่อเนื่องเกี่ยวพันกับคดีพิเศษในเรื่องเดิมอีก คณะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่รับผิดชอบสามารถใช้ฐานอำนาจที่มีอยู่ในคดีพิเศษเดิม ทำการสืบสวนสอบสวนเป็นคดีหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันได้ทันที โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 21 วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ที่เปิดช่องให้กระทำได้ ไม่ต้องไปคำนึงว่าคดีที่เป็นเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันนั้น จะมีเหตุลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) อีกหรือไม่ เพราะไม่ได้เป็นการดำเนินคดีพิเศษในเรื่องใหม่ แต่เป็นดำเนินคดีพิเศษในเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกับคดีพิเศษเดิม (ในทางปฏิบัติก็จะทำบันทึกประมวลข้อเท็จจริง เพื่อเสนอขออนุมัติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดี โดยบรรยายข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ให้เห็นว่า มีการกระทำที่ต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันอย่างไร)

ดังนั้น หากจะทำการสืบสวนสอบสวน โดยอาศัยช่องทางเป็นคดีต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันแล้ว ก็พิจารณาเพียงว่า ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์มีความต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันกับคดีพิเศษเดิม หรือไม่อย่างไร ไม่จำต้องพิจารณาเหตุลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง (1) (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) เนื่องจากเป็นการใช้ฐานอำนาจในการสอบสวนคดีที่มีการกระทำความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกัน ตามมาตรา 21 วรรคสอง แม้ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ดังกล่าวจะไม่มีลักษณะตาม (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) เลยก็ตาม

การให้ผู้ต้องหา (ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหา) ทำสัญญาประกันตัว

การให้ผู้ต้องหา (ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหา) ทำสัญญาประกันตัว

พันตำรวจโท พเยาว์ ทองเสน[1]

ความคิดรวบยอด (Concept) ของการสอบสวน คือ การที่กฎหมายบัญญัติให้ผู้เป็นพนักงานสอบสวนมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหลายทั้งปวงได้เพื่อพิสูจน์ความผิด (หรือความบริสุทธิ์) ของผู้ต้องหา (DueProcess) และเพื่อเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ (Crime Control) จึงเห็นได้ว่าเป้าหมายของการสอบสวน คือ การนำตัวผู้ต้องหาเข้ามาสู่คดีให้ได้ ซึ่งการดำเนินการใด ๆ เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวย่อมอาจกระทบสิทธิและเสรีภาพหรืออิสรภาพของผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาเพื่อเป็นการควบคุมอาชญากรรม ดังนั้น การสอบสวนคดีอาญาของประเทศไทย จึงได้บัญญัติกระบวนการต่าง ๆ ในกระทรวงยุติธรรม (DueProcess of Law) เอาไว้ว่าสิ่งใดทำได้ สิ่งใดทำไม่ได้ หรือบัญญัติให้กระทำ หรือบัญญัติมิให้กระทำอย่างใด ๆ อันมีหลักประกันสิทธิของผู้ต้องหา หรือบุคคลทั่วไปที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสอบสวนว่าจะไม่ถูกพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจกระทำการใด ๆ เกินไปกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังเช่นคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.805/2550 คดีหมายเลขแดงที่ อ.899/2556 ที่ได้พิพากษาไว้ว่าการที่กฎหมายได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่สอบสวนต้องปฏิบัตินั้นทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนต้องตกอยู่ในบังคับแห่งกฎหมาย กฎ และระเบียบที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติ เพื่อเป็นหลักประกันของบุคคลที่จะตกอยู่ในอำนาจการสอบสวน ให้ไม่ต้องถูกกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กระทำการใด ๆ ที่ไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามที่กฎหมาย (ป.วิอาญา) บัญญัติไว้ ไม่ว่าจะเพราะไม่ (รอบ) รู้ หรือไม่ตั้งใจก็ตามย่อมทำให้ผู้ต้องหา (ที่เสื่อมเสียสิทธิและเสรีภาพ) ฟ้องร้องดำเนินคดีจนพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตกเป็นผู้ต้องหาเสียเองได้ ดังคำพูดเปรียบเปรยที่ว่าคนที่เป็นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้น ขาข้างหนึ่งเหยียบอยู่ในคุกแล้วและเมื่อใดที่ปฏิบัติหน้าที่ผิดพลาด พลาดพลั้ง ขาอีกข้างหนึ่งก็จะตามไปสมทบอยู่ในคุกอย่างสมบูรณ์

จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้เคยปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยทำหน้าที่ตรวจกรองสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษจากสำนักคดีต่าง ๆ ของกรมสอบสวนคดีพิเศษได้พบเห็นว่ามีพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินกระบวนการสอบสวนที่มิชอบหรือที่ไม่ถูกต้องในการสอบสวนเรื่องหนึ่งนั่นก็คือ การให้ผู้ต้องหา (ที่มิได้มีหมายจับหรือมิได้ถูกจับกุม) นำหลักทรัพย์มาทำสัญญาประกันตัว แล้วปล่อยผู้ต้องหาไปชั่วคราวหลังจากแจ้งข้อกล่าวหา และอีกทั้งต่อมาผู้เขียนได้รับคำสั่งให้ทำหน้าที่ผู้ตรวจราชการกรมและได้ไปตรวจแนะนำในการสืบสวนสอบสวนทั้งสำนวนคดีพิเศษ สำนวนสืบสวน และสำนวนตรวจสอบข้อเท็จจริง ของศูนย์ปฏิบัติการคดีพิเศษภาคต่าง ๆ ก็ยังได้พบว่ามีพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ (โดยมิชอบดังกล่าว) อยู่อีก จึงตั้งใจว่าจะเขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้เพื่อเป็นอุทาหรณ์หรือบทเรียนแก่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ที่จะได้ถือปฏิบัติให้ถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายในคราวต่อไป

[1] ผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ1 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

(1) การให้ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทำสัญญาประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว

โดยหลักการสอบสวน (ไม่ว่าจะเป็นคดีอาญาทั่ว ๆ ไปหรือคดีพิเศษ) เมื่อได้ทำการสวบสวนรวบรวมพยานหลักฐานจนกระทั่งเห็นว่าทางคดีมีพยานหลักฐานตามสมควรแล้วว่าผู้ต้องหากระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา พนักงานสอบสวนก็จะไปขออนุมัติศาลออกหมายจับผู้ต้องหาหรือผู้กระทำผิดไว้เพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาเข้ามาสู่ในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากป.วิอาญา มาตรา 78 บัญญัติว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับกุมผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งศาลนั้นไม่ได้ แล้วจากนี้หากมีการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับดังกล่าวมาได้แล้ว (หรืออาจจะเป็นกรณีการจับกุมผู้ต้องหาที่ยังไม่มีหมายจับ แต่เข้าข้อยกเว้นให้จับกุมได้ตาม ป.วิอาญา มาตรา 78 (1) - (4) อาทิ เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าดังได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 80) เมื่อผู้ต้องหาดังกล่าวถูกนำตัวมาส่งพนักงานสอบสวน (หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ) ก็จะต้องรับตัวผู้ต้องหานั้นไว้เพื่อทำการสอบสวนในความผิดที่ถูกกล่าวหา โดยป.วิอาญามาตรา 134 บัญญัติให้พนักงานสอบสวน (หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ) แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบ

กรณีนี้นับตั้งแต่ผู้ต้องหาถูกนำตัวมาส่งพนักงานสอบสวน (หรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ) พนักงานสอบสวนก็เริ่มมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นไว้เพื่อสอบสวนได้ทันที ตาม ป.วิ อาญามาตรา 87 โดยมีอำนาจควบคุมไว้ได้เป็นเวลา 48 ชั่วโมง เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานสอบสวนก็ต้องนำตัวผู้ต้องหาไปยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ (ที่เรียกว่าการฝากขัง) ระหว่างการสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ อาญามาตรา 87 วรรคสอง – วรรคห้า แต่ทั้งนี้ในห้วงเวลาที่ 48 ชั่วโมง ที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวโดยอำนาจพนักงานสอบสวนนั้น ผู้ต้องหามีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานสอบสวนเพื่อขอให้ปล่อยตัวไปชั่วคราวได้ ซึ่งพนักงานสอบสวนก็มีอำนาจพิจารณาในการปล่อยตัวชั่วคราวไปได้ทั้งโดยไม่ต้องมีประกัน มีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน (ตามที่บัญญัติใน ป.วิอาญา ภาค 1 ลักษณะ 5 จับ ขัง จำคุก ค้น ปล่อยชั่วคราวหมวด 3 ปล่อยชั่วคราว ตั้งแต่มาตรา 106 -119) ทั้งนี้การมีประกันและหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ก็เพื่อแลกกับอิสรภาพของผู้ต้องหาที่จะไม่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ในระหว่างการสอบสวนนั่นเอง

(2) การให้ผู้ต้องหาที่มิได้ถูกจับกุม (ตามหมายจับ)

ทำประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวประเด็นนี้เป็นประเด็นปัญหาที่ผู้เขียนตั้งใจเขียนบทความนี้ขึ้นมา กล่าวคือตามกรณีที่ 1 นั้นผู้ต้องหาเข้ามาสู่การสอบสวนโดยการถูกจับตามหมายจับ และพนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมตัวไว้ระหว่างสอบสวน หากแต่กรณีที่ 2 นี้ เป็นกรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิดในเรื่องหรือคดีที่สอบสวนอยู่ ยังมิได้ขออนุมัติออกหมายจับไว้ แต่ได้เข้ามาสู่การสอบสวนเช่นเมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก (ตามหมายเรียก) แล้วมาพบพนักงานสอบสวน หรือถูกส่งตัวมา (ด้วยประการใด ๆ ก็ตาม) หรือผู้ต้องหาเข้ามาหาพนักงานสอบสวนเอง หรือด้วยประการใด ๆ ซึ่งผู้ต้องหาได้มาปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวนตามป.วิอาญา มาตรา 134 วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า“เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดา มารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ” ซึ่งก็คือการแจ้งข้อกล่าวหากับผู้ต้องหานั่นเอง (เช่นเดียวกับการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามหมายจับในกรณีที่ 1)

ตัวอย่างหมายศาล

หมายจับ ที่จ.๖๙๙๑/๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕ ๔๖

ความอาญา

พนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๕ ผู้ร้อง

หมายถึง ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕

ด้วย [illegible]

ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดฐาน ร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

เพราะฉะนั้นให้ท่านจับตัว [illegible]

เชื้อชาติ	ไทย	สัญชาติ	ไทย	อาชีพ	-
อยู่บ้านเลขที่	๒๔๒	หมู่ที่	๑	อนน	-
ตรอก/ซอย	-	ใกล้เคียง	-	ตำบล/แขวง	สันติสุข
อำเภอ/เขต	พาน	จังหวัด	เชียงราย	โทรศัพท์	
ไปส่งที่	ตำรวจภูธรภาค ๕			ภายในอายุความ	๒๐ ปี

นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕ ๔๖ เพื่อจะได้ดำเนินการตามกฎหมาย

แต่ไม่เกินวันที่ ๓๑ เดือน [illegible] พ.ศ. ๒๕ ๖๖

ผู้พิพากษา

(โชยจิตต์ [illegible])

สำเนาถูกต้อง

หมายเหตุ ให้ระบุชื่อหรือรูปพรรณ และเลขตำหนิรูปพรรณที่กระทำผิดไปพร้อมกับหมายนี้ด้วย

พ.ต.ท.

(ศักดิ์-สุขกมล)

รอง ผกก. สส. ภ. ๕

ประเด็นนี้จะเห็นว่าผู้ต้องหาดังกล่าวมิใช่ผู้ถูกจับและเป็นกรณีที่ไม่มีหมายจับ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจที่จะควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นไว้ในระหว่างการสอบสวนได้ ดังนั้นเมื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสอบปากคำจนแล้วเสร็จ พนักงานสอบสวนก็ต้องปล่อยตัวผู้ต้องหาไปโดยไม่ต้องมีประกันใด ๆ เพราะพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหานั้นไว้กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะให้ผู้ต้องหาต้องทำประกันในการปล่อยตัว ดังเช่นกรณีที่ 1 การให้ผู้ต้องหาทำประกัน และมีหลักประกันในการปล่อยตัวผู้ต้องหาตามกรณีที่ 1 นั้น ก็เพื่อแลกกับอิสรภาพที่มิต้องถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ในระหว่างสอบสวน หากแต่กรณีที่ 2 นี้ เมื่อพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ย่อมไม่อาจจัดให้ผู้ต้องหาทำประกันและหลักประกันได้การที่พนักงานสอบสวนให้ผู้ต้องหาทำประกันโดยมีหลักประกัน ย่อมทำให้ผู้ต้องหาถูกบังคับให้ปฏิบัติเกินกว่าที่กฎหมายบัญญัติ ทำให้ผู้ต้องหาได้รับความเดือดร้อนและได้รับความเสียหายได้เพราะต้องไปหาหลักทรัพย์มาเป็นหลักประกันต่อพนักงานสอบสวนโดยที่กฎหมายมิได้บัญญัติให้พนักงานสอบสวนกระทำได้ การกระทำเช่นนี้ย่อมกระทบสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาและการกระทำดังกล่าวของพนักงานสอบสวนก็ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหมิ่นเหม่หรือสุ่มเสี่ยงที่จะถูกผู้ต้องหาฟ้องร้องดำเนินคดีในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ได้

บทสรุป กรณีเช่นนี้ พนักงานสอบสวนไม่ต้องพะวงหรือกังวลว่าเมื่อได้แจ้งข้อหา และปล่อยตัวผู้ต้องหาไปแล้ว ผู้ต้องหาจะหลบหนี ไม่มาพบพนักงานสอบสวนเมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ อันจะทำให้ไม่อาจส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการได้ เพราะขณะนี้ได้มีประกาศ คสช. ฉบับที่ 115/2557 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2557 ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติใน ป.วิ.อาญา มาตรา 142 วรรคสามแล้วความว่า “ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่แล้ว หรือผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้งข้อหาได้หลบหนีไป” ดังนั้นแม้สำนวนการสอบสวนเช่นนี้จะถือว่าเป็นสำนวนคดีที่มีตัวผู้ต้องหาแต่ผู้ต้องหาได้หลบหนีไป (หลังจากแจ้งข้อหา) เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จพนักงานสอบสวนก็สามารถสรุปการสอบสวน จัดทำรายงานการสอบสวนและมีความเห็นทางคดีว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้นได้ (แล้วเสนอตามลำดับชั้นจนถึง อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ) แล้วส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการได้เลย และอีกทั้งไม่จำเป็นที่จะต้องไปขออนุมัติศาลเพื่อออกหมายจับผู้ต้องหานันรวมไว้ในสำนวนก่อนส่งพนักงานอัยการ เพราะตามป.วิ อาญามาตรา 142 วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้แต่เพียงว่า “กรณีคดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนทำความเห็นตามท้องสำนวนการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน” (เท่านั้น) ฉะนั้น แม้ในขณะส่งสำนวนเช่นนี้ไปยังพนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนยังมิได้ขอออกหมายจับผู้ต้องหารวมไว้ในสำนวน ก็ย่อมส่งสำนวนไปให้พนักงานอัยการได้ หากแต่ทั้งนี้เมื่อพนักงานอัยการมีความเห็นหรือคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาแล้วก็จะมีหนังสือแจ้งมาให้พนักงานสอบสวนทราบและสั่งการให้ “จัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหาไปฟ้อง” ซึ่งนับจากนี้ พนักงานสอบสวนก็สามารถที่จะนำคำ สั่งของพนักงานอัยการไปยื่นต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับผู้ต้องหา (ที่หลบหนี) นั้นได้ จากนั้นก็ติดตามจับกุมผู้ต้องหามาดำเนินคดีให้ได้ต่อไป

หมายเหตุ (ส่งท้าย)

1. การแจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาที่มิได้ถูกจับกุมตามหมายจับ ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 134 นั้น หากพนักงานสอบสวนได้จัดให้ผู้ต้องหามีประกันและหลักประกันนั้น แม้ผู้ต้องหาจะผิดนัดหรือหลบหนีไป ก็ย่อมมิอาจบังคับริบหลักทรัพย์ที่เป็นหลักประกันนั้นได้ อีกทั้งจะกล่าวอ้างว่าผู้ต้องหาได้สมัครใจเข้าทำสัญญาทางแพ่งกับพนักงานสอบสวนเอง ก็เห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้นหรือไม่อาจรับฟังได้ (ความเห็นของผู้เขียน)

2. ผู้เขียนมีข้อสังเกตว่ากรณีการแจ้งข้อหาผู้ต้องหาซึ่งมาปรากฏต่อหน้าพนักงานสอบสวนนั้น ป.วิ.อาญา มาตรา 134 วรรคห้า บัญญัติว่า หากพนักงานสอบสวนเห็นว่า (หลังจากแจ้งข้อหาแล้ว) มีเหตุที่จะออกหมายขังผู้ต้องหานั้นได้ตามมาตรา 71 ก็ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้ต้องหานั้นไปศาลเพื่อขอออกหมายขังได้โดยทันที ซึ่งก็คือการนำตัวผู้ต้องหาไปขออำนาจศาลฝากขังไว้ระหว่างการสอบสวนนั่นเอง หากแต่พนักงานสอบสวนโดยเฉพาะพนักงานสอบสวนคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ มิค่อยได้ใช้อำนาจที่มีกฎหมายบัญญัติให้ไว้เช่นนี้กันเลย ซึ่งทั้งนี้ผู้เขียนก็เห็นว่าเป็นดุลพินิจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่จะพิจารณาว่ามีเหตุปัจจัยที่เหมาะสมหรือสมควรที่จะนำตัวผู้ต้องหาไปฝากขังหรือไม่ เพราะหากนำตัวผู้ต้องหาไปฝากขัง ระยะเวลาการสอบสวนก็อาจจะถูกจำกัดอยู่สูงสุดเพียงแค่ 84 วัน อาจทำให้มีอุปสรรคต่อการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานได้ ก็ย่อมใช้ดุลพินิจปล่อยผู้ต้องหาไป (โดยไม่ต้องจัดให้มีประกันและหลักประกัน) ก็ย่อมได้ และถือเป็นการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนโดยชอบตามกระบวนการสอบสวน

มาตรการพิเศษในคดีทรัพย์สินทางปัญญา
: วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง

มาตรการพิเศษในคดีทรัพย์สินทางปัญญา : วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง

พันตำรวจโท มนต์ชัย วัชรบุตร[1]

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2535 มาตรา 116 บัญญัติว่า “ในกรณีมีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการหรือกำลังกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา 108 มาตรา 109 หรือมาตรา 110 เจ้าของเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับหรือละเว้นกระทำดังกล่าวนั้นได้” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พ.ร.บ. เครื่องหมายการค้าฯ ได้บัญญัติให้นำเอาวิธีการคุ้มครองชั่วคราวมาใช้ก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล โดยมุ่งให้เจ้าของสิทธิในเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายต่าง ๆ สามารถขอรับการเยียวยาความเสียหายได้อย่างรวดเร็วก่อนที่จะเกิดความเสียหายจนยากแก่การเยียวยาได้ทัน ซึ่งนับเป็นมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งที่ผู้เสียหายยื่นขอต่อศาลได้โดยที่ยังไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาล แตกต่างจากวิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 264 ซึ่งเป็นการขอใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวในระหว่างการพิจารณาคดีโดยผู้เสียหายจะต้องเป็นโจทก์ฟ้องคดีนั้นต่อศาลแล้วและศาลต้องมีคำสั่งรับฟ้องเป็นคดีในศาลนั้นแล้ว ปัจจุบันได้มี พ.ร.บ.จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 รวมทั้งข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 ใช้บังคับแล้ว การขอให้คุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องตามมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวด้วยขั้นตอนการขอให้ศาลดำเนินการตามมาตรามีดังนี้

1. การบรรยายข้อเท็จจริง การยื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้กระทำหรือกำลังกระทำการปลอม เลียนแบบ นำเข้าจำหน่าย เสนอจำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 ถึงมาตรา 110 นั้นจะต้องบรรยายข้อเท็จจริงที่แสดงว่าผู้ขอมีเหตุที่จะฟ้องบุคคล ผู้กระทำการหรือกำลังกระทำการนั้นเป็นจำเลย เช่น กำลังดำเนินการปลอมป้ายเครื่องหมายการค้าของผู้ขอที่โรงงานของผู้ละเมิด นอกจากนี้คำขอจะต้องปรากฏเหตุเพียงพอที่จะทำให้เชื่อว่าสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอนั้น เช่น หากศาลไม่อนุญาต ผู้ขอก็ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะไปดำเนินคดีอาญาหรือคดีแพ่งแก่ผู้ละเมิดได้ทันท่วงที อีกทั้งผู้ขอจะต้องทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงของผู้รู้เห็นเหตุแห่งการขอนั้นเพื่อสนับสนุนข้ออ้างดังกล่าว

2. การพิจารณาคำขอของศาล ในการพิจารณาออกคำสั่งอนุญาตของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศนั้น จะต้องปรากฏว่า

2.1 คำขอที่ยื่นและในโอกาสที่ยื่นคำขอนั้นมีเหตุสมควรและสาเหตุเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอนั้นได้ และ

[1] ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

2.2 สภาพแห่งความเสียหายของผู้ขอไม่สามารถที่จะได้รับชดใช้เป็นตัวเงินหรือทดแทนด้วยสิ่งอื่นใดได้ ในกรณีที่ผู้ละเมิดไม่อยู่ในฐานะที่จะชดใช้หรือทดแทนความเสียหายแก่ผู้ขอหรือเป็นการยากที่จะบังคับคดีเอาแก่ผู้ละเมิดได้ภายหลัง ก็เป็นเหตุที่ศาลจะออกคำสั่งอนุญาตได้อย่างไรก็ตามในการพิจารณาของศาล ศาลจะต้องคำนึงถึงความเสียหายว่า จะเกิดขึ้นแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมากกว่ากันเพียงใดด้วย หากเห็นว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นแก่ผู้ละเมิด ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตวางเงินหรือหาประกันตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้หากศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ โดยไม่อนุญาตให้ออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง คำสั่งยกคำขอดังกล่าวเป็นที่สุด ผู้ขอจะอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อไปไม่ได้ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ ศาลจะต้องแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ละเมิดทราบโดยไม่ชักช้า

3. สิทธิของผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดเมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตให้คุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดมีสิทธิขอให้ศาลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้น โดยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ผู้นั้นไม่ได้ทำละเมิดหรือกรณีไม่เข้าเหตุที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาต รวมทั้งศาลสั่งโดยมีความเห็นหลงไปนอกจากผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดจะร้องขอให้ศาลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตของศาลได้แล้ว ผู้ที่ถูกกล่าวหาทำละเมิดยังมีสิทธิขอให้ผู้ขออนุญาตให้ใช้วิธีการชั่วคราวก่อนฟ้อง ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนอันเนื่องจากคำสั่งนั้นทำให้ตนเสียหายได้ โดยขอรวมไปกับคำขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นก็ได้ หากยื่นขอรวมไปไม่ทันก็อาจขอภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมได้ ในกรณีนี้ คงมีปัญหาว่าผู้ขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะต้องเสียค่าขึ้นศาลอย่างคดีมีทุนทรัพย์หรือไม่ อนึ่งกรณีนี้ไม่ใช่การฟ้องแย้งอย่างคดีทั่วไป เมื่อศาลได้รับคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแล้วศาลจะต้องทำการไต่สวนก่อนว่าคดีมีเหตุตามที่ผู้ร้องขอกล่าวอ้างหรือไม่ หากศาลไต่สวนแล้วเห็นว่า ศาลออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องไป โดยมีความเห็นหลงไปว่ามีเหตุที่จะฟ้องผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดหรือศาลสั่งอนุญาตไปโดยความผิดหรือเลินเล่อของผู้ขอ ศาลจะมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตเดิม และมีคำสั่งให้ผู้ขออนุญาตชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรได้ กรณีเช่นนี้ แม้ศาลจะยังไม่ได้มีคำพิพากษา ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2550 ข้อ 16 วรรคสองตอนท้าย ก็กำหนดให้ศาลมีอำนาจบังคับผู้ขออนุญาตเสมือนหนึ่งว่าผู้ขออนุญาตเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา หากผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลที่ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

อนึ่ง คำสั่งศาลที่ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องเป็นที่สุด จะอุทธรณ์ต่อไปอีกไม่ได้

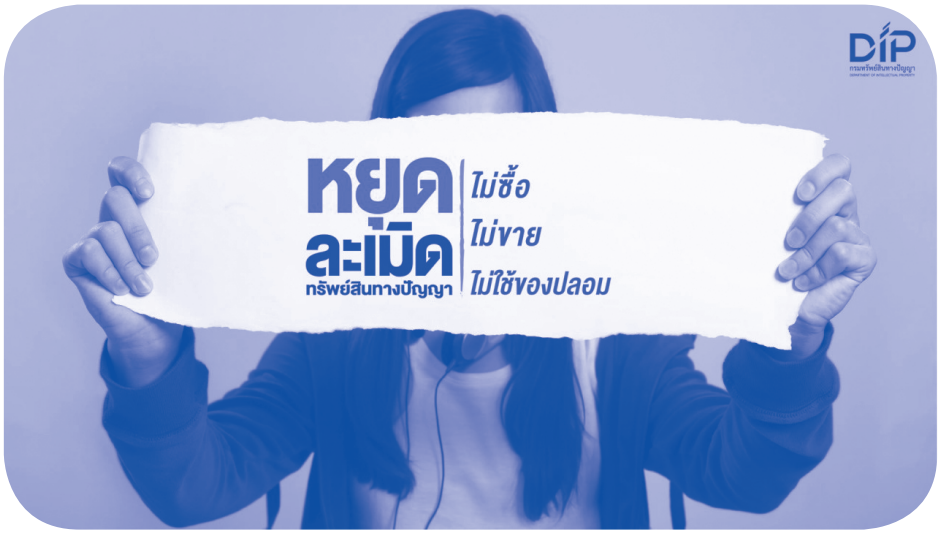

4. หน้าที่ของผู้ขออนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องแล้ว ผู้ขออนุญาตจะต้องรีบฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขอนั้นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งอนุญาต หรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด มิฉะนั้นคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวจะเป็นอันยกเลิกเมื่อครบกำหนดเวลาให้ฟ้องคดีทันทีโดยอัตโนมัติในกรณีเช่นนี้ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำละเมิดมีสิทธิขอให้ผู้ขออนุญาตชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนได้ โดยยื่นคำขอต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ถือว่าคำสั่งนั้นเป็นอันยกเลิก ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร หากผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับผู้ขออนุญาตเสมือนหนึ่งว่าผู้ขออนุญาตเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา ตามข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 ข้อ 17 วรรคสอง ตอนท้าย

5. ผลของคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง เมื่อมีการฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขออนุญาตในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง และผู้ขออนุญาตได้ฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขอนั้นภายในกำหนด จะมีปัญหาว่าคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องจะมีผลบังคับต่อไปหรือไม่ ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 ข้อ 18 ได้ตอบปัญหานี้แล้วว่า คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องของศาลยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป เว้นแต่จำเลยจะขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง และศาลได้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ตามคำขอของจำเลย ในกรณีเช่นนี้ ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 ข้อ 18 ตอนท้าย ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 260 ถึง มาตรา 263 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ไม่ว่าจะเป็นการขอให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือการงดการบังคับคดีก็ตาม เนื่องจากกรณีนี้ โจทก์ได้ฟ้องคดีต่อศาลแล้ว จึงเข้าสู่กระบวนการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งต่อไปได้

6. วิธีการพิเศษอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องโดยที่วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องเป็นมาตรการพิเศษในคดีทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้น ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540 ข้อ 19 จึงให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาลับ การห้ามโฆษณาและการสืบพยานบุคคลโดยระบบการประชุมทางจอภาพ (Video Conference) มาใช้แก่การพิจารณาการขอให้คุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องด้วยจากกระบวนการที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดให้ผู้เสียหายหรือผู้ที่ถูกละเมิดเครื่องหมายการค้าซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องดำเนินการเองได้นั้นก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของผู้เสียหายที่จะเลือกดำเนินการได้นอกเหนือจากการดำเนินคดีโดยเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งเท่าที่ได้ตรวจสอบข้อมูลผู้เสียหายเจ้าของเครื่องหมายการค้าแทบไม่ได้ใช้วิธีการขอให้คุ้มครองชั่วคราวตามมาตรานี้กับคดีของตนเองเนื่องจากอาจเป็นเพราะเห็นว่าการขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานกรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือเจ้าพนักงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการให้ก็เพียงพอแล้วทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นว่าวิธีการยื่นคำขอต่อศาลมีขั้นตอนที่ยุ่งยากแก่ผู้เสียหายในอันที่จะปฏิบัติตามก็เป็นได้ โดยเฉพาะการกำหนดหน้าของผู้ยื่นขออนุญาตใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องที่จะต้องรีบฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขอนั้นภายใน 15 วัน นับแต่ศาลมีคำสั่งอนุญาตหรือภายในเวลาที่ศาลกำหนดนั้น ก็ยิ่งจะเป็นข้อจำกัดที่ผู้เสียหายจะต้องมีข้อมูลการกระทำ

ความผิดที่พร้อมจะฟ้องคดีได้เลย ซึ่งหากจะนำมาใช้กับคดีที่ดำเนินการโดยเจ้าพนักงานของรัฐแล้ว ย่อมยากที่พนักงานสอบสวนจะสามารถดำเนินการให้ได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและถึงแม้ว่าพนักงานสอบสวนจะดำเนินการให้ทันการสั่งฟ้องหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของพนักงานอัยการ ซึ่งไม่อาจกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนได้และไม่อาจทราบได้ว่าพนักงานอัยการจะมีคำสั่งให้ฟ้องคดีหรือไม่อีกส่วนหนึ่งด้วยนอกจากนั้นแล้วการยื่นคำขอตามมาตรานี้ ผู้ขออนุญาตอาจถูกศาลสั่งให้วางเงินหรือหาหลักประกันมาวางตามที่ศาลเห็นสมควรได้ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหายังสามารถโต้แย้งขอให้ศาลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้อีก ดังนั้นการดำเนินการตามมาตรานี้จึงเหมาะกับเฉพาะแต่คดีที่ผู้เสียหายในคดีที่ประสงค์จะฟ้องร้องคดีเอง ผู้เสียหายในคดีทรัพย์สินทางปัญญาสามารถนำไปพิจารณาเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการดำเนินการกับฝ่ายที่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของตนเองได้ โดยเฉพาะถ้าผู้เสียหายซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าฯ ที่สืบทราบจนได้ข้อมูลที่ชัดแจ้งแล้วว่ามีการกระทำความผิดและสามารถนำหลักฐานนั้นยื่นฟ้องด้วยตนเองได้ การยื่นคำขออนุญาตต่อศาลตามมาตรานี้ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงที

การดำเนินคดีพิเศษเกี่ยวกับ
การลักลอบขนเงินตรา

การดำเนินคดีพิเศษเกี่ยวกับ การลักลอบขนเงินตรา

นายมเหสักข์ พันธ์สง่า[1]

ตามสถานการณ์ในการนำยาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ปัจจุบันมีความรุนแรงมากขึ้น มีการจับกุมผู้ลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ยิ่งปราบปรามยิ่งทวีความรุนแรง มีการจับกุมยาเสพติดได้เป็นจำนวนมาก จากหลักพันเม็ด หมื่นเม็ด แสนเม็ด และเป็นหลักล้านเม็ด จากการสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ สำนักคดีภาษีอากร ในการไปดำเนินคดีลักลอบขนเงินตราและเงินตราต่างประเทศ ที่ผ่านเข้าออกตามแนวชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านหลายคดี พบว่าเกี่ยวข้องกับขบวนการค้าขายยาเสพติดเข้ามาขายในประเทศ เมื่อมีการส่งยาเสพติดเข้ามาขายในประเทศย่อมต้องการเงินหรือสิ่งตอบแทนที่เป็นค่ายาเสพติด ที่นำออกไปให้กลุ่มผู้ผลิตยาเสพติด เช่น กลุ่มว้าแดง ฐานตั้งอยู่ที่เมืองยอง รัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จึงทำให้สถานการณ์นำยาเสพติดเข้ามาในประเทศยังไม่ทุเลาเบาบางลง ตามข้อสันนิษฐานข้างต้นจะต้องมีการนำเงินหรือสิ่งของที่ต้องการเป็นค่ายาเสพติดให้กับผู้ผลิตยาเสพติด โดยประมวลจากคดีที่ลักลอบเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศเข้าและออกได้ ดังนี้ คดีพิเศษที่ 54/2557 กรณีมีผู้ต้องหา 2 คน สัญชาติลาว กระทำความผิดอาญาฐานพยายามนำหรือพาเงินตราที่เป็นของต้องกำกัดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง และฐานละเลยและฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กฎหมายกำหนด โดยของกลางมีมูลค่า 47,720,000 บาท และรถยนต์ที่ใช้ในการกระทำความผิด 1 คัน เหตุเกิดที่ด่านพรมแดนสะพานมิตรภาพไทย-ลาว 4 อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยพฤติการณ์มี การโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ต้องหาและผู้ร่วมกระทำความผิดโดยโอนเป็นรายย่อยจากกรุงเทพมหานครและปริมลฑล และในวันศุกร์กลุ่มผู้ต้องหาก็จะมาเบิกถอนเงินทั้งหมดออกไป อ้างว่าจะนำไปจ่ายค่าวัสดุก่อสร้าง จากการสืบสวนพบว่าเป็นการรับจ้างนำเงินออกนอกประเทศโดยได้ค่าจ้างร้อยละ 3 พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความเห็นฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 และมีความเห็นไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 2 เนื่องจากไม่ได้ร่วมกระทำความผิด โดยพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ 1 อยู่ระหว่างพิจารณาของศาลจังหวัดเทิง คดีหมายเลขดำที่ 209/2558 และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษได้ขอแยกสำนวนคดีพิเศษที่ 65/2559 เพื่อสอบสวนกรณีของผู้ต้องหาร่วมอีก 2 คน สัญชาติลาว เป็นอีกคดีหนึ่ง โดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสองไปแล้ว ต่อมามีคดีพิเศษที่ 95/2557 กรณีผู้ต้องหา 2 คน สัญชาติลาว ร่วมกระทำความผิดอาญาฐานพยายามนำหรือพาเงินตราที่เป็นของต้องกำกัดออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง และฐานละเลยและฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่กฎหมายกำหนด โดยของกลางมีมูลค่า 10,900,000 บาท เหตุเกิดที่ด่านพรมแดนเชียงของ (ท่าเรือบั๊ค) อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จากการสืบสวนทราบว่าเป็นเงินของตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ที่ สปป.ลาว อ้างว่าจะนำไปจ่ายค่าน้ำมัน แต่ผู้ต้องหาได้ขอระงับคดี เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบ

[1] ผู้อำนวยการส่วนคดีภาษีอากร 2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม

และงดการฟ้องร้องอนุมัติให้ระงับคดีแล้ว ถือว่าคุ้มกันผู้กระทำผิดในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น ประกอบกับคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่นเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วคดีอาญาเลิกกันตามมาตรา 37 (4) ทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามมาตรา 39 (37) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และพนักงานอัยการสั่งยุติแล้ว ต่อมามีคดีพิเศษที่ 97/2558 กรณีผู้ต้องหาสัญชาติลาว กระทำความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร และความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวเข้าและออกราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองตามเวลาที่กำหนดไว้และไม่ผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำช่องทาง โดยของกลางเป็นธนบัตรเงินตราสกุลดอลลาร์สหรัฐมูลค่า 400,000 ดอลลาร์ โดยนำเข้ามาทางด่านพรมแดนเชียงของ (ท่าเรือบั๊ค) อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เวลาประมาณ 19.00 น. อันเป็นเวลาด่านปิดทำการแล้ว โดยอ้างว่าเป็นเงินของคนลาวเปิดร้านรับแลกเปลี่ยนเงินตราอยู่ที่ สปป.ลาว เป็นค่าเครื่องสำอาง ในชั้นพิจารณาคดีศาลจังหวัดเทิง จำเลยขอรับสารภาพ ศาลนัดอ่านคำพิพากษาวันที่ 10 มิถุนายน 2559 ต่อมามีคดีพิเศษที่ 124/2558 กรณีจับกุมผู้ต้องหาสัญชาติไทย พร้อมของกลางธนบัตรสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐจำนวน 1,200,000 ดอลลาร์สหรัฐ บริเวณจุดผ่อนปรนทางการค้าบ้านแจมป๋อง อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย อันเป็นความผิดฐานพยายามลักลอบนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาภายในราชอาณาจักรโดยไม่ผ่านพิธีการทางศุลกากร ตามมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ผู้ต้องหาประกอบอาชีพส่งออกโคกระบือมีชีวิตไปสาธารณรัฐประชาชนจีนผ่านทาง สปป.ลาว เป็นการชำระหนี้ค่าโคกระบือ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหา ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอาญา และแยกสำนวนคดีพิเศษที่ 39/2559 กรณีชายไม่ทราบชื่อที่เป็นผู้นำเงินมาส่งให้เพื่อสืบหาตัวมาลงโทษต่อไป

จากการสืบสวนสอบสวนประมวลได้ว่า เงินทั้งหมดเป็นของกลุ่มผู้ผลิตยาเสพติดในพม่าที่ส่งมาขายในประเทศไทย และได้ประสานร่วมกับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการการฟอกเงิน สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสรรพากร กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักคดีอาญาพิเศษ 3 กรมสอบสวนคดีพิเศษ จึงได้ข้อสรุปว่าเป็นเงินที่เกิดจากการขายยาเสพติดในประเทศ โดยจะนำเงินค่ายาเสพติดออกไปในรูปแบบ

1. ลักลอบขนเงินบาทออกไปตามแนวชายแดน
2. ส่งออกไปเป็นสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง
3. ส่งออกไปเป็นสินค้าประเภทรถยนต์และอุปกรณ์
4. ส่งออกไปเป็นสินค้าประเภทน้ำมัน
5. ส่งออกไปเป็นสินค้าประเภทสัตว์ (วัว ควาย)
6. ส่งออกไปเป็นสินค้าประเภทผลไม้

จากข้อมูลสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาการฟอกเงินแจ้งว่าจากการที่ประเทศไทยปราบปรามยาเสพติดอย่างหนักในช่วงนี้ทำให้กลุ่มว้าแดงขาดน้ำมันในการปั่นไฟฟ้าจนเกิดไฟฟ้าดับ และทำให้ขาดเงินรายได้จากการขายยาเสพติด ไม่มีเงินไปซื้อน้ำมันและสินค้าอื่นจึงต้องลักลอบขนเงินตราต่างประเทศสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐมาจ่ายค่าน้ำมันและค่าสินค้าอื่น

ดังนั้น จึงน่าเชื่อได้ว่าการลักลอบนำเงินออกนอกและนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการกระทำของกระบวนการเดียวกันที่แบ่งหน้าที่กันทำในส่วนของความรับผิดชอบแต่ละกลุ่มข้างต้น ซึ่งถ้ากรมสอบสวนคดีพิเศษจะรับผิดชอบในการบูรณาการหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กองบัญชาการปราบปรามยาเสพติด หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตเชียงราย ทหาร และตำรวจในพื้นที่ ซึ่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษได้ให้อำนาจไว้ หากสามารถสกัดกั้นขบวนการนี้ได้ การผลิตยาเสพติดและส่งมาจำหน่ายในประเทศไทยหยุดลงได้ เนื่องจากผู้ผลิตยาเสพติดขาดเงินทุนและของใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ส่งออกไปจากประเทศไทยโดยใช้ขบวนการที่กล่าวมาแล้ว และประเทศไทยจะปราศจากยาเสพติดในที่สุด

พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 มาตรา 8 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งหรือนำเงินออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทย ให้ถือว่าเงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือต่างประเทศ เป็นของตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

การส่งหรือนำ หรือพยายามส่งหรือนำ หรือช่วยเหลือหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการส่งหรือนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ ธนาคารบัตรต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ไม่ว่าของไทยหรือ ต่างประเทศออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยโดยฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ถือว่าเป็นการส่งหรือนำของต้องจำกัดออกไปนอกหรือเข้ามาในประเทศไทยอันเป็นความผิดตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ผู้ใดหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาจักรสยามก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดีหรือย้ายถอนไปหรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่นท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำอย่างใดแก่ของเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้าม หรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดีสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

รู้ทันประกันภัย...ไม่ถูกโกง

รู้ทันประกันภัย...ไม่ถูกโกง

รู้ทันประกันภัย...ไม่ถูกโกง

จากกรณีที่มีกระแสข่าวเกี่ยวกับกลโกงโฆษณาของบริษัทประกันภัยเกี่ยวกับการร้องเรียนของประชาชนถึงการถูกเอาเปรียบจากบริษัทประกันภัย ซึ่งที่ผ่านมาก็มักจะมีปัญหากันอยู่เสมอถึงกรณีตัวแทนนายหน้าโฆษณา ชักจูงเกินจริง การให้ความคุ้มครองไม่เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ การประวิงเวลาจ่ายเงินประกัน รวมถึงกรณีที่กำลังเป็นกระแสอยู่ในขณะนี้ในการโฆษณาโดยชูข้อความว่า “ไม่ต้องตรวจสุขภาพ” ซึ่งอาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิด เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับการทำประกันภัย สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม จึงได้ทำการศึกษารวบรวมประเด็นปัญหาที่มักเป็นข้อร้องเรียนของประชาชนให้กับประชาชนที่กำลังสนใจซื้อประกันหรือกำลังมีปัญหากับบริษัทประกันได้รับรู้และเข้าใจถึงการทำประกันภัยที่ถูกต้อง และจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาเกินจริงดังกล่าว

เกินจริงอย่าเสี่ยง ต้องตรวจกรมธรรม์

ผู้เอาประกันพึงระลึกอยู่เสมอว่าการประกันภัยนั้นเป็นธุรกิจที่หวังผลกำไร ดังนั้นผลประโยชน์ตอบแทนที่ดีเกินจริงจึงเป็นเรื่องผิดวิสัยและควรระมัดระวัง ประกันภัยนั้นแบ่งเป็นประเภทหลักอยู่สองแบบคือ ประกันความเสี่ยงกับประกันแบบสะสมทรัพย์

การประกันความเสี่ยงนั้นเป็นการประกันเงินคุ้มครองเหตุฉุกเฉินไม่คาดคิด ซึ่งก็เหมือนการวัดดวงหากไม่เกิดภัยขึ้นในช่วงเวลาที่ระบุแน่ชัดในกรมธรรม์ค่าเบี้ยประกันที่จ่ายไปก็จะตกเป็นรายได้ของบริษัท (เช่นกรณี ประกันภัยรถ ประกันอัคคีภัย ประกันชีวิต และประกันสุขภาพ เป็นต้น) การคิดค่าเบี้ยบริษัทจะดูจากโอกาสในการประสบเหตุ ดังนั้นสัดส่วนค่าเบี้ยประกันต่อความคุ้มครองจะต้องมากกว่าโอกาสในการประสบเหตุทางสถิติเพื่อให้บริษัทสามารถมีกำไรได้ อันนี้คำแนะนำให้กับผู้เอาประกันก็คิดง่าย ๆ ว่าหากจ่ายน้อยได้มากไม่สมเหตุผลหรือสินไหมให้มากจนหวังรวยได้จึงเป็นเรื่องผิดปกติ หรือกรณีที่เบี้ยประกันบริษัทใดถูกกว่าบริษัทอื่นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าอาจมีการตัดความคุ้มครองบางส่วนออกไป

การประกันอีกแบบคือแบบสะสมทรัพย์ซึ่งมักจะถูกเสนอขายโดยชูว่า “จ่ายเป็นเงินสะสมไว้ ไม่เป็นอะไรก็ได้เงินคืน” ซึ่งคล้ายกับเป็นการรับฝากเงินโดยจะคืนเงินพร้อมผลตอบแทนหลังครบกำหนดระยะเวลาตามกรมธรรม์ กรณีดังกล่าวบริษัทประกันภัยจะได้ผลกำไรจากการนำเงินฝากไปลงทุนและการเสื่อมค่าของเงินในระยะยาวจากอัตราเงินเฟ้อ การประกันในลักษณะนี้ จึงให้ความคุ้มครองน้อยกว่าประกันความเสี่ยงมาก และจะกำหนดเวลาคืนเงินสะสมออกไปอีกนานมากกว่าจะได้เงินคืน

คราวนี้บริษัทประกันอาจเสนอเงื่อนไขโดยรวมประกันหลายประเภทเข้าไว้ด้วยกัน เช่น รวมประกันชีวิตแบบความเสี่ยงเข้ากับสะสมทรัพย์ให้ดูเหมือนกับเป็นเงินสะสมขณะที่ยังมีผลตอบแทนสูงเพื่อจูงใจ หรือรวมประกันชีวิตกับประกันอุบัติเหตุเข้ากับประกันค่ารักษาพยาบาลเพื่อให้เห็นว่ามีความคุ้มครองหลายอย่าง อย่างไรก็ดีการรวมผสมประกันนั้นผู้เอาประกันจะต้องจ่ายเงินในประกันทุกประเภทที่รวมเข้ามา และบริษัทก็จะคำนวณค่าความเสี่ยงภัยในกรณีต่าง ๆ รวมไว้ด้วยอยู่แล้ว

กรณีที่เกิดปัญหาอาจจะเป็นเทคนิคในการทำให้ประกันดูน่าสนใจ เช่น ประกันภัยผู้สูงอายุอาจจะเน้นนำเสนอวงเงินเอาประกันอุบัติเหตุที่ดูเหมือนวงเงินผลตอบแทนสูง แต่ความเป็นจริงผู้สูงอายุมีอัตราเสียชีวิตจากอุบัติเหตุต่ำมาก ในขณะที่กรณีเสียชีวิตจากเจ็บป่วยก็อาจให้ผลตอบแทนต่ำกว่าหรืออาจให้ผลตอบแทนเพียงเล็กน้อยหากเสียชีวิตไม่นานหลังทำประกัน ซึ่งการระบุเงื่อนไขเชิงเทคนิคดังกล่าวอาจทำให้ผู้เอาประกันเข้าใจคลาดเคลื่อนได้

ส่วนใหญ่แล้วปัญหาเรื่องร้องเรียนมักจะเป็นเรื่องที่ว่าตัวแทนขายประกันไม่ชี้แจงเงื่อนไขและค่าเบี้ยกรณีต่าง ๆ ให้ครบถ้วนหรือมีการโฆษณาเกินจริงเพื่อจูงใจ พอเป็นเรื่องก็มักจะไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ว่าใครพูดจริงใครพูดเท็จ ข้อแนะนำสำหรับประชาชนจึงควรบันทึกรายละเอียดข้อมูลตัวแทนพร้อมเงื่อนไขสิทธิประโยชน์ให้ตัวแทนลงนามไว้เป็นหลักฐาน หากตัวแทนขายประกันบ่ายเบี่ยงแสดงว่าไม่จริงใจควรหลีกเลี่ยง

กรณีมีข้อพิพาทนั้นจะยึดถือตามสัญญากรมธรรม์เป็นหลัก ผู้เอาประกันทุกคนจึงควรตรวจสอบเอกสารกรมธรรม์ที่ส่งมาให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีประกันสุขภาพที่มีการคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลซึ่งปกติแล้วจะมีเงื่อนไขปลีกย่อยในสัญญาอยู่มากผู้เอาประกันควรจะต้องตรวจสอบกรมธรรม์อย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นการคุ้มครองค่ารักษาเจ็บป่วยกรณีใดได้บ้าง เป็นการคุ้มครองบางส่วนหรือเต็มจำนวน มีกำหนดเวลาขั้นต่ำที่จะไม่รับคุ้มครองในกรณีใดบ้างหรือไม่ หากไม่ถูกต้องผู้เอาประกันสามารถบอกเลิกได้ภายใน 15 วัน โดยจะได้รับเบี้ยประกันคืนเต็มจำนวนแต่อาจต้องเสียค่าใช้จ่ายฉบับละ 500 บาท และค่าตรวจสุขภาพ (ถ้ามี) ซึ่งหากยืนยันได้แน่ชัดว่าเหตุที่ยกเลิกเป็นความผิดของตัวแทนก็อาจเป็นเหตุต่อรองให้ยกเว้นค่าใช้จ่ายหรือลงโทษตัวแทนและบริษัทได้ หรือหากมีข้อสงสัยในเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยแต่ประการใดก็สามารถสอบถามสายด่วนประกันภัย 1186 ให้คำแนะนำได้

ตรวจก็จบ ไม่ตรวจต้องบอก

การโฆษณาว่า “ไม่ต้องตรวจสุขภาพ” ไม่ได้หมายความว่าบริษัทประกันไม่สนใจข้อมูลสุขภาพ เพราะไม่ว่าจะเป็นประกันชีวิต ประกันสุขภาพ หรือแม้แต่ประกันสะสมทรัพย์ที่มักจะมีเงื่อนไขจ่ายเงินเอาประกันในกรณีเสียชีวิตก็จำเป็นจะต้องคำนวณค่าความเสี่ยงเข้าไปในเบี้ยประกันที่เรียกเก็บ ในคำขอเอาประกันจึงมีรายละเอียดคำถามเกี่ยวกับสุขภาพซึ่งผู้เอาประกันควรจะต้องตอบคำถามเหล่านั้นตามจริง เพราะกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันต้องบอกกับบริษัท การปกปิดข้อมูลสำคัญอาจเป็นเหตุให้บริษัทบอกเลิกสัญญาหรือปฏิเสธการจ่ายสินไหมได้ ยิ่งกว่านั้นหากเป็นการปกปิดข้อมูลที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวงเพื่อเอาเงินประกันแล้วยังอาจเป็นความผิดอาญาฐานฉ้อโกงได้อีก มีบ่อยครั้งที่ตัวแทนขายประกันเป็นผู้กรอกข้อมูลสุขภาพให้ หรืออ้างว่าไม่ต้องบอกข้อมูลสุขภาพจะช่วยให้ค่าเบี้ยถูกลง ให้ปฏิเสธการทำประกันกับตัวแทนดังกล่าวเพราะมีความเสี่ยงสูงมากที่จะถูกปฏิเสธความคุ้มครอง และอย่าลืมตรวจสอบความถูกต้องของถ้อยแถลงข้อมูลสุขภาพที่แนบมาท้ายกรมธรรม์ด้วย ประชาชนพึงระลึกอยู่เสมอว่าข้อมูลที่ถูกต้องอาจทำให้เบี้ยประกันแพงขึ้นแต่ก็ดีกว่าส่งเบี้ยฟรีโดยไม่ได้รับผลตอบแทนอะไรเลย

ปัญหาหลักที่พบมักจะเป็นเรื่องการโต้แย้งเรื่องข้อมูลสุขภาพ “การตรวจสุขภาพ” จึงเป็นข้อดี เพราะหากไปตรวจสุขภาพตามเงื่อนไขที่บริษัทประกันกำหนดแล้ว บริษัทจะไม่สามารถปฏิเสธความคุ้มครองได้เลย

สองปีมีปัญหา

ปัญหาที่พบบ่อยอีกอย่างคือ กรณีเกิดเจ็บป่วยในช่วง 2 ปีแรก หลังทำประกันชีวิตหรือประกันสุขภาพ เนื่องจากสัญญากรมธรรม์ของบริษัทมักจะกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทมีสิทธิบอกเลิกสัญญากรณีผู้เอาประกันปกปิดอาการเจ็บป่วยหรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จที่อาจเป็นเหตุให้บริษัทเรียกเบี้ยประกันสูงขึ้น แต่เนื่องจากการประกันภัยเป็นธุรกิจควบคุมจึงกำหนดช่วงเวลาในสัญญามาตรฐานให้บริษัทยกเป็นเหตุคัดค้านภายในสองปีเท่านั้น การเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นภายหลังจากสองปีจึงมักจะไม่มีปัญหาเรื่องความคุ้มครอง ทั้งนี้ไม่รวมถึงเหตุกลฉ้อฉลที่บริษัทสามารถใช้เป็นเหตุยกเลิกได้ตลอดเวลาที่พบบ่อยคือพอทำประกันไม่ทันไรเกิดการเจ็บป่วยขึ้น บริษัทมักจะใช้เป็นข้ออ้างในการตั้งข้อสงสัยไว้ก่อนหากมีการประกันสุขภาพที่ต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลก็มักจะให้ผู้เอาประกันสำรองจ่ายไปก่อน กรณีดังกล่าว ผู้เอาประกันไม่ต้องตกใจเพียงแค่แสดงหลักฐานข้อมูลสุขภาพหรือการเข้ารักษาที่โรงพยาบาลยืนยัน หากอาการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นนั้นเพิ่งค้นพบหรือประวัติอาการเจ็บป่วยในอดีตเป็นไปตามถ้อยแถลงข้อมูลสุขภาพในคำขอทำประกัน (ตรงนี้แหละ ที่จำเป็นต้องตรวจทานข้อมูลสุขภาพด้วย) บริษัทจะไม่มีสิทธิปฏิเสธความคุ้มครองได้ หากมีปัญหาการประวิงการจ่ายเงินสามารถร้องเรียนได้ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หรือเรียกสั้น ๆ ว่า คปภ. ติดต่อได้ที่หมายเลข 1186 หรือที่สำนักงาน คปภ. ตรงข้ามศาลอาญารัชดา หรือที่สำนักงาน คปภ. เขตทั้ง 12 แห่ง ทั่วประเทศ คปภ. จะช่วยตรวจสอบข้อเท็จจริงและจัดการไกล่เกลี่ยกับบริษัทที่มีปัญหาเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ให้ผู้เอาประกันซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็มักจะตกลงกันได้ ที่ตกลงกันไม่ได้ส่วนมากเป็นเพราะโต้แย้งข้อเท็จจริงไม่ตรงกัน จึงต้องเน้นย้ำว่าให้ตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ให้ถูกต้อง กรณีไปติดต่อกับที่ใดให้บันทึกไว้ทุกครั้ง อย่างเช่นกรณีรถเกิดอุบัติเหตุซึ่งสามารถเรียกค่าเสียประโยชน์ได้ก็มักจะโต้แย้งกันเรื่องระยะเวลาซ่อมก็ควรทำหลักฐาน ส่งรถ - รับรถไว้ อย่างที่เป็นข่าวโต้แย้งเรื่องการเสียชีวิตของผู้สูงอายุว่าจะเป็นอุบัติเหตุการล้มกระแทก หรือจากโรคประจำตัวเส้นเลือดหัวใจตีบ หากมีถ้อยแถลงของแพทย์ที่ชัดเจนพอก็อาจจะไม่จำเป็นต้องนำคดีฟ้องร้องต่อศาลก็ได้ หากจำเป็นจะต้องฟ้องศาลจริง ๆ ผู้เอาประกันสามารถส่งเรื่องหลังการเจรจาให้กับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ดำเนินการต่อ หาก สคบ. เห็นว่าเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นการเอารัดเอาเปรียบประชาชนของบริษัทประกันภัย ก็จะตั้งทนายดำเนินการฟ้องร้องแทนประชาชนได้

กล่าวโดยสรุป จริง ๆ แล้วการทำประกันภัยไม่ใช่เรื่องน่ากลัว ในทางตรงข้ามยังมีหน่วยงานและกลไกของรัฐที่จะให้ความคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนเป็นอย่างดี ที่สำคัญคือประชาชนจะต้องหลีกเลี่ยงการนำเสนอขายประกันที่มีลักษณะเกินจริง ตรวจสอบเอกสารสัญญาต่าง ๆ ให้ถูกต้องครบถ้วน สงสัยให้สอบถาม หรือหากมีการติดต่ออะไรเกี่ยวกับความเสียหายให้เก็บหลักฐานไว้ทุกครั้ง เพียงเท่านี้ท่านก็สามารถทำประกันได้อย่างสบายใจ ไม่ถูกโกง

ด้วยความปรารถนาดีจาก
สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

การสร้างสมดุลชีวิตและงาน
ให้กับพนักงานในองค์กร (work life balance)

การสร้างสมดุลชีวิตและงาน
ให้กับพนักงานในองค์กร (work life balance)

สมัยนี้คำว่า work life balance หรือสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวกับงานกำลังเป็นคำที่มาแรงในหมู่พนักงานรุ่นใหม่ บริษัทต่างก็เริ่มมีนโยบายหรือแผนสวัสดิการที่มารองรับเรื่องนี้มากขึ้น เมื่อพูดถึงเรื่องความสมดุลนี้พนักงานแต่ละคนก็ย่อมคิดไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะอยากมีเวลาดูแลความรับผิดชอบทั้งที่ทำงานและที่บ้านให้ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง บางคนอาจจะแค่อยากมีสุขภาพที่ดีขึ้นหรือมีเวลาไปทำกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่ตัวเองชอบบ้าง แต่ไม่ว่าจะมีความต้องการแบบไหน พนักงานทุกคนมักจะมีจุดเหมือนร่วมกันตรงที่ทุกคนต่างก็อยากทำงานในองค์กรที่ใส่ใจคุณภาพชีวิตของพนักงาน ดังนั้นการมีนโยบายที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตส่วนตัวของพนักงานนั้นมีผลดีทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์กรแน่นอน ลองมาดูนโยบายต่าง ๆ ที่บริษัทในต่างประเทศนิยมใช้กันเพื่อแก้โจทย์ปัญหาสมดุลชีวิตส่วนตัวและงานกันค่ะ

ชั่วโมงทำงานแบบไม่เจาะจง (flexi working hour)

จากปกติที่ทุกคนต้องเข้าทำงาน 8 โมงเช้าเลิก 5 โมงเย็น บางที่ทำงานอาจเปิดโอกาสให้พนักงานได้เลือกเวลามาทำงานได้อย่างอิสระมากขึ้น เช่น สามารถเข้างาน 7 โมงเช้ากลับ 4 โมงเย็น หรือ เข้างาน 9 โมงเช้ากลับ 6 โมงเย็นได้ เป็นต้น บางที่ทำงานอาจมีอิสระมากขึ้นไปอีกด้วยการกำหนดให้พนักงานสามารถมาทำงานได้ไม่เกิน 10 – 11 โมงเช้า และจะต้องอยู่ให้ครบ 8 ชั่วโมงต่อวันหรือไม่ขึ้นอยู่กับเนื้องาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบธุรกิจของบริษัทด้วยว่ามีความจำเป็นต้องมีพนักงานอยู่ประจำที่สำนักงานตามเวลาทำการมากน้อยแค่ไหน

ทำงานจากที่บ้าน (work from home)

หมดยุคการทำงานแต่ในที่ทำงานแล้ว ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบัน หลาย ๆ บริษัทมีคอมพิวเตอร์แบบพกพา หรือสมาร์ทโฟนให้พนักงานสามารถทำงานจากนอกสถานที่ได้ บางครั้งพนักงานอาจต้องการกลับบ้านเร็วเพื่อไปรับลูกจากโรงเรียน แต่ก็ยังสามารถกลับไปเช็คและทำงานจากอุปกรณ์เหล่านี้ในเวลาดึกหลังส่งลูกเข้านอนจากที่บ้านได้ นอกจากนี้บางครั้งพนักงานอาจมีความจำเป็นต้องทำกิจธุระส่วนตัวในเวลางานบ้าง ทางบริษัทเองอาจมีความยืดหยุ่นให้พนักงานได้ตามความเหมาะสม ตราบใดที่พนักงานยังสามารถทำงานได้อย่างไม่บกพร่อง โดยไม่จำกัดว่าห้ามเอาเรื่องส่วนตัวเข้ามาในที่ทำงานโดยเด็ดขาด

วันลาแบบไม่หักค่าจ้าง (paid time off)

จากรูปแบบการลาแบบเดิมที่แบ่งเป็นการลากิจ ลาป่วย ลาพักร้อน สามารถยุบรวมเป็นการลาแบบไม่หักค่าจ้างได้ทั้งหมดโดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผลการลาหยุดกับเจ้านาย แต่ก็ยังคงต้องมีจำนวนวันมากที่สุดที่ลาได้ตามที่บริษัทกำหนด นับเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยให้พนักงานสามารถลาหยุดไปทำธุระส่วนตัวโดยไม่ต้องกังวลว่าจะใช้วันลารูปแบบไหน หรือจะโดนหักค่าจ้างหรือไม่ในกรณีที่ลาไปทำธุระอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามนโยบายบริษัท และยังสามารถรักษาความเป็นส่วนตัวให้พนักงานได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามอย่าลืมกำหนดนโยบายโดยอิงไม่ให้น้อยกว่าวันลาขั้นต่ำตามกฎหมายที่พนักงานมีสิทธิด้วย

วันลาแบบไม่ได้รับค่าจ้าง (unpaid leave)

หากพนักงานมีความจำเป็นต้องหยุดเป็นเวลานานเพื่อไปจัดการกิจธุระส่วนตัว บริษัทก็สามารถมีนโยบายให้พนักงานหยุดงานยาวได้โดยไม่ได้รับค่าจ้างแต่ยังคงสภาพความเป็นพนักงานของบริษัทอยู่ บางครั้งพนักงานอาจมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องตามคู่สมรสไปต่างประเทศ ต้องดูแลคนในครอบครัวที่เจ็บป่วย ต้องเลี้ยงลูกเล็ก ตัวเองเจ็บป่วยหนัก หรือมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงในชีวิตอื่น ๆ ที่ต้องการเวลาในการจัดการ แทนที่จะต้องลาออกจากงานสถานเดียว การเปิดโอกาสให้พนักงานได้ลาโดยไม่ได้รับค่าจ้างนี้สามารถช่วยให้บริษัทรักษาพนักงานฝีมือดีเอาไว้ได้

ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก

คนวัยทำงานส่วนมากมักหนีไม่พ้นการมีครอบครัว มีลูก ดังนั้นทางเลือกในฝันสำหรับพนักงานผู้เป็นคุณพ่อคุณแม่หลาย ๆ คน นั้นคือศูนย์เลี้ยงเด็กเล็กในสำนักงาน เพื่อให้พวกเขาสามารถแวะไปดูแลลูก ๆ ได้ในเวลาพัก หรือหลังเลิกงานทันที สวัสดิการนี้ทำให้พวกเขาตั้งสมาธิในการทำงานได้มากขึ้น ไม่ต้องคอยห่วงกังวลเวลาลูกอยู่ไกลตัว แต่อย่างไรก็ตามหากการสร้างศูนย์รับเลี้ยงเด็กในที่ทำงานเป็นไปไม่ได้ด้วยข้อจำกัดต่าง ๆ ทางบริษัทอาจเสนอทางเลือกอื่น ๆ เช่น ติดต่อศูนย์ข้างนอกเอาไว้ให้ จะให้บริการฟรีโดยบริษัทออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด หรือเป็นการจ่ายคนละส่วนกับพนักงานก็แล้วแต่ความเหมาะสม

หลากหลายนโยบายที่บริษัทสามารถทำเพื่อเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่พนักงานนี้เป็นเพียงแค่ตัวอย่างส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ละองค์กรควรรู้ก่อนว่าประชากรในบริษัทเป็นอย่างไร มีความต้องการด้านใดเป็นพิเศษ เพื่อที่จะรับหรือสร้างนโบายที่เหมาะสมไปใช้แล้วเกิดประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่าย ที่สำคัญหากนโยบายมีแต่คนไม่กล้าใช้ อาจจะเพราะเจ้านายไม่เคยอนุมัติให้ใช้ได้จริง ก็คงไม่เกิดประโยชน์อะไร ดังนั้นผู้บริหารที่เลือกจะส่งเสริมด้านนี้แล้วจะต้องเปิดใจและปฏิบัติให้ได้จริงตามที่วางแผนนโยบายไว้ด้วยนะคะ

ฮีตเวฟ : คลื่นความร้อนที่ควรระวัง

ฮีตเวฟ : คลื่นความร้อนที่ควรระวัง

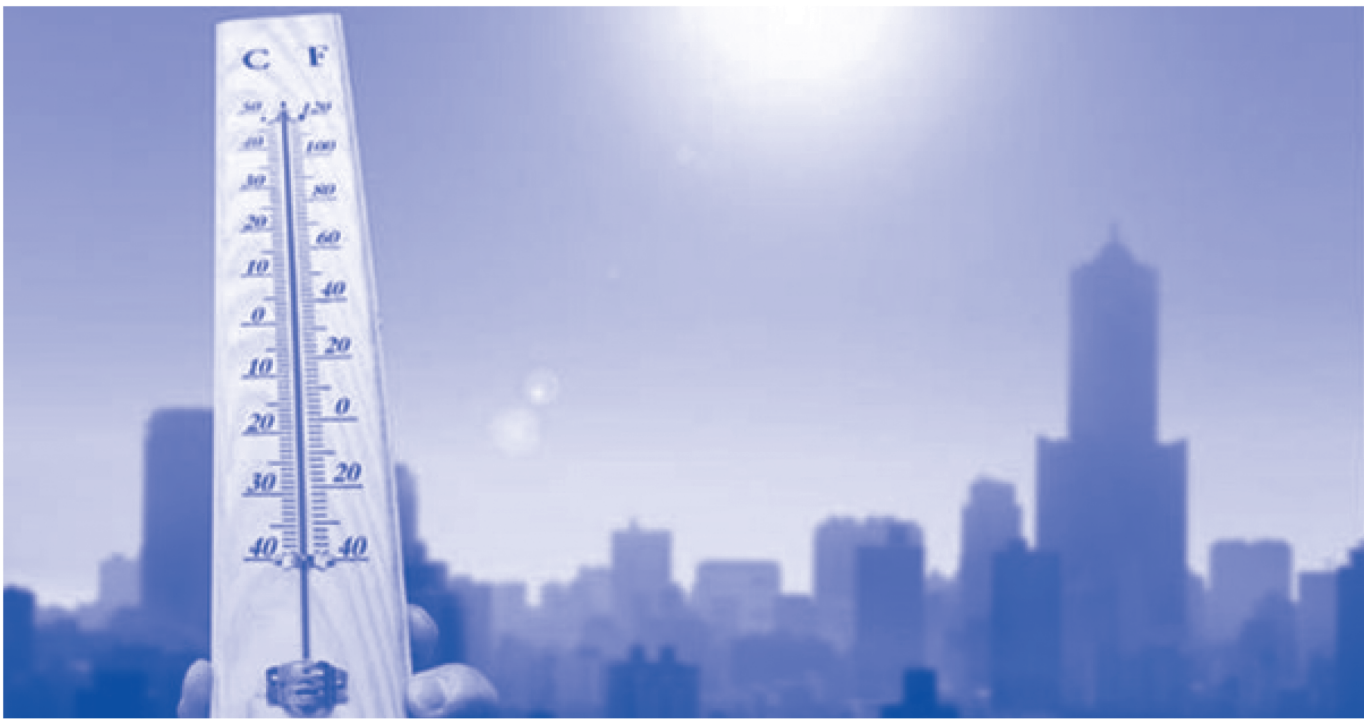

ภาวะคลื่นความร้อน หรือ ฮีตเวฟ (Heat wave) คือ อากาศร้อนจัดที่สะสมอยู่พื้นที่บริเวณหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- แบบสะสมความร้อน เกิดในพื้นที่ซึ่งสะสมความร้อนเป็นเวลานาน อากาศแห้ง ลมนิ่ง ทำให้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ไม่เคลื่อนที่ เมื่ออุณหภูมิร้อนสะสมหลายวันจะเกิดคลื่นความร้อนมากขึ้น เช่น หากพื้นที่ไหนมีอุณหภูมิ 38 - 41 องศาเซลเซียส แล้วไม่มีลมพัดต่อเนื่อง 3 - 6 วัน ไอร้อนจะสะสมจนกลายเป็นคลื่นความร้อน

- แบบพัดพาความร้อน ซึ่งคลื่นความร้อนชนิดนี้เกิดจากลมแรงหอบความร้อนจากทะเลทราย ขึ้นไปในเขตหนาว ซึ่งมักเกิดในยุโรป

Heat Wave หรือที่เราเรียกว่าคลื่นความร้อน คือปรากฏการณ์หนึ่งตามธรรมชาติ มักเกิดขึ้นในฤดูร้อน แต่อุณหภูมิจะร้อนกว่าปกติมาก ๆ เช่น สูงขึ้นถึง 40 - 49 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมต่อสภาพร่างกาย คือ อาจจะทำให้เหนื่อยล้า อ่อนเพลีย เป็นลมแดด คลื่นร้อนนี้อาจอยู่ไม่กี่วัน หรือ อยู่ได้หลายอาทิตย์เลย คลื่นร้อนนี้ไม่ได้มีแต่เขตร้อน แต่ประเทศเขตหนาวก็สามารถเกิดได้เหมือนกัน มักจะเกิดขึ้นในบริเวณที่มีการพัดผ่านของลมร้อนจากบริเวณทะเลทราย เช่น ทวีปอเมริกาเหนือ เกาะอังกฤษ และทวีปยุโรปบริเวณเขตเมดิเตอเรเนียน

ภาวะคลื่นความร้อน จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบสะสมความร้อน เกิดในพื้นที่ที่สะสมความร้อนเป็นเวลานาน ความร้อนจากแสงอาทิตย์ไม่เคลื่อนที่ ไม่มีลมพัด เป็นแบบนี้หลายวันเข้าก็จะเกิดคลื่นความร้อนขึ้นได้

2. แบบพัดพาความร้อน ประเภทนี้จะตรงข้ามกับแบบแรก คือ จะเกิดจากลมเป็นตัวนำพาความร้อนจากทะเลทรายพัดขึ้นไปในเขตหนาว นั่นก็คือในยุโรปนั่นเอง

ผลของความร้อนที่ผิดปกติเช่นนี้ นอกจากจะสร้างความอึดอัดในการใช้ชีวิตประจำวันแล้ว ยังถึงขั้นทำให้เสียชีวิตได้ อย่างเช่นในปีนี้ที่ประเทศอินเดียมีบรรดาแรงงานที่ต้องทำงานกลางแจ้งรวมถึงผู้สูงอายุเสียชีวิตไปแล้วถึง 2,000 คน และยังมีผู้ป่วยจากคลื่นความร้อนเข้ารักษาในโรงพยาบาลอีกจำนวนมากจนโรงพยาบาลแทบจะรองรับกันไม่พอแล้ว นอกจากนี้หลายประเทศในโซนตะวันออกกลาง เช่น ปากีสถาน อัฟกานิสถาน อิรัก อิหร่าน ก็อุณหภูมิสูงเช่นกัน แต่คลื่นความร้อนในประวัติศาสตร์ที่รุนแรงสุด ๆ ต้องยกให้เมื่อเดือน ก.ค. - ส.ค. ปี 2003 เกิดคลื่นความร้อนในยุโรป จนมีผู้เสียชีวิตไปถึง 35,000 คน จนเรียกกันว่าคลื่นความร้อนมรณะเลยทีเดียว

สำหรับประเทศไทยแม้ว่าจะไม่ได้อยู่ในเขตเสี่ยงของภาวะคลื่นความร้อน เพราะไม่ได้อยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศร้อนจัดและไม่มีทะเลทราย อีกทั้งยังได้รับมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาทุก 7 - 10 วัน ช่วยให้มีฝนตกลงมาบ้าง แต่ก็ต้องยอมรับว่าอากาศในไทยก็ร้อนดับแตกเลยทีเดียว ดังนั้นก็ต้องรักษาสุขภาพกันด้วยนะคะ ดื่มน้ำเยอะ ๆ เวลาออกกลางแจ้งก็พกร่มหรือใส่หมวก แต่ทางที่ดีก็ควรหลีกเลี่ยงการอยู่กลางแดดเป็นเวลานาน ๆ จะดีกว่า

ประเทศไทยมีโอกาสเกิด ฮีตเวฟ หรือ คลื่นความร้อน หรือไม่?

ทั้งนี้ ประเทศไทยเรียกได้ว่าแทบจะไม่มีโอกาสเกิด “คลื่นความร้อน” หรือ “ฮีตเวฟ” ได้เลย เนื่องจากไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่มีมวลอากาศร้อนจัด ประกอบกับไม่มีทะเลทราย นอกจากนี้ ฮีทเวฟจะเกิดได้ก็ต่อเมื่ออุณหภูมิร้อนเกิน 40 องศาต่อเนื่องกันหลายสัปดาห์ แต่สภาพอากาศของไทยมีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาทุก 7 - 10 วัน ทำให้เกิดฝนตกช่วยลดอุณหภูมิไม่ให้ไต่ระดับสูงถึงขั้นเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ปี 2553 ด้วยสภาพอากาศที่ร้อนขึ้น อันเนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญ่ ทำให้ฤดูร้อนปีนี้ของประเทศไทยอุณหภูมิเฉลี่ย 42 - 43 องศา ทำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านโลกร้อนยืนยันว่า ไทยเสี่ยงต่อปรากฏการณ์ “ฮีตเวฟ” เป็นอย่างมาก

สภาพอากาศของไทยช่วงนี้มีความแปรปรวนสูง โดยเฉพาะอากาศร้อนจัดและที่มีแนวโน้มจะร้อนเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่ง เพราะอุณหภูมิสูงติดต่อกันเกิน 3 วันขึ้นไปจะทำให้เกิด “คลื่นความร้อน” และคนที่ได้รับคลื่นความร้อนอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

อย่างไรก็ตาม ไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้นที่กำลังเผชิญหน้ากับ “ฮีตเวฟ” อันเนื่องมาจากผลของภาวะโลกร้อน เพราะทั่วโลกก็กำลังได้รับผลกระทบเหมือน ๆ กัน ซึ่งทำให้เกิดคำถามตามมาว่า ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะหันมาศึกษาและป้องกันภัยจาก “ภาวะโลกร้อน” อย่างจริงจัง

วิธีปฏิบัติตัวเพื่อบรรเทาความร้อน ได้แก่...

1. ให้หลีกเลี่ยงการอยู่กลางแดดที่ร้อนจัด พยายามอยู่ในที่ร่มโดยเฉพาะเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ที่มีโรคประจำตัว

2. ให้ดื่มน้ำมาก ๆ ไม่น้อยกว่าวันละ 8 แก้ว หรือ 2 ลิตรต่อวัน มีวิธีสังเกตง่าย ๆ ว่าร่างกายได้รับน้ำเหมาะสมหรือไม่ คือสังเกตจากสีของปัสสาวะ ถ้าปัสสาวะมีสีเหลืองจาง ๆ แสดงว่าได้รับน้ำเพียงพอ แต่ถ้าปัสสาวะสีเหลืองเข้มและปัสสาวะออกน้อย แสดงว่าได้รับน้ำไม่เพียงพอ จะต้องดื่มน้ำให้มาก ๆ

3. หลีกเลี่ยงการออกกำลังกายกลางแจ้ง

4. หากร้อนจัดแล้วเหงื่อไม่ออกให้ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดตัว เพื่อระบายความร้อนในตัวออกมา และเป็นการลดความร้อนออกจากร่างกาย

5. หากมีอาการของโรคลมแดด คืออาการกระหายน้ำ ตัวร้อนแต่ไม่มีเหงื่อออก หายใจถี่ ปากคอแห้งและอาจวิงเวียนศีรษะ ขอให้รีบไปพบแพทย์

ขอบคุณข้อมูลจาก : health.kapook.com/view12875.html
ขอบคุณรูปภาพจาก : nature-frame.blogspot.com/2010/08/heat-wave.html

รู้จัก

“โรคประหม่ากังวลต่อหน้าสังคม”

รู้จัก "โรคประหม่ากังวลต่อหน้าสังคม"

โรคประหม่ากังวลต่อหน้าสังคม (social phobia หรือ social anxiety) เป็นความกังวลเมื่อต้องไปอยู่ในสถานการณ์ที่รู้สึกว่าตัวเองกำลังถูกจ้องมองจากผู้อื่น กลัวว่าตนเองอาจทำอะไรที่น่าอับอายขายหน้า มักเป็นสถานการณ์ที่รู้สึกว่า กำลังตกเป็นเป้าสายตาของคนหลายคน เช่น การพูดหน้าชั้น การพูดในที่ประชุม หรือแม้กระทั่งการเดินเข้าไปในที่คนเยอะ ๆ และรู้สึกว่าสายตาหลาย ๆ คู่กำลังมองมา ก็จะเกิดความประหม่าขึ้นมาอย่างมาก จนบางคนไม่กล้าเดินเข้าไปในที่มีคนมาก ๆ เพราะกลัวตกเป็นเป้าสายตา โดยบางคนตอนอยู่ในกลุ่มเพื่อน พูดคุยเก่ง พูดจาคล่องแคล่วร่าเริงดีปกติ แต่เมื่อต้องไปพูดหน้าชั้น กลับพูดไม่ออก เกิดอาการประหม่าอย่างมาก

ลักษณะอาการ

มีความกลัววิตกกังวลเกิดขึ้นเอง แม้ทราบว่าไม่มีเหตุผลสมควรที่จะกลัวกังวลขนาดนั้น แต่ก็อดกลัวกังวลไม่ได้ และมีอาการทางร่างกาย เช่น ใจสั่น มือสั่น เสียงสั่น เหงื่อแตก ตัวเย็น มือเท้าชา บางคนใจหวิว เหมือนจะเป็นลม บางคนอาจมีอาการปวดปัสสาวะหรืออุจจาระได้ ด้วยความกังวลทั้งใจและทางกายนี้ ผู้ป่วยจะพยายามหลบเลี่ยงหลีกหนีต่อสิ่งที่กลัวนั้น จนมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และมักมีอาการต่อเนื่องยาวนานอย่างน้อย 6 เดือนขึ้นไป และเมื่อพูดนำเสนอหรือแสดงออกไปเสร็จ มักจะเก็บความคิดวนไปวนมาและรู้สึกไม่ค่อยพอใจตัวเอง โดยมักเห็นแต่จุดผิดพลาดของตัวเอง จนทำให้เกิดความกลัวกังวล ถ้าต้องพูดหรือแสดงออกในครั้งต่อไป โรคนี้พบได้ 2 - 3% ในคนทั่วไป

สาเหตุหลักมี 2 ประการ คือ ด้านจิตใจ และด้านร่างกาย

1.สาเหตุด้านจิตใจ

ผลจากอดีต

- เคยมีประสบการณ์อันเลวร้ายในอดีต เช่น เคยพูดหรือแสดงความคิดเห็นต่อหน้าคนอื่น ๆ แล้ว ได้รับการตอบรับที่ไม่ดี หรือเกิดความรู้สึกอับอาย ประสบการณ์เลวร้ายนั้น จะกลายเป็นแผลในใจ จนเกิดความรู้สึกฝังใจ
- เคยมีอาการประหม่าตื่นเต้นตอนพูดหรือแสดงออก แล้วถูกคนจับได้ หรือ เกรงว่าคนจะจับได้ เลยเกิดความประหม่ากังวลขึ้นมาทุกครั้งที่ต้องเจอสถานการณ์แบบเดิม
- เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่พ่อแม่มักวิพากษ์วิจารณ์เด็กตลอด จนเด็กรู้สึกขาดความมั่นใจ มองว่าตนเองไม่เป็นที่น่ายอมรับ หรือพ่อแม่ที่มักทำให้เด็กรู้สึกอับอาย (shame) หรือเด็กที่เติบโตมากับพ่อแม่ที่แคร์สายตาคนอื่นมาก ๆ อ่อนไหวต่อการวิพากษ์วิจารณ์จากคนรอบตัวอย่างมาก ยึดถือความคิดเห็น หรือคำวิพากษ์วิจารณ์ของคนอื่นมาก เด็กก็จะสั่นไหว อ่อนไหว และแคร์สายตาคนอื่นมากไปด้วยเช่นกัน (ที่เรียกว่า แคร์สื่อมาก)

ผลจากตัวเอง

- มักมองตนเองในแง่ลบ ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่ค่อยเห็นข้อดีของตนเอง ไม่ค่อยเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง มีความคิดกับตนเองในแง่ลบบ่อย ๆ เช่น ถ้าฉันแสดงตัวตนของฉันออกไป คนจะต้องปฏิเสธฉันแน่นอน หรือความคิดเห็นของฉันไม่ได้เรื่อง เป็นต้น
- มีความคาดหวังกับตัวเองมาก มีมาตรฐานกับตัวเองสูง จนไม่ค่อยรู้สึกพอใจกับตัวเองสักที
- รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อยอยู่ตลอด มองว่าตนเองสู้คนอื่นไม่ได้ (inferior)
- ขาดความมั่นคงจากภายใน ต้องการการเติมเต็มจากคนภายนอกอย่างมาก จึงสั่นไหว กับสายตาคนอื่นอย่างมาก
- คนที่มีลักษณะวิตกกังวลง่ายอยู่เดิม และมักชอบคิดเรื่องต่าง ๆ ไปล่วงหน้า โดยเฉพาะมักคิดไปในแง่ลบ

ผลอิทธิพลในสังคม หรือ วัฒนธรรม

- สังคมหรือวัฒนธรรม ที่ใช้ความรู้สึกอับอายต่อสายตาคนอื่นเป็นการลงโทษ
- สังคมที่อ่อนไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก
- สังคมที่เน้นเรื่องภาพลักษณ์มาก หรือ มีมาตรฐานสูง
- สังคมที่มักตัดสินคนอื่น ๆ ที่การแสดงออกเป็นหลัก
- สังคมที่อัตราการแข่งขันสูง
- สังคมที่ไม่คุ้นเคย ก่อให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว แปลกแยก
- สังคมที่ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยคำตำหนิ เป็นต้น

2. สาเหตุด้านร่างกาย

1) ผลด้านพันธุกรรม พบว่าในญาติพี่น้องของผู้ป่วยที่เป็นโรคนี้ มีโอกาสเป็นมากกว่าคนทั่วไป 2 - 3 เท่า

2) ผลจากสารสื่อประสาทในสมอง ที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลหลั่งผิดปกติ ทำให้เกิดความกลัวกังวลง่ายกว่าคนทั่วไป จนเกิดอาการกังวลขึ้นทั้งทางร่ายกายและทางจิตใจไวกว่าปกติ

การรักษา

1.การรักษาด้านจิตใจ

1) พฤติกรรมบำบัด

- การรักษาโดยการเผชิญสิ่งที่กลัว (exposure therapy)
- การใช้เทคนิคผ่อนคลาย (relaxation technique) เช่น นั่งหรือยืนในท่าที่สบาย ๆ หายใจเข้าออกช้า ๆ ลึก ๆ ไปเรื่อย ๆ สัก 3 - 5 นาที หรืออาจถึง 10 นาที หรือมากกว่านี้ได้ ซึ่งวิธีการนี้หลายคนจะรู้สึกผ่อนคลายมากขึ้น เกิดความสงบมากขึ้น จากร่างกายที่ผ่อนคลายมากขึ้น และ จิตใจที่สงบมากขึ้นทำให้รู้สึกมั่นคงจากภายในมากขึ้น หรือการจินตนาการถึงสิ่งที่ดี
- การจินตนาการ สถานการณ์จำลอง ที่ตนมักกลัว เพื่อสร้างความคุ้นชินเพื่อลดความกลัวกังวล และถ้ามีการบันทึกความก้าวหน้าของการเผชิญสถานการณ์ที่กลัว จะยิ่งเป็นขวัญและกำลังใจให้กับตนเองได้มากขึ้น

2) การปรับวิธีคิด

- ปรับวิธีคิดที่มองตนเอง หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวแย่เกินจริงไปมาก จนเกิดความวิตกกังวล หรือมักแปลความสิ่งต่าง ๆ ไปในแง่ลบมากเกินไป การรักษาปรับวิธีคิด หรือ วิธีแปลความสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสมตามความเป็นจริง ให้กลับมามองเห็นสิ่งดี ๆ เห็นศักยภาพในตนเอง หรือแปลความสถานการณ์รอบข้างได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง

3) การทำจิตบำบัด

การทำจิตบำบัดแบบเชิงลึก เพื่อหาที่มาและช่วยแก้ไขปมขัดแย้ง ในจิตใจ ซึ่งรักษาโดยจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยาคลินิค เพื่อให้กลับมารักและยอมรับตัวเองได้อย่างแท้จริง เกิดความรู้สึกมั่นคงขึ้นภายใน จะลดความสั่นไหวต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกลงไปอย่างมาก

2. การรักษาด้านร่างกาย

มียาที่ใช้รักษาหลายชนิด (การใช้ยารักษาควรอยู่ในความดูแลของแพทย์) เช่น กลุ่มยาต้านเศร้า เช่น Serotonon - Specific Reuptake Inhibitors (SSRI) กลุ่มยาคลายกังวล เช่น ยากลุ่ม benzodiazepine และยาในกลุ่ม beta-adrenergic antagonist เช่น propranolol ใช้ในการลดอาการประหม่าทางร่างกาย เช่น ใจสั่น มือสั่น เสียงสั่น เป็นต้น

การมีความกลัวกังวล หรือใส่ใจสายตาต่อสังคมรอบตัวไม่ใช่สิ่งเลวร้าย และ ด้านหนึ่งเป็นสิ่งที่ดีด้วยซ้ำเพราะทำให้เราเกิดการพัฒนาตนเอง เกิดการกลับมาใคร่ครวญตัวเอง เพราะถ้าไม่มีความแคร์หรือใส่ใจสายตาคนรอบข้างเลย อาจทำให้เกิดการกระทำที่ไม่เหมาะสมและไม่รู้ตัว จนอาจเกิดผลเสียหายต่อตนเองและคนอื่นได้ ดังนั้น การมีความกลัวกังวลบ้าง เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความใส่ใจต่อสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น ความกลัวกังวลจึงไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจ เพียงแต่ถ้ามีมากเกินไปจะกลายเป็นผลเสียต่อตนเองและต่อคนอื่นได้

การกลับมาดูแลตนเองเป็นสิ่งสำคัญ ถ้ามีอาการไม่มาก เราอาจสามารถดูแลตัวเองได้ ด้วยการปรับทัศนคติใหม่มองตัวเองและมองสถานการณ์รอบข้างให้ตรงตามความเป็นจริง มองอย่างมีสติมากขึ้น ทันความคิดด้านลบให้บ่อยขึ้น เพราะหลายครั้ง เราคิดมากไปเองหรือฝึกร่างกายให้อยู่ในความผ่อนคลายมากขึ้น ดังวิธีที่ได้กล่าวข้างต้น

แต่ถ้ามีอาการมาก การพบแพทย์ เช่น จิตแพทย์เป็นตัวช่วยหนึ่งที่อาจช่วยคุณได้ ซึ่งไม่ได้แปลว่าเราเป็นโรคทางจิตหรืออะไร เพียงแต่อาการทางจิตใจบางอย่างมีผลมาจากทางร่ายกายด้วย ดังนั้น การพบแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ถือว่าเป็นการรู้จักดูแลตัวเอง

บทความโดย : ผศ.พญ.ทานตะวัน อวิรุทธ์วรกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ รพ.รามาธิบดี

กระทรวงยุติธรรม

กรมสอบสวนคดีพิเศษ DSI

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
โทร. 0 2141 5100 www.ops.moj.go.th

กรมคุมประพฤติ
โทร. 0 2411 2486-9, 0 2412 1306-7 www.probation.go.th

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
โทร. 1111 กด 77 www.rlpd.go.th

กรมบังคับคดี
โทร. 0 2881 4999, 0 2433 6007-9 www.led.go.th

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
โทร. 0 2141 6470 www.djop.moj.go.th

กรมราชทัณฑ์
โทร. 0 2967 2222 www.correct.go.th

กรมสอบสวนคดีพิเศษ
โทร. 1202 www.dsi.go.th

สำนักงานกิจการยุติธรรม
โทร. 0 2141 3666 www.oja.go.th

สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
โทร. 0 2142 3475-7 www.cifs.moj.go.th

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
โทร. 0 2247 0901-19 www.oncb.go.th

กรมสอบสวนคดีพิเศษ
DEPARTMENT OF SPECIAL INVESTIGATION
กระทรวงยุติธรรม
DSI
เกียรติศักดิ์ เชี่ยวชาญ ซื่อสัตย์

เข้าถึงความยุติธรรมผ่าน DSI Application

DSI เพิ่มช่องทางการตรวจสอบสถานะคดีพิเศษ
ผ่านระบบ Google Play Store
สามารถติดตามสถานะเรื่องร้องเรียนที่ตนเกี่ยวข้อง
สำหรับผู้ที่เคยยื่นเรื่องร้องทุกข์มาแล้ว

เพียงค้นหาคำว่า **"กรมสอบสวนคดีพิเศษ"**
ใน Google Play Store

โดยรับชมวิธีการติดตั้ง ได้ที่
https://www.dsi.go.th/view.aspx?tid=T0000902